

R.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

OVETENSIS ECCLESIAE, ET DIOECESIS.

Dist.
R. 42

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

OVETENSIS ECCLESIAE ET DIOECESIS

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

OVETENSIS ECCLESIAE, ET DIOECESIS,

AUCTORITATE APOSTOLICA

APPROBATA,

AD OFFICII NOVI FORMAM REDACTA.

Novissimè Illustrissimi Dómini Dómini Augustíni Gonzalez Pisador, ejúsdem Ecclesiae & Dioecésis Epíscopi jussu ad fidem antíqui Breviárii Ovetensis (impressi anno Dómini M.D.L.VI.) in uno álterovè loco, ubi non nihil discrepábant, restituta, édita, aucta, & illustráta. Ubi etiam notántur dies assignáti Festis in perpétuum à suis locis amótiis.

ANNO MDCCLXXXVI.

MATRITI : APUD BENEDICTUM CANO TYPOGRAPHUM.

R. 107.080

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

OVETENSIS ECCLESIAE, ET DIOECESIS

AUCTORITATE APOSTOLICA

APPROBATA

AD OFFICII NOVI FORMAM REDACTA

Revisimus Illustrissimi Domini Domini Augustini Gonzales Pisador
eiusdem Ecclesie & Diocesis Episcopi iussu ad idem scriptum Prebiterii
Ovetensis (impressi anno Domini M.D.LV.) in uno scripto loco
ubi nonnulli discrepantiam, relictam, editam, & illustratam. Illi
etiam notantur dies assignati Festis in perpetuum suis
locis annotatis.

ANNO MDCCXXXVII

MATRITI: AAVD BERNARDINUM CARO TYPOGRAPHUM

GREGORIUS

PAPA XIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Pastoralis officii cura nos admonet, ut ea quæ magis conducere censemus, pro locorum & personarum qualitate concedamus. Sanè licet aliàs post Missalis & Breviarii ex Decréto sacri Concilii Tridentini editionem fel. rec. Pius V. Prædecessor noster, dilecti nobis filii Ludovici de Torres Malacitani, & Cámeræ Apostolicæ Clérici, qui tunc ex Hispaniarum Regnis, ad quæ ab eodem Prædecessore pro certis gravibus negotiis ad Rempublicam Christiãnam spectantibus missus fuerat, Romam redierat, relatione audita, multas scilicet, ut ipse Ludovicus à viris gravissimis ad hunc effectum à Carissimo Filio nostro Philippo Hispaniarum Rege Catholico deputatis accéperat, ex hujusmodi editione subortas fuisse in illis partibus difficultates, ad eas tollendas nonnulla quoad Hispaniarum Regna prædicta, duxerit reformanda, & concedenda; Nihilominus, quia, ut idem Ludovicus nobis retulit, re ipsa compertum est, adhuc aliqua ad Missalis & Breviarii Impressionem, quæ in illa Provincia magnis impensis curantur, desiderari: Nos ejus dictis certam adhibentes fidem, ad omnem scrupulum dimovendum, motu proprio, & ex certâ scientiâ nostrâ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hæc quæ sequuntur, declaranda duximus & concedenda. In primis illud nobis declarandum se offert, ex quo magna poterat oriri confusio. Cum enim Prædecessor noster prædictus indistinctè concesserit, ut Ecclesiæ Hispaniæ possint celebrare Officia propria Sanctorum illius Provinciæ, illique plures sint numero: ex hoc sequebatur, ut Officium majõris partis Feriarum anni omitteretur, & ordo Breviarii ferè subverteretur. Nos huic incõmodo occurrere volentes, & Prædecessoris prædicti mentem sano modo interpretantes, declaramus unamquamque Hispaniæ Ecclesiam eorum tantum Sanctorum, qui in Breviario non sunt descripti, Officia propria celebrare posse,

se, qui vel illius Dioecesis sunt naturales, vel ejus Ecclesiae, seu Dioecesis sunt Patroni, vel eorum corpora seu notabiles Reliquiae in ea Ecclesia seu Dioecesi requiescunt. De aliis vero Sanctis, etiam si sint naturales, vel Patroni alterius Dioecesis, etiam si illorum corpora, vel notabiles Reliquiae in aliqua Ecclesia alterius Dioecesis requiescant; non celebretur Officium proprium, sed servetur ordo Breviarii Romani. Et quo die celebrabitur festivitas Patroni unius Dioecesis, Religiones omnes teneantur eodem die in suis Ecclesiis, intra limites illius Dioecesis existentibus, eandem festivitatem celebrare, & in hoc cum Ecclesia Matrice se conforment. Item volumus, quod festivitates sequentes sint in tota Hispania generales: ita quod omnes Ecclesiae & Religiones existentes in illa Provincia recitent de illis, & celebrent propria illorum Officia, quae sunt festivitas Expectationis Dominae nostrae, quae celebratur die xviii. mensis Decembris. Et quoniam dicta die juxta Breviarium Romanum Feria habet Antiphonas proprias ad Laudes, ne Antiphonae praedictae omittantur, & ut festive singulis annis in illa Provincia decantentur: Mandamus, quod dictae Antiphonae feriales, quae in die, in qua Officium Expectationis celebratur, dicendae essent, reponantur die xvi. Decembris, omissa ea quae ad Canticum dicitur, cujus loco dicatur ea quae ad Canticum ponitur in Psalterio: Et idem fiat de Antiphonis in die Sancti Thomae occurrentibus, reponendis in Sabbato, quando Festum Expectationis hujusmodi in Sabbato venerit, ut scilicet Antiphonae in die Sancti Thomae occurrentes, tunc reponantur xvi. Decembris, dempta ea quae dicitur ad Canticum, ut supra. Item festivitas Triumphus sanctae Crucis, quae celebratur die xvi. Julii. Item festivitas sancti Ildephonsi Archiepiscopi Toletani, Confessoris. Item festivitas sancti Isidori Archiepiscopi Hispaniensis, pro quo celebretur Officium Doctoris, & recitetur Credo in celebratione Missae. Insuper celebratur festivitas sanctae Annae matris Beatae Mariae Virginis in omnibus locis ubi fuerit Ecclesia vel Capella dictae Sanctae ad praesens, vel ubi aedificabitur Ecclesia in futurum. Item concedimus, quod quaelibet Ecclesia & Monasterium Hispaniae, ha-

habens aliquas Reliquias insignes, puta caput, brachium, vel crus alicujus Sancti, etiam alienigenae, non existentis in Breviario, vel de quo in dicto Breviario fit tantum commemoratio, possit illius festivitatem celebrare, & Officium Duplex facere, & de alio Sancto eodem die occurrenti, si fuerit Simplex, fiat commemoratio; si vero fuerit Duplex, vel Semiduplex, transferatur in primam diem simili festo non impeditam. Et quoniam in Regno Castellae in pluribus Ecclesiis celebratur die xxx. Decembris Translatio sancti Jacobi Apostoli Hispaniarum Patroni, praecipuum Duplex, & in Breviario ponitur in die xxix. festivitas sancti Thomae Archiepiscopi Cantuariensis & Martyris, Semiduplex, & in anno, quo festivitas sancti Thomae occurrit in Dominica, juxta regulam Breviarii transferatur in diem sequentem; quo die in eo Regno celebratur supradicta festivitas sancti Jacobi, posteaque per plures dies non venit aliqua dies vacua, in qua possit celebrari festivitas praedicti sancti Thomae; volumus, ut in eo anno festum ipsum sancti Thomae transferatur ad primam diem Duplici non impeditam, quae erit Vigilia Epiphaniae, & tunc de Vigilia fiat tantum commemoratio; ad Vesperas autem Epiphaniae nulla fiat commemoratio de festo sancti Thomae praedicti. Cum vero in Ecclesiis & Regionibus Hispaniae vigeat consuetudo, quod diebus Paschalis & Festivitatibus majoribus celebret Missam Conventualem Antistes, vel alia Persona principalis, & regula Missalis ordinet, quod omnibus diebus Dominicis infra annum Sacerdos, qui celebraverit Missam Conventualem, exeat ante celebrationem Missae, cum pluviali vel cappa, & cum Ministris ad incipiendum in Altari majore Antiphonam Asperges, & aspergendum aquam benedictam populo: Concedimus, quod Antistes, seu alia Persona principalis celebrans Missam Conventualem, praemissa facere non teneatur, sed illa facere possit quilibet alius simplex Sacerdos ejus loco: & quod talis Sacerdos non deferat pluviale, sed albam & stolam, vel superpelliceum & stolam, nec procedat associatus cum Ministris, sed solum cum Acolythis. Haec autem omnia & singula, Breviarium & Missale concernentia, per fel. record.

Pium

Pium. V. & Nos concessa pro Hispaniarum Provinciis, volumus, ut intelligantur etiam concessa Ecclesiis Insularum, & Terræ Firmæ Indiæ dicto Regi Catholico subjectarum. Et insuper statuimus, quod Missæ Sanctorum, quæ juxta Motum proprium dicti Pii V. in Missali Romano in Hispaniis imprimendo possunt imprimi, non in corpore, sed in fine dicti Missalis imprimantur. Et ita per præsentis Apostolica auctoritate declaramus, statuimus, concedimus & indulgemus; Non obstantibus præmissis, & Litteris Prædecessoris prædicti in Breviario & Missali, ac Régulis sub Rúbricis generalibus cum ipsismet Breviariis & Missalibus impressis; necnon omnibus & singulis in eis contentis prohibitionibus, clausulis, derogationibus & decretis. Quæ omnia Nos ad effectum præsentium in dictis Provinciis locum sibi non vendicare decernimus, ac aliis quæ dictus Prædecessor in suis Litteris obstare non voluit, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentis Litteræ omnibus innotescant, volumus, & districtè præcipiendo, omnibus & singulis libròrum impressoribus in partibus illis consistentibus mandamus, ut illas in cujuslibet Missalis & Breviarii principio imprimant, & imprimi curent; aliàs illis non appòsitis & impressis, præsentis nemini sufragentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xxx. Decembris M.D.LXXIII. Pontificatus nostri anno primo.

Cæsar Glorièrius.

Didacus Aponte de Quiñones, Dei & Apostolicæ Sedis grátia Episcopus Oveténsis, Comes de Noreña, Regiúsque Consiliarius, &c. Cùm ex parte dilectòrum nobis in Christo fratrum nostròrum Decáni, & Capituli nostræ Cathedralis Ecclesiæ, & Cleri nostræ Dioecesis à nobis peteretur, ut juxta concessiònem fel. rec. Gregórii XIII. Pontif. Máx. in Bulla Breviáto Románo appósita, conténtam, & censûram seu decretum Reverendissimòrum Cardinalium sacri Concilii Tridentini Intèrpretum, & nostra facultate ordinária qua fúngimur uténtes, Officia própria Sanctòrum, quorum sacra còrpora, & innumerábiles reliquiæ in eâdem nostra Cathedrali Ecclesiâ, & in hac civitatè Oveténsi habéntur, ederemus; quo Deo laudes débitas referre, & Divinum Canónicum Officium noctúrnum & diúrnum in honòrem prædictòrum Sanctòrum celebrâre possent: Nos considerántes eòrum desidérium esse pium, & petitiònem justam, & ut in nostro essèmus officio, id quod petebâtur concessimus, & Officia própria prædictòrum Sanctòrum in hoc libéllo conténta edidimus, & præfata auctoritatè approbâmus, & juxta formam inibi conténtam, ab univérso Clero prædictæ nostræ Ecclesiæ & Dioecesis públicè & privâtim celebrânda fore statuimus, decérnimus, & in virtute sanctæ Obedientiæ præcipimus & mandâmus. Dat. Ovèti XIII. die Júlii anno Dómini M.D.XCVI.

D. Episc. Oveténs. & Comes.

Mandáto Reverendíss. D. meí Episc. Cómitis,

Christóphorus è Santillana,

Canónic. Oveténs. Secretár.

Beatissime Pater, Cùm devôta creatûra vestra D. Dídacus Aponte de Quiñones, Epíscopus Oveténsis mandâret Alfónsum Garcíam de Nompárte suum Procuratôrem Præbendatum in ista Sancta Ecclésia ad visitandum límina Apostolôrum: illi étiam mandâvit & impósuit, ut sciôrem rédderet Beatitúdinem vestram de aliquibus necessitatibus istius Dioecésis indigéntibus declaratióne Sanctitátis vestræ: cui supplicâtur illas declarári mandet secúndum formam Capitulôrum infrascriptôrum.

Epíscopus cum toto Clero súpplicat Sanctitati vestræ, ut possint celebrâre particulâre Offícium cum própriis históriis ipsôrum Sanctôrum, in diêbus, quibus eôrum festivitâtes celebrântur.

*Respónsio Illustríss. Cardin. Concilii Tridentini
Intérpretum.*

Illustríss. & Reverendíss. Dómine, uti frater; idem Amplitúdinis tuæ Procurâtor, qui Sanctôrum Apostolôrum límina visitâvit, nonnúlla étiam ejúsdem Amplitúdinis tuæ nómine per libéllum his Litteris adjúctum apud Sacram Congregatiónem Cardinalium Tridentini Concilii decrêta interpretântium postulâvit. Patres verò cum de iis quæ undécimo loco postulântur, responderunt. Quam verò Amplitúdo tua petit facultâtem própria Sanctôrum Officia celebrândi, ea sanè uti póterit ad præscríptum Constitutiónis, quam ea de re fel. rec. Gregórius XIII. édedit. Quod reliquum est, Deum precâmur, ut Amplitúdinem tuam incólumem, & divínæ grátiae ópibus cumulâtam velit. Romæ xxv. die Júlii, Anno m.d.xc. uti Frater Hierónymus Cardinális Matthæius. = E yo Christóbal Gutierrez de Santillana, Canónigo de Oviedo, y Notario Apóstolico aprobado, y Secretario del Reverendís. Don Diego Aponte de Quiñones, Obispo de Oviedo, mi Señor, doy fe, que estas cláusulas de suso escritas de mi letra, concuerdan con sus originales, que quedan en el Archivo Episcopal de su Señoría, y que la Carta donde el dicho Decreto venia, dice en
su

su sobreescrito : Illústri, & Reverendíss. Dómino uti fratri Dómini Episcopo Oveténsi. La qual venia, y está sellada con el Sello del Señor Cardenal Matheio, al parecer. Y para que de todo lo susodicho conste, di esta firmada de mi nombre, y signada con mi signo, de mandado del Obispo de Oviedo, mi Señor, que aquí firmó su nombre, interponiendo á esta fe su autoridad. En Oviedo á diez y nueve dias del mes de Julio de mil quinientos y noventa y cinco años. Siendo presente á lo ver cotejar Juan de Pórrres de la Peña, Diego de Monterroso, y Juan de Quiñones, Familiares de su Señoría, á quien yo el dicho Notario, doy fe, conozco.

D. Episc. Oveténs. & Comes.

En Testimonio de verdad

Christóbal Gutierrez de Santillana,

Notario.

Nos Licenciât. D. Andréas del Campillo , & Cedron, Almæ Ecclesiæ hujus Civitatis Oveténsis Canónicus , ejúsque Dioecésis Gubernâtor , Provîsor , & in spirituâlibus , ac temporâlibus Officiâlis , & Vicârius Generâlis , pro Illustrîss. D.D. Josépho Fernandez à Toro, Dei & Apostólicæ Sedis grâtia Episcopo Oveténsi , Noréñæ Cómite, Regiôque Consiliârio , &c. Cùm Officia própria Sanctôrum supradictæ Ecclesiæ Oveténsis , olim Apostólica auctoritatè approbâta , & ab Illustrîss. D. D. Dídaco Aponte de Quiñones , ejúsdem Ecclesiæ Episcopo édita , atque Matrîti apud Joânnem Flandrum anno Dómini millésimo quingentésimo nonagésimo sexto , Superiôrum permîssu excûsa , iterum fuissent imprésa Vallis Oléti in Typographia Convéntus S. Pauli cum débitis licéntiis , decurrénte anno Dómini millésimo sexcentésimo quadragésimo primo , Illustrîss. D. D. Antónii de Valdes ejúsdem étiam Ecclesiæ Episcopi jussu , tandiûque decûrsu témporis consúmpta sint , ut Codex párvulus in quo circumferúntur , vix ad præsens inveníri queat ad Divînum Officium persolvéndum ; V. D. D. Decânus , & Capítulum ipsiúsmet Ecclesiæ pro sui existéntis Prælati abséntia huic incómmodo occurrere cupiéntes præfâta Officia , & eôrum Missas próprias de novo excúdi recensuérunt , dictîque Códicis corrécti deféctibus , quos ex secúnda impressiône patiebâtur , detráctis diêrum infraoctavârum Officiis , quæ supersunt pro diversis occurréntiis , quæ ex Breviârio accidunt , & appóstitis pro eis , & aliôrum festôrum concurréntia quibúsdam notis , propriôque novo Officio Sanctæ Euláliæ Emeriténsis Vírginis & Mártiris , Patrónæ hujus Dioecésis , ad Hispâniâ étiam exténso loco ejus , quod ex commúni antea utebâtur , insérto quod nunc habêtur ejus translatiônis exémpplar exposuérunt , ut illud typis dari juberémus , cum aliôrum Sanctôrum Hispâniæ Officiis , quæ pro majóri recitántium commoditatè addúntur : Ut autem fúimus legítimè informâti à Doctis viris , qui rem omnem conspexérunt , & diligénti facta collatiône cognóvimus dictum exémpplar suis originâlibus , & concessiôni Missârum , convenisse , ésseque dispósitum juxta ritum ac formam Breviâ-

rii & Missâlis Români, & útile, ut commódius quis satisfáciat præcépto Officiôrum dictæ Ecclésiæ: illud approbâvimus, & per præséntes aprobâmus, evulgandique licéntiam concédimus; decernéntes quoad nos áttinet, ut addántur præfâta Sanctôrum Hispâniæ Offícia ad instar propriôrum dictæ Ecclésiæ, præcipiéntes, ut sancítum, & in prætéritis ediciónibus præcéptum est. In quorum fidem & testimónium præséntes litteras nostris nómine manúque subscriptas, dicti Illustríss. D. Epíscopi sigillo munitas, ac per suæ Cámeræ Secretárium refrendâtas, expedíri jússimus. Ovéti xvii. mensis Novémbris. Anni M.D.CC.XIV.

Licenciât. D. Andrés del Campillo

& Cedron.

Dómini Gubernatôris, & Vicárii Generális mandáto.

D. Michaël Joánes à Cifuentes.

Secretáriu.

DECRETUM

*Pro Festo principáli Sanctæ Eulaliæ Emeritensis, Virginis
& Martyris, & pro ejusdem Translatiõne.*

Sacrõrum Rítuum Congregatio inhærendo concessiõni extensiõnis Officii Sanctæ Eulaliæ Emeritensis, Virginis & Martyris nuper factæ sub die xx. Januárii mdcxci. ad preces Serenissimi Regis Cathólici per Excellentissimum Dóminum Marchiõnem de Cogolludo, ejus Oratõrem, sanæ memoriæ Alexáandro viii. porréctas, & ad eandem Sacram Congregatiõnem remíssas, cénsuit, referente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Casanate, prædictum Officiũ de Communi Vírgin. & Martyr. in die Natális ipsius Sanctæ x. nempe Decémbris, síngulis annis in pósterum recitári posse sub ritu dúplici de præcepto in Regnis Hispaniãrum dumtaxat, eídem Regi Cathólico subjéctis, ab ómnibus tam sæculáribus, quàm Reguláribus utriúsque sexus, qui ad horas Canónicas tenéntur, cum Hymnis, Antíphonis, Responsóriis, ac Lectiõnibus própriis secúndi Noctúrni, quæ recitántur in die Translatiõnis ejusdem Sanctæ, aliàs approbátis, & pro Civitáte, & Diocési Oveténsi sub die xxxi. Augústi mdclxix. respectívè concéssit, si Sanctissimo Dómino nostro placúerit. Die xi. Augústi mdcxci.

Facta ígitur de præmissis Santissimo Dómino nostro Innocéntio Papæ XII. íterum per me Secretárium relatiõne, Sántitas sua ánnuit, sensum Sacræ Congregatiõnis approbávit, ac Decrètum expedíri mandávit. Die xv. ejusdem mensis Augústi, & anni mdcxci.

A Card. Cybo.

Loco ✠ Sigilli. J. Vallemãnus, Sac. Rit. Congregat.

Secret.

Lectiões, & oratiõem suprascriptas próprias de Sancta Eulália Emeriténsi, Vírgine, ab Eminentíssimo, & Reverendíssimo Dómino Cardinali Casanãte revisas, corréctas, & in Sacrõrum Rítuum Congregatiõe relátas, éadem Sacra Congregatio aprobâvit; eásque in secúndo Noctúrno x. Decémbris, die festo Natális ejúsdem Sanctæ, cum officio de commúni Vírginum & Mártyrum, cum Hymnis verò, Responsóriis, & Antíphonis páritèr própriis, áliàs approbátis, & sub die xi. Augústi anni próximè præteriti, recitári concéssis, ab univérso Clero tam sæculári, quàm Regulári utriúsque sexus Regnõrum Hispaniãrum, Regi Cathólico subjectõrum dumtaxat, recitari posse cénsuit, ac imprimi. Si Sanctíssimo Dómino nostro placúerit. Die ix. Februárii M.DC.XCII.

Facta de prædictis Sanctíssimo Dómino nostro Innocéntio Papæ XII. per me Secretárium relatiõe: Sanctitas sua ánnuit. Die xxvii. ejúsdem mensis Februárii, & anni M.DC.XCII.

A Card. Cybo.

Loco ✠ Sigilli. J. Vallemãnus. Sac. Rit. Congreg.

Secret.

DECRETUM

Pro Festo Sancti Eliae.

Officium Patriarchæ Sancti Eliae recitandum à Sacerdótibus Sæcularibus in Dioecési Oveténsi sub ritu dúplicitis minoris die xxvi. Februarii, ex Indúltu Apóstólico vi. Aprilis MDCCLXXI. ad preces sui Episcopi Illustrissimi D. D. Augustini Gonzalez Pisador; & notátur: Qui Officiumproprium ad manus non habent, recitábunt de commúni Confessôris non Pontificis, & Evang. ut in die Transfiguratiônis, & Missa: Os justi, cum Epíst. ejúsd. Missæ.

A. Card. Cybo. J. Vallemanus. Sac. Rit. Congreg.

Secret.

Officia propria Sanctôrum hujus almæ Ecclésiæ, & Diocesis Oveténsis, prout in hoc Códice novíssimè correcto, à quibúsdam mendis, quibus scatêbat, purgáto continéntur, de mandáto Illustriss. D. D. Augustíni Gonzalez Pisador, ipsíus Epíscopi, & Veneráb. Decáni & Capítuli ejúsdem æquè Ecclésiæ, per me Doct. D. Bernardinum Antónium de Sierra, & Quiñones Canónicum, Archidiáconum de Tineo, Sacrarúmque Cæremoniárum Designatórem visa, ac diligénti cura discússa, Breviário antiquo Oveténsi (impresso anno Dómini M.D.LVI.), órđini Rubricárum, Constitutionibus Pontificiis, necnon Sac. Rit. Congregatiónis decretis adhærere invéni: Ideôque à me approbâta, sanè typis dari cénsui. Datum Ovéti, sexto Idus Octóbris, anno Dómini millésimo septingentésimo octogésimo quinto.

Doct. Dóminus Bernárdus Antónius à Sierra

& Quiñones.

Cær. Desig.

P O N U N T U R A L I Q U A N O T A T U
digna.

1 De Festis propriis hujus Almæ Ecclesiæ Oveténsis, tam sanctârum reliquiârum, quæ habuerunt contactum physicum cum Christo Dómino, quàm Sanctôrum, quorum corporibus (divina miseratiône) ditata est, & eorum Officia sunt approbata à S. Sede: ágitur in tota Dioecési in diébus impeditis aliis festivitâtibus minôris, aut æquâlis dignitâtis, vel ritus, quæ propter hoc sunt in perpétuum amôtæ à suis locis: Et multa quæ pro Hispânia sunt concessa, celebrântur in diébus similiter impeditis cum Festis aliôrum regnôrum, quæ debent illis cedere locum, & amoveri: Quod accidêbat in aliis SS. Ecclesiis, & Dioecésibus tam intra, quàm extra hoc regnum, de quibus aliquæ occurrerunt ad S. R. C. petentes assignatiônem fixam & perpétuam dictis festis amôtis: Et post várias resolutiones particulâres, decrevit S. R. C. quòd dicta festa non comprehenduntur in Rúbrica X.^a de Translatiône, & ideò debent poni in perpétuum, & occupâre primam diem non impeditam tanquam propriam. Ex vi hujus decreti assignatæ fuerunt pro eorum celebra-tiône in hac Dioecési dies, quæ notântur in hoc Códice. Distingúntur in Kalendário cum hac voce: *Dies in Breviário*, talis; & in purè translátis pónitur: *Fuit*.

2 Sit régula generâlis, quòd quando in Domínica fit de aliquo festo, semper dicitur nona lectio de Homilia Domínicæ, cum commemoratiône in utrisque Vésperis, Láudibus, & Missa, & in hac Credo, & Evangélium últimum Domínicæ, sed in secúndis Vésperis emíttitur com. si in die sequéti fit de Festo 1. aut 2. classis: nec hæc régula tenet, quando Domínica vacat. Similiter in Quadragésima, Vigiliis (extra illam & Advéntum), Féris Quâ-tuor Témporum, secúnda, & quarta Rogatiônum, si fit de festo, dicêtur nona lectio de Homilia, cum com. in Láudibus, & Missa, & in hac étiam últimum Evangélium. Quod sic notâtur in commúni, ad evitândam prolixitâtem quæ orirêtur ex repetitiône in quolibet festo.

3 Tota Octáva Sanctíssimi Córporis Christi est novíssimè privilegiâta, ita ut in illa non possit fieri de festo aliquo étiam primæ classis: Ideôque si occurrant Festa S. Joánis Baptistæ, & Ss. Apostolôrum Petri & Pauli, transferruntur post Octávam, sed non jejúnium in Vigíliis de quibus fit commemor. (cum 9. lectiône) in Láudibus & Missa (in própriis diêbus eârum) cum último Evangélio; sed si in Vigília Sancti Joánis ceciderit festum Sanctíssimi Córporis Christi, tunc anticipâtur jejúnium in Féria 4. & in Officio, & Missa, nihil fit de ipsa; nec transfertur præcéptum observândi ea. De S. Joanne, dum transfertur, fit in prima die post Octávam Sanctíssimi, nisi in ipsa occurrat festum 1. classis, quia tunc erit in sequéti.

4 De Festis Simplicibus occurréntibus in Domínicis quando fit de eis, & habent Te Deum laudâmus, dicêtur nona lectio ex una, aut duâbus, si tenent (ceterum non quando sunt de commúni) & commemor. in 1. Vésperis, Láudibus, & Missa. In Festis 1. classis nihil de illis: sed si sunt 2. classis, 9. lectio, & commemor. in Láudibus, & Missa (non in solémni) & nihil in 1. Vésperis. In Quadragésima usque ad Domínicam in Albis exclusivè, in tota Octáva Pentecóstes, & Sanctíssimi Córporis Christi, & in Advéntu, non dicitur 9. lectio de Simplicibus, sed fit tantum commemor. In Vigília Pentecóstes, si occurrat Simplex, dicêtur de eo nona lectio, & commemor. in Láudibus, sed non in Missa.

5 Quando post Epiphaniâ ante Septuagésimam superest aliqua Domínica, quæ póstea non habet locum ante Advéntum, si in Hebdómada ante Septuagésimam fit in aliqua die de Féria, tunc Lectiões erunt de Homilía illius Domínicæ, R. R. de Féria, & ψ. Aña. ad Benedíctus, Orátio in Láudibus, & horis, & Missa de Domínica; sin autem, in Sábbato in Festo occurréti Lectiões 1. Noctúrni erunt de illa Domínica, & nona lectio Homiliæ, commemor. in Láudibus (Antíph. & Orátio de Domínica ψ. de Psaltério) & Missa, Evangélium último Domínicæ. Excipitur Domínica secúnda, si in ea occurrat Septuagésima, quia tunc si non datur Féria in Hebdómada, transfertur

festum semidup. v. g. S. Hilárii, & in ea die fit sicut supra notátum est. Si post Pentecósten sunt solum viginti tres Domínicæ, tunc de vigésima tértia fiet eodém modo, quo notátur pro illa, quæ súperest ante Septuagésimam.

6 In ómnibus Dominicis per annum extra tempus Quadrágésimæ, Passiónis, Paschále, Festa, & Octávas quæ habent Præfatióem própriam, & à Nativitáte Dómini usque ad Octávam Epiphaniæ inclusivè, debet dici in Missa, étiam de festo occurrénte, Præfatio Sanctíssimæ Trinitátis.

INDEX FESTORUM,

*quæ in hoc Códice continentur, de quibus ut propriis ágitur
in hac Diocési Oveténsi.*

IN JANUARIO.

- 9.....Ss. Eulógii, & Lu-
crétiae Mártyrum,
dup.
24.....Descensiónis B.M.V.
dup. 2. classis.

IN FEBRUARIO.

- 27.....S. Eliæ Prophætæ,
dup.

IN MARTIO.

- 1.....S. Angeli Custôdis,
dup. majus.
8.....Ss. Juliáni, & Serrá-
ni Pontíficum, &
Confessôrum, *dup.*
13.....Ss. Reliquiârum Ove-
ténsium, *dup. 1. clas-
sis.*
18.....S. Gabriêlis Archán-
geli, *dup. majus.*

IN MAJO.

- 4.....Corónæ Dómini, *dup.
majus.*
12.....Octávæ S. Isidóri
Agricolæ, *dup.*

IN JUNIO.

- 16.....Festum B. M. V. de
Guadalúpe Mexicá-
næ, *dup. majus.*
6.....S. Pelágii M. *dup.*

IN AUGUSTO.

- 6.....Transfiguratiónis D.
N. J. C. Titulâris
Ecclésiæ Oveténsis,
*dup. 1. classis cum
Octáva.*
13.....Octávæ Transfigura-
tiónis, *dup. ut majus.*

IN SEPTEMBRI.

- 7.....Translatiônis S. Eu-
láliae Emeriténsis V.
& M. Patrónæ Diocê-
sis, *dup. in tota Dioc-
cési, in Civitate cum
Octáva.*
12.....S. Vincéntii M. *dup.*
14.....Exaltatiônis S. Cru-
cis, *dup. 1. clas. cum
Octáva in tota Dioc-
cési.*
21.....De Octáva S. Crucis
*solum fit commemo-
rátio.*

IN OCTOBRI.

13.....Festum Dedicatiônis
Almæ Ecclesiæ Ove-
tensis, *dup. I. classis*
in tota Diœcesi. In
Matrice autem & Ci-
vitâte, & ubi non ce-
lebrêtur prôpria De-
dicatio, ac ubi fûerit
consuetûdo, cum Octâ-
va.

16.....Fit de Infraoctâva ut
in 4. die, *sem.*

20.....Octavæ Dedicatiô-
nis, *dup.*

IN NOVEMBRI.

Festum Patrocini
B. M. V. celebrâ-
tur in hac Diœcesi in
Domínica 4. Novém-
bris, quæ cadit in die
13. usque ad 19. inclu-
sivè, dup. majus.

Concéditur Indul-

géntia plenária illis,
qui ritè conféssi, ac
sacra communiône re-
féciti interfúerint Mis-
sæ Conventuáli, ibi-
que oráverint pro pa-
ce, & concórdia Prin-
cipum Christianôrum,
extirpatiône hæresum,
& exaltatiône S. Ma-
tris Ecclesiæ, &c.

IN DECEMBRI.

8.....Conceptiônis B. M. V.
dup. I. classis cum
Octâva, ut Patrônæ
Hispaniæ.

10.....S. Eulaliæ Emeritén-
sis V. & M. Patrônæ
Diœcêsis, *dup. I. clas.*
cum Octâva in tota
Diœcesi.

15.....Octavæ Conceptiônis
B. M. V. *qua die post*
2. Vesperas finitur
Octâva S. Eulaliæ, &
quævis ália Octâva.

In hac Diœcesi Oveténsi observántur Festa sequéntia.

Sed quia in aliquibus non exténditur observátio, nisi ad solum præceptum audiéndi Missam, hæc notántur hoc signo †.

IN JANUARIO.

Die.
 1.....Circumcisiônis Dómini.
 6.....Epiphaniã Dómini.
 20....†...SS. Fabiáni, & Sebastiani, *in Civitate tantùm, ex voto.*

IN FEBRUARIO.

2.....Purificatiônis B. M. V.
 24....†...S. Mathiæ Apóstoli. *In anno biséxtili in die 25.*

IN MARTIO.

19....†....S. Joseph; *sed in Civitate cum plena observántia.*
 25.....Annuntiatiônis B. M. V.; *sed si occúrrat in Féria 6. in Parascève, vel in Sábbato Sancto, transfértur cum præcepto audiéndi Missam, & vacándi ab óperibus, ad Fériam 2. post Dominicam in Albis.*

Die.

*.....Féria 5. in Coena Dómini à reclusiône SS. Sacramenti, *úsquequò consumitur in Parascève.*
 *.....Féria secúnda post Pascha.
 *...†...Féria tértia post Pascha.

IN APRILI.

25.....In Festo S. Marci Evangelistæ *observátur abstinentia carnis absque jejúnio; sed non si cadit in tota Octáva Paschæ, vel in Dominica.*
 *.....Eadem abstinentia *observátur in Féria secúnda, & quarta Rogatiónum.*

IN MAGIO.

1....†....SS. Philíppi, & Jacóbi Apostolórum.
 3....†....Inventiônis S. Crucis.
 15....†...S. Isidóri Agricolæ.
Die.

Die.

- 30....†....S. Ferdinãndi Regis.
 *.....Ascensiónis Dómini.
 *.....Féria secúnda Pen-
 tecóstes.
 *....†....Féria tértia Pentecós-
 tes.
 *.....Festum SS. Córporis
 Christi.

IN JUNIO.

- 13....†....S. Antónii de Pádua.
 24.....S. Joánnis Baptístæ.
 29.....SS. Petri & Pauli
 Apostolôrum.

IN JULIO.

- 25.....S. Jacóbi Apóstoli.
 26....†....S. Annæ Matris B.
 M. V.

IN AUGUSTO.

- 6.....In Civitãte, Transfi-
 guratiónis Dómini.
 10....†....S. Lauréntii M.
 15.....Asumtiónis B. M. V.
 16....†....In Civitãte, S. Rochi
 C. *ex voto.*
 24....†....S. Bartholomæi Apó-
 stoli.
 28....†....S. Augustíni Doctô-
 ris Ecclésiæ.

IN SEPTEMBRI.

- 8.....Nativitãtis B. M. V.

Die.

- 21....†....S. Matthæi Apóstoli.
 29....†....S. Michaélis Archán-
 geli.

IN OCTOBRI.

- 28....†....SS. Simônis & Ju-
 dæ Apostolôrum.

IN NOVEMBRI.

- 1.....Festum ómnium San-
 ctôrum.
 30....†....S. Andréæ Apóstoli.

IN DECEMBRI.

- 8.....Concepciónis B. M. V.
 10.....S. Euláliæ Emeritén-
 sis Patrónæ Diocêsis.
 13....†....S. Lucíæ V. & M. *ex*
voto Diocêsis.
 21....†....S. Thomæ Apóstoli.
 25.....Nativitãtis Dómini
 N. J. C.
 26.....S. Stéphaní Proto-
 mártiris.
 27....†....S. Jóannis Evange-
 lístæ.
 28....†....SS. Innocéntium.
 31....†....S. Silvétrí Papæ, &
 Confessôris.

NOTA.

*Cetera, quæ in Synodálibus
 antiquis continentur, non sunt
 in observántia.*

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

OVETENSIS ECCLESIAE,

ET DIOECESIS.

FESTA JANUARI.

DIE IX.

In Festo SS. Eulógii, & Lucrétiae Mártyrum, dup. De quibus fit in hac die ex antiqua consuetudine.

Omnia de communi plurimorum Mártyrum, præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui nos concèdis Sanctôrum Mártyrum tuorum Eulógii, & Lucrétiae natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dóminum nostrum.

Fit commemoratio Epiphaniae cum Aña. correspondenti dièi infraotâv. & si vénerit in Domínica, ad Matutinum dicitur 9. léctio de Homilia Domínica, de qua fit commemo-

ratio in Láudibus, & utrisque Vesperis, & póstea Epiphania.

IN PRIMO NOCTURNO.

Leguntur lectiones de Epistola B. Pauli Apóstoli ad Romanos: Fratres, debitores, de communi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Breviário antiquo Oveténsi.

In dièbus illis erat quidam vir in urbe Cordubénsi, nómine Eulógius, Christi Sacerdos & famulus, litteris, ac Sanctæ legis documéntis admodum imbûtus, qui dièbus ac nóctibus vigiliis, orationibus, & jejuniis in Ecclésiis Christo Dómino serviêbat, útpotè miles perfectissimus.

A

Huic

Huic inerant erga sacræ fidei cultóres, ac Christi páuperes viscera pietátis exímia. Pascebat enim egénos, consolabatur tribulátos, visitabat infirmos, & vinctos in cárcere pro Christi nómine refovêbat. Eulógius étiam Hæréticis, & Judæis, ac Gentilibus prædicans, quamplúrimos, erróre depósito, ad fidem cathólicam convertêbat. Erat in eo tanta ánimæ & córporis abstinentia, ut in diêbus advéntus Dómini, ac per totum quadragésimæ tempus ab Ecclésia non discéderet, ubi nullum córpori straméntum præbêbat, præter Psaltérium, quod cápiti suo (in quo meditabatur) supponeret.

R. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida, & in mari Rubro via sine impediménto. ψ. Quóniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torréntes inundaverunt. Terra apparuit.

LECTIO V.

Eulógius igitur ad perfectiõnis cúmulum ascéndere cúpiens, salutátis paréntibus cum ceteris Christiánis Cór-

dubæ degéntibus, Romam adire dispósuit, & aggréssus iter, Evangélium prædicando Pampilónam usque pervénit. Ubi, qui áderant fideles lóngiùs ire dissuadébant, loca desérta, & gentem Sacracenórum fidélibus inféstam opponéntes, quo à peregrinatiõne, quam coeperat, retraxérunt. Cum ergò Córdubam rediisset, puélla quædam nóbilis Lucretia nómine, sancto viro occúrrit, & se ad pedes ejus advólvens, Christiánam ab eo fieri pétiit; & postquam eam baptizávit, in domo cujúsdam sanctæ mulieris occultávit.

R. Verbera carnificum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. ψ. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut herédes.

LECTIO VI.

Cum à própriis paréntibus Lucretia virgo beáta in oratiõne pósita invenirétur, domum & omnem ejus substantiam deprædári jussérunt, ac domum dénique combuserunt: & cum ad Ecclésiam S. Zóyli venissent, Sanctum virum Eulógium in oratiõne jacen-

céntem vidérunt , quem diu verbéribus cæsum semivivum reliquérunt , ac dénique in cárcerem jussu regis missus, cùm nollet à fide Christiána discédere , cápite plexus est. Beâta verò Lucretia , cùm nec pollicitationibus matris, nec diversis ornamenti & divitiis à rege sibi oblatis, viam veritatis desérere vellet , ab spiculatore cápite plexa in cælum migrâvit. Quorum utriusque cõrpora tunc à Christiánis sublâta , procedente tẽmpore , Ovêtum sunt translâta , ubi in Ecclésia Sancti Salvatoris à fidélibus magna cum veneratiõne coluntur.

R. Tanquam aurum in fornâce probâvit eléctos Dõminus , & quasi holocãusti hõstiam accêpit illos , & in tẽmpore erit respéctus illõrum: * Quóniam donum , & pax est eléctis Dei. ψ. Qui confidunt in illum intélligent veritatem , & fidéles in dilectiõne acquiescent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Homilia S. Ambrósii Episcopi in Evangelium , Descendens Jesus de monte , de communi plurimõrum Märturum 2. loco. In Láudib. & Vesperis

fit commemoratiõ Epiphaniæ.

Missa : Sapiéntiam Sanctõrum , de dicto Communi 2. loco. Commemoratiõ Epiphaniæ, Credo , Præfatio , & communicantes de Epiphaniæ.

DIE XVI. JANUARI.

Hodiè fit de S. Fulgéntio Episcopo, & Confessõre, dup. in Hispania. Festo S. Marcelli Pap. & Märtur. assignata est in perpétuum dies XII. Februarii.

DIE XXI. JANUARI.

Fit de Sanctis Fructuõso Ep. & Augúrio , & Eulógio Martyribus, dup. in Hispania. Festo S. Agnætis Virginis & Märturis assignata est in perpétuum dies XI. Februarii.

DIE XXIII. JANUARI.

Est festum S. Ildephõnsi Episc. Toletani , & Confessõris , dup. 2. clas. cum Octáva in Hispania , & festum S. Raymúndi de Peñaf. Conf. est fixum in die XIV. Februarii.

DIE XXIV. JANUARI.

In Festo Descensiõnis B. M. V. dup. 2. clas.

AD VESPERAS ANA.

O admirabile commercium, &c. cum reliquis de Officio Parvo B. M. V. pro hoc tempore de Nativitate usque ad Purificationem.

Psalmi de eodem Officio. Capitulum, Ab initio. Hymnus: Ave maris stella. *ψ.* Dignare me laudare te, Virgo sacrata. *R.* Da mihi virtutem contra hostes tuos.

AD MAGNIFICAT ANA.

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercède pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Descensionem.

ORATIO.

Deus, qui salutis æternæ, Beatæ Mariæ Virginitate fecunda, humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiâmus, per quam meruimus Auctorem vitæ suscipere Dóminum nostrum Jesum-Christum Fílium tuum: qui tecum vivit.

Deinde fit commemoratio S. Ildephónsi.

In Hymno Completorii & Horarum sequentis diéi, præter Vesperas, ultimus *ψ.* Jesu tibi sit glória, Qui natus es, &c.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Sancta Maria Dei génitrix Virgo: * Intercède pro nobis. Psalmus. Venite exultemus. Hymnus. Quem terra. *Ana.* & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio Parvo B. M. V.

IN PRIMO NOCTURNO.

ψ. Spécie tua, & pulchritudine tua.

R. Inténde, prospère procède, & regna.

De Parabolis Salomónis,

c. 8. b. & 9.

LECTIO. I.

Ego sapientia hábito in consilio, & eruditis intersum cogitationibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilingue detéstor. Meum est consílium, & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & légum conditóres

res justa decernunt. Per me principes imperant, & potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilant ad me, invenerunt me.

R. Sancta, & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem caeli capere non poterant, tuo gremio contulisti. *ψ.* Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

LECTIO II.

Naecum sunt divitiae, & gloria, opes superbae, & justitia. Melior est enim fructus meus auro, & lapide pretioso, & gemina mea argento electo. In viis justitiae ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

R. Congratulamini mihi

omnes qui diligitis Dominum: quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum & hominem. *ψ.* Beata me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis visceribus.

LECTIO III.

Beatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapiencia edificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, & ad moenia civitatis. Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis.

R. Beata es Virgo Maria, quae Dominum portasti creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes virgo. *ψ.* Ave Maria gratia plena, Dominus tecum.

cum. Genuisti. Glória Patri.
Genuisti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

ψ. Adjuvabit eam Deus
vultu suo.

R. Deus in médio ejus non
commovébitur.

*Ex Cixilla Archiep. Toletano
in vita S. Ildephónsi.*

LECTIO IV.

Cum Beátus Ildephónsus
Toletánæ Ecclésiæ Archie-
piscopus hæreticos quosdam,
perpétuam Dei Matris virgi-
nitatem labefactare conantes,
vi veritatis convictos ex uni-
vèrsa Hispânia depulisset;
tanta fuit sacratissimæ Vir-
ginis in servum suum Ilde-
phónsum benignitas, ut hoc
ejus stúdiu miráculo illús-
tri comprobáverit. Incarna-
tiónis enim filii ejus festo
die, qui décimo quinto Ka-
lendas Januárii per univér-
sam Hispániam ex décimi
Concilii Toletáni decreto ce-
lebrátur, nocte intempésta
descéndit de cælo Sanctíssima
Virgo, virginum, & Angelô-
rum comitata choris: & in cá-
thedra unde Ildephónsus ad
pópulum fácere verba consué-

verat, divína quadam, &
omnem captum excedente for-
ma, ac sole splendidior consê-
dit, univèrso templo suavís-
sima inefábilis odôris fragrán-
tia, & cælestis lúminis ma-
gnitúdine compléto.

R. Sicut cedrus exaltata sum
in Líbano, & sicut cyprés-
sus in monte Sion: quasi
myrrha electa: * Dedi sua-
vitatem odôris. ψ. Et sicut
cinnamômum, & bálsamum
aromatizans. Dedi suavitatē.

LECTIO V.

Quò Ildephónsus ad no-
cturnas preces de more vé-
niens, comitibus pertérritis,
& pavôre dilápsis, ipse rei
novitate initio percúsus, sed
deinde spe eréctus, & devó-
tæ mentis humilitate secûrus,
gáudio simul ac reveréntia
tremens, humi sese ante pe-
des Virginis supplex abjêcit:
quem sic affata virgo est: Pró-
pera in occúrsum serve Dei,
accipe munúsculum de manu
mea, quod de thesauris filii
mei tibi áttuli. Et simul hæc
dicens, vestem Ildephónso ín-
duit cælesti opificio contéx-
tam. Et Virgo quidem, his
dictis, rédiit in cælum. Ilde-
phónsus verò & mirífica vi-
sione Deo plenus, & pretioso
do-

dono , fuit deinceps cunctis ordinibus , ac gentibus venerandus. Quo quidem dono in solemnioribus Beatae Mariae sacris interdum est usus.

R. Quae est ista quae processit sicut sol , & formosa tanquam Jerusalem ? * Viderunt eam filiae Sion , & beatam dixerunt , & reginae laudaverunt eam. ψ. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum , & lilia convallium. Viderunt eam.

LECTIO VI.

Exstat hoc ipso in templo lapis, in quo vetusta majorum traditione , ac veneratione constat, Mariam descendentem constitisse. Atque , ut hujus tanti beneficii memoriam nulla unquam injuria temporum , aut oblivio deleret , annua celebritas ad eam rem vigesimo quarto Januarii instituta est , qui dies est a morte Ildephonsi , ejusque natali proximus ; ut ex mutua utriusque festivitatis conjunctione dies splendidior esset. Vestis verò qua Ildephonsus a beata Dei genitrice Maria donatus est , in vastatione Hispaniarum a Saracenis in Sancti Salvatoris Ovetensem Ecclesiam a fidelibus cum

aliis sanctorum reliquiis delata est.

R. Ornata monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit : * Et videntes eam filiae Sion , beatissimam praedicaverunt dicentes : * Unguentum effusum nomen tuum. ψ. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato , circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

IN TERTIO NOCTURNO.

ψ. Eligit eam Deus , & praeligit eam.

R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

LECTIO VII.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 2.

In illo tempore: Pastores loquebantur ad invicem: Transimus usque Bethlehem , & videamus hoc verbum , quod factum est , quod Dominus ostendit nobis. Et venerunt festinantes. Et reliqua.

Homilía S. Ildephónsi Archie-
píscopi Toletáni.

Libro I. de Virginitáte B. M.
c. 6. b.

Vaticinántium ad hoc sum-
ma porrécta est, ut de Spíri-
tu Sancto, & María semper
VírGINE fieret hoc Verbum
caro: fieret Deus homo: fie-
ret humánum, quod erat di-
vínium, non diminutíone Dei-
tátis, non interitíone æterni-
tátis, non commutatíone in-
commutábilis veritátis; sed
assumptíone carnis, sed par-
ticipatíone hóminis, sed so-
cietáte humanitátis: sicque in
unióne persónæ idem sit Ver-
bum, qui caro; idem sit ho-
mo, qui Deus; idem sit in
quo divínitas, & in quo hu-
mánitas est.

R. Felix namque es sacra
Virgo María, & omni laude
digníssima: * Quia ex te or-
tus est sol justítiæ, Christus
Deus noster. ψ. Ora pro pó-
pulo, intérvēni pro Clero, in-
tercēde pro devóto femíneo
sexu: sentíant omnes tuum
juvâmen, quicúmque céle-
brant tuam sanctam festivi-
tâtem. Quia ex te.

LECTIO VIII.

Anc per hoc juxta Jere-
míam: ipse unus Christus sit
Deus, qui invēnit omnem
viam prudéntiæ, qui & cum
hómínibus conversátus est
homo. Juxta Psalmistam, ip-
se sit homo in Sion natus,
qui fundâvit eam Deus. Deus
excélsus juxta Isaíam, qui di-
cit: Quiéscite ab hómine,
cujus spíritus in náribus ejus,
quia excélsus reputátus est.
Ipse sit homo in cujus huma-
nitátis aspiratíonibus divini-
tátis ejus spíritus est: qui sit
& Deus, qui est reputátus ex-
célusus.

R. Beátam me dicent om-
nes generatíones: * Quia fe-
cit mihi Dóminus magna
qui potens est, & sanctum
nomen ejus. ψ. Et misericór-
dia ejus à progénie in pro-
génies timéntibus eum. Quia
fecit. Glória Patri. Quia fecit.

LECTIO IX.

Iuxta David, ipse sit Dó-
minus Deus, ad quem lóqui-
tur Dóminus Deus: ipse sit
homo, qui sedet à dextris
Dei. Juxta Isaíam, ipse sit
homo, qui párvulus natus est
nobis: qui sit & Deus, qui
fí-

filius Dei datus est nobis. Juxta Psalmistam, ipse sit Deus, cui dicitur: Sedes tua Deus in sæculum sæculi; qui sit & homo, qui per exultationis óleum Sancto Spiritu dicitur unctus.

Te Deum laudamus: &c.

AD LAUDES AÑA.

O admirabile commercium, cum reliquis, sicut dicitur in Vesperis. Capitulum. Ab initio. Hymnus. O Gloriosa Virginum, ut in Officio Sabbat. B. M. V.

ψ. Diffusa est grátia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

AD BENEDICTUS AÑA.

Mirabile mystérium declaratur hodiè: innovantur naturæ, Deus homo factus est: id quod fuit permansit, & quod non erat assumpsit, non commixtionem passus, neque divisionem.

ORATIO.

Deus, qui salutis, ut in Vesperis. Non fit commemoratio Octavæ S. Ildephónsi, nec in Vesp.

Ad horas. Cap. & RR. brev.

ut in Officio S. M. in Sabbat.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, præter Añam. ad Magnificat, quæ est. Añam.

Magnum hereditatis mystérium: templum Dei factus est úterus nescientis virum: non est pollutus ex ea carnem assumens: omnes gentes venient dicentes: Glória tibi Dómine.

Et fit commemoratio Conversionis S. Pauli Apóstoli, & S. Petri Apóstoli.

Missa: Vultum tuum, de Votivis B. M. V. de Nativitate usque ad Purificationem. Cred. Pref. B. M. V. Et te in Festivitate, &c.

Si hoc festum transferatur ad diem III. Februárii, non variatur Officium, nec Oratio.

Pro Festo S. Timothei Ep. & M. assignata est dies xv. Februárii in perpétuum.

DIE XXVI. JANUARI.

Fit de S. Paula Vidua, sem. in Hispán. ut in Breviár. commem. Oct. S. Ildephónsi. Festo S. Polycárpi Ep. & M. assignata est dies xvi. Februárii.

DIE XXIX. JANUARI.

Fit de S. Valério Episc. & Conf. dup. in Hisp. commemo-

rátio Octavârum S. Ildephónsi, & S. Juliáni in Láudibus. Missa, & Vesperis. Festo S. Francísci Sales Ep. & Conf. assignâta est dies xi. Februárii.

DIE XXX. JANUARIII.

Fit de die Octáva S. Ildephónsi, dup. in Hisp. Omnia ut in Breviário, comm. S. Juliáni. Festo S. Martínæ V. & M. assignâta est dies xvii. Februárii.

FESTA FEBRUARII.

DIE I.

Celebrâtur Festum S. Cæciliï Ep. & M. dup. in Hispán. ut in Breviário SS. Hisp. Lectiões 1. & 3. Noctúrni de die S. Lauréntii M. 10. Augústi; commem. S. Juliáni in Láudib. & Missa, quæ est: Státuit, de communi cum Oratiõe Officii, & Evangélio: Nisi granum fruménti. Festum S. Ignáttii Ep. & M. celebrâtur in die xviii. hujus, illi assignâta.

DIE IX. FEBRUARII.

Fit de S. Agnête V. & M. dup. étiam si vénerit in una ex Domínicis post Epiphaniám ante Septuagésimam. Omnia ut

in Breviário in die xxi. Januárii, cum 9. lectiõe de S. Appollónia V. & M. nisi sit Domínica; quia tunc erit 9. lect. de Homilía Domínicæ; commem. S. Appollóniæ in Laud. ψ. Spécie tua, & Missa. Si est in Domínica, fit ántea commemoratiõe ipsius, & tunc dicitur Credo, & Pref. de Trinitâte cum último Evangélio Domínicæ.

DIE XI. FEBRUARII.

Fit de S. Francíscio Sales Ep. & Conf. dup. dies in Breviário xxix. Januárii. Si vénerit in Domínica, observábitur, quod notâtur in die ix. antecedenti.

DIE XIII. FEBRUARII.

Fit de S. Marcéllo Pap. & M. sem. dies in Breviário xvi. Januárii, ut ibi notâtur. Si vénerit in Domínica, transfértur post festa sequéntia, in primam diem non impedítam. In Vesp. fit à Cap. de S. Raymundo Conf. com. S. Marcélli, & S. Valentíni. M.

DIE XIV. FEBRUARII.

Fit de S. Raymundo de Peñaf. Conf. sem. dies in Breviario xxiii. Januarii, ut ibi notatur: com. (sine lect.) S. Valentini M. in Laud. & Missa. Si venerit in Quadragesima, dicetur 9. lect. de Hom. Fer. & com. antea de ea, & postea S. Valentini. In Vesp. Cap. S. Timothei Ep. & M. com. S. Raymundi, & SS. Faustini, &c. Mm.

DIE XV. FEBRUARII.

De S. Timotheo Ep. & M. sem. dies in Breviario xxiv. Januarii, ut ibi notatur, cum 9. lect. SS. Faustini &c. Martyrum, & com. in Laud. & Missa. In Vesp. Cap. S. Polycarpi Episc. & M. com. S. Timothei.

DIE XVI. FEBRUARII.

De S. Polycarpo Ep. & M. sem. dies in Breviario xxvi. Januarii, ut in eo dicitur. In Vesper. Cap. S. Martine V. & M. Hymnus: Martine celebri, &c. usque ad illa verba, Non illam, exclusivè; sed cum terminatione: A nobis abigas, &c. com. S. Polycarpi.

DIE XVII. FEBRUARII.

De S. Martina V. & M. sem. dies in Breviario xxx. Januarii, ut ibi notatur. Hymnus ad Matutinum incipit: Non illam, nisi dies antecédens fuerit Dominica, quia tunc dicitur integer. In Vesp. Cap. S. Ignatii Ep. & M. com. S. Martine, & S. Simeonis Ep. & M. Aña. & V. de Laudibus. Oratio: Deus qui nos.

DIE XVIII. FEBRUARII.

De S. Ignatio Ep. & M. sem. dies in Breviario i. hujus, ut ibi notatur, cum 9. lectione S. Simeonis, & com. in Laud. Aña. & V. de i. Vesp. & Missa, cum dicta Oratione.

DIE XXVII. FEBRUARII.

Festum S. Elie Prophete dup. in Diacesi, ex indulto Apostol. vi. Aprilis MDCCXXI. ad preces nostri Illustrissimi Episcopi D. D. Augustini Gonzalez Pisador, & data est ei facultas assignandi hunc diem.

AD VESPERAS.

Aña. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: quia

dereliquerunt pactum tuum
filii Israël.

Psalmi de Dominica ad Vesperas, & loco ultimi, dicitur:
Lauda Jerúsalem Dóminum.
de Sab.

Antiphona. Usquequò claudicatis in duas partes? Si Dóminus est Deus, sequimini eum.

Añã. Si homo Dei sum, descéndat ignis de cælo, & devoret te, & quinquaginta tuos.

Añã. Non ego turbávi Israël; sed tu, & domus patris tui, qui dereliquístis mandata Dómini.

Añã. Occidísti insuper, & possedísti. Ecce ego inducam super te malum, & démetam posteriôra tua.

CAPITULUM.

Eccles. 48.

Surrexit Elías Prophêta quasi ignis, & verbum ipsius quasi fácula ardêbat. Qui induxit in pópulos famem, & irritantes illum invidiâ suâ pauci facti sunt.

HYMNUS.

Nunc juvat celsi properâre
ad alta
Mente Carméli juga, & ore
pleno

Vatis Eliæ méritos reférre
Laudis honóres.

Dum fames terras prémeret,
ministro

Utitur corvo: viduæ farinam
Súfficit solers: oleôque manat
Hydria pingui.

Hic, Deo fuis precibus, re-
ductum

Fínibus mortis púerum, pa-
renti

Reddit, orádo valet expeti-
tam

Réddere lucem.
Claudit & nubes, aperítque
verbo;

Imperat post tres properánte
annos

Décidant cælo, sitiénsque
tellus

Háuriat imbres.

Sit Patri summo, genítæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque
Sancte

Spiritus, laus, impérium, po-
téstas

Tempus in omne. Amen.

ψ. Verbo Dómini continuit
cælum.

℞. Et dejêcit de cælo ignem
ter.

AD MAGNIFICAT AÑã.

Ecce ego mittam vobis
Eliam Prophêtam, ántequam
véniat dies Dómini magnus,
& horribilis, et conyértet cor
pa-

patrum ad filios, & cor filiô-
rum ad patres eorum.

ORATIO.

Præsta quæsumus omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus: eodem interveniente ad cælestia elevemur, & Sanctôrum tuorum consortio gaudeamus. Per Dôminum.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Regem Prophetarum Dôminum: * Venite adoremus.
Psalm. Venite exultemus &c.

HYMNUS.

Nunc juvat celsi, &c. ut supra ad Vesperas.

IN PRIMO NOCTURNO

Añã. Factum est autem, ut ægrotaret filius mulieris matrisfamilias, & erat languor fortissimus.

Psalmi in tribus Nocturnis.
de communi Conf. non Pontif.

Añã. Dixit mulier ad Eliam: Quid mihi, & tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ,

& interficeres filium meum?

Añã. Ait Elias ad viduam: Da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dôminum, & revixit puer.

ψ. Verbo Dômini contigit cælum.

℞. Et dejecit de cælo ignem ter.

De libro tertio Regum.

Cap. 17.

LECTIO I.

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dôminus Deus Israël, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros & pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Dômini ad eum, dicens: Recede hinc, & vade contra Orientem, & abscondere in torrente Carith, qui est contra Jordânem, & ibi de torrente bibes: corvisque præcepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, & fecit juxta verbum Dômini: cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordânem. Corvi quoque deferbant ei panem & carnes manè, similiter panem & carnes vèseri, & bibèbat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim plue-

plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge: & vade in Saréptha Sidoniórum, & manêbis ibi: præcépi enim ibi muliéri víduæ, ut pascat te.

R. Recêde hinc, & vade contra Oriéntem, dixit Dóminus ad Eliám. * Qui ábiit, & fecit juxta Verbum Dómini. *ψ.* Abscóndere in torrénate Carith, & ibi de torrénate bibes: corvísque præcépi, ut pascant te ibi. Qui ábiit.

LECTIO II.

Surréxit, & ábiit in Saréptha. Cumque venisset ad portam civitátis, appáruit ei mulier vídua cólligens ligna, & vocávit eam, & dixit ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, & buccélam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hydria, & páululum ólei in lécytho: en cólligo duo ligna, ut ingrédiam, & fáciam illud mihi & filio, ut comedámus, & moriámur. Ad quam Eliás

ait: Noli timêre, sed vade, & fac sicut dixisti: verúm tamen mihi primùm fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Israël: Hydria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuêtur usque ad diem, in qua Dóminus datûrus est plúviam super faciém terræ. Quæ ábiit, & fecit juxta verbum Eliæ: & comêdit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die hydria farínæ non defêcit, & lécythus ólei non est imminûtus, juxta verbum Dómini, quod locûtus fúerat in manu Eliæ.

R. Abiit mulier, & fecit juxta verbum Prophétæ: * Et comêdit ipse, & illa, & domus ejus. *ψ.* Ex illa die hydria farínæ non defêcit, & lécythus ólei non est imminûtus, juxta verbum Eliæ. Et comêdit.

LECTIO III.

Factum est autem post hæc, ægrotávit filius mulieris matrisfamilias, & erat languor fortíssimus, ita ut non remanêret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliám: Quid mihi & tibi vir Dei? Ingréssus es ad me ut rememoraréntur ini-

qui-

quitates meæ, & interficeres filium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, & portavit in coenaculum, ubi ipse manebat, & posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcúmque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super púerum tribus vicibus, & clamavit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertatur, obsecro, ánima púeri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dóminus vocem Eliæ: & reversa est ánima púeri intra eum, & revixit.

R. Reversa est ánima púeri intra eum, & revixit, & tradidit matri suæ, & ait illi: * En vivit filius tuus. V. Tulit Elías púerum, & deposuit eum in inferiorem domum, dicens: En vivit. Glória Patri, &c. En vivit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Añã. Factum est verbum Dómini ad Eliam, dicens: Vade, & ostende te Achab, ut dem plúviam super faciẽm terræ.

Añã. Ait Elías ad Achab: Ascende, comede, & bibe, quia sonus multæ plúviæ est.

Añã. Manus Dómini facta est super Eliam, accintisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jézraël.

V. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

R. Et Prophetas facis successores post te.

Ex libro S. Epiphánii Episcopi, de vitis Prophetarum.

LECTIO IV.

Elías Propheta ex Thesbis erat, è continẽte Arabum de Tribu Aaron, Levita. Morabatur autem in Galaad, quoniam Thesbis erant ædes Sacerdotibus consecratæ ac destinatæ. Quem cum enteretur parens ejus, ejusmodi Sabac patri visio apparuit. Viri niveum quemdam præferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque ubéribus in ignem evellebant: quin & flammam ignis, cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerúsalem génitor, visaque ad Sacerdotes retulit. Respondit autem illi chrematismus, hoc est oraculum, si-

sive respónsor: Cave manifés-
tum fácias. Erit quippe lumen
fílii hujus domicílium, sér-
moque ejus demonstrátio, ac
senténtia brevis: & judicábit
Israël, cùm igne, tùm rom-
phæa. Hic est ille Elías, qui-
ter ignem è cælo dedúxit, qui-
que imbrem sua lingua gestá-
vit, mórtuos item suscitávit,
& in cælum dénique nímbo
seu túrbine ignis assúmtus est.

R. Ait Abdías ad Elíam:
Cum recéssero à te, Spíritus
Dómini asportábit te in lo-
cum, quem ego ignôro, &
tu dicis: * Dic Dómino tuo:
Adest Elías. ψ. Dixit Elías:
Vivit Dóminus exercítuum,
ante cujus vultum sto, quia
hódie apparêbo ei. Dic Dó-
mino.

*Ex libro S. Isidóri Epíscopi,
de víta, & morte Sanctô-
rum.*

LECTIO V.

Elías, qui interpretátur Dó-
minus Deus, Thesbítes, Sa-
cérdos magnus, atque Pro-
phêta, habitátor solitúdinis,
fide plenus, devotiône sum-
mus, in láboribus fortis, in
indústria solers, excellénti
ingénio præditus, in exerci-
tatiône disciplinæ instructus,

sancta meditatiône assiduus,
metúque mortis intrépidus:
verberávit tyránnos, sacríle-
gos interfêcit, multísque signis
virtútem effúlsit. Triénno
siccitáte clausit ímbribus cæ-
lum. Orávit rursus, & cæ-
lum dedit plúvias. Mórtuum
mulieris fílium suscitávit. Cu-
jus virtúte hydria farínæ non
defêcit, & vas ólei perpétuo
fonte manávit. Cujus verbo
super sacrificium ignis de cæ-
lo venit. Duos quinquagená-
rios cum milítibus cælesti igne
combússit. Jordánem trãs-
iens, tactu melôtis abrúpit
aquas.

R. Cum venisset Elías ad
portam civitátis, apparuit eí
múlier vídua cólligens ligna,
& vocávit eam, dixítque ei:
* Da mihi paúlulum aquæ in
vase, ut bibam. ψ. Cumque
illa pérgeret ut afférret, cla-
mávit post tergum ejus, di-
cens: Affer mihi, óbsecro, &
buccéllam panis in manu tua.
Da mihi.

LECTIO VI.

Post hæc ígneo curru in cæ-
lum raptus ascéndit, ventú-
rus júxta Malachíam Prophê-
tam in fine mundi, præces-
sûrus Christum, annuntiátû-
rus últimum ejus advéntum
cum

cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum: ita ut bellum gerat Anti-Christus adversus eum & Henoch, qui cum eo venturus est, & occidet eos. Cadavera verò eorum tribus diebus, & sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati à Domino regnum Anti-Christi plaga magna percipient. Post hæc veniet Dominus, & interficiet Anti-Christum gladio oris sui, & eos qui adoraverunt eum, & regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in æternum.

R. Explandit se atque mensus est Elías super puerum tribus vicibus, & clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliæ. *Ps.* Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit. Gloria Patri, &c. Et exaudivit.

IN TERTIO NOCTURNO.

Añã. Dixit Elías Prophétis Baal: Eligite vobis bovem unum, & invocáte nomina deorum vestrorum: Qui clamabant, & non erat, qui responderet eis.

Añã. Cùm jam tempus esset ut offerretur holocaustum,

accédens Elías oravit ad Dominum.

Añã. Orante Elía, cecidit ignis Domini, & voravit holocaustum, & ligna, & lapides, pulverem quoque, & aquam, quæ erat in aqueductu lambens.

Ps. Beati sunt, qui te viderunt.

R. Et in amicitia tua decorati sunt.

LECTIO VII.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 17.

Ps. In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Hom. 57. in Matth. paulò post princ.

Cujus autem rei gratia Moysen & Eliam produxit: multas quidem dicere quis causas posset. Primum, quoniam & turbæ alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum

Prophetarum unum opinabantur: idcirco Moysen, & Eliam ceterorum Prophetarum vertices producit; ut quam magnum sit inter servos & Dominum discrimen oculis cernerent, utque recte laudatum crederent Petrum, qui Filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judæi accusabant, & blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vendicaret. Dicebant enim: Hic non est à Deo, quia Sabbatum non servat; & rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis: ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia hæc criminabantur, quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis prævaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, æqualem se Patri faciundo, eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum præfulsit. Móysi enim legem dedit: quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judæi credebant; nec prævaricatorem ejus, & legum latoris hostem, lator ipse unquam coluisset. Elias autem pro gloria Dei zelavit; qua-

re non adstitisset ei, qui æqualem se Patri dicebat, si non esset; nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vendicaret.

R. Ait Elias nuntiis Regis Samariæ: Nunquid non est Deus in Israël, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem hæc dicit Dominus: * De lectulo super quem ascendisti, non descendes; sed morte morieris. *ψ.* Reversi nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite, & revertimini ad Regem, & dicetis ei: De lectulo.

LECTIO VIII.

Ad hæc omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitæ habere potestatem liquidò ac verè crederetur, utque supernorum & infernorum Dominus ostenderetur: idcirco Moysen jam mortuum, & Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam verò causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quænam igitur ista est? Ut Crucis gloriam ostendat, & tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, & ad sublimius erigeret. Non enim tacabant, inquit,

quit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerúsalem; de Cruce videlicet ac passione: sic enim ipsam semper appellabat.

R. Factum est, dum tolleretur Dominus Eliam per turbinem in caelum, * Elisæus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. ψ. Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus, & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Elisæus. Glória Patri, &c. Elisæus.

Si hoc festum venerit in Quadragesima, nona lectio legitur de Homilia Feria tunc occurrentis; alio tempore legitur sequens.

LECTIO IX.

Accedit ad hæc omnia virtus quoque virorum singularis, atque præcipua, quam maxime à discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult venire post me, tollat crucem suam, & sequatur me: hac de causa eos, qui centies pro Dei præceptorum custodia, & populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium pro-

ducit: quorum uterque cum animam perdiderit, invenit eam. Atque sanè magnà libertate adversus tyrannos locuti sunt: alter adversus Ægyptum, alter adversus Achab: & quod magnum est, pro ingratis hominibus, & inobediéntibus, à quibus in atrocía pericula compulsi sunt: quia etsi privati, ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, & voce tenuis, alter etiam aliquomodo rusticior, & uterque sæcularium divitiarum apprimè contemptor. Nam neque Móyses quidquam possidèbat, nec Elias præter melotem aliquid habebat; præsertim cum veteres essent, nec tantà gratiâ signorum pollerent.

Te Deum laudamus, &c.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añã. Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in caelum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añã. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in caelum, ibant Elias, & Elisæus de Gálgalis.

Añã. Tulit Elías pállium suum, & percússit aquas, & divisæ sunt, & transiérunt ambo per siccum.

Añã. Cum Elías, & Elisêus pérgerent, & incedentes sermocinaréntur, ecce currus igneus, & equi ignei divisérunt utrúmque.

Añã. Ascéndit Elías per túrbinem in cælum; Elisêus autem vidêbat, & clamâbat: Pater mi, Pater mi, currus Israël, & auríga ejus.

CAPITULUM.

Eccli. 48.

Surréxit Elias Prophêta quasi ignis, & verbum ipsius quasi fácula ardêbat: Qui induxit in pópulos famem, & irritantes illum invidia sua, pauci facti sunt.

HYMNVS.

Te magne rerum Cónditor,
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite máximo,
Quem diligis, extóllere.

Hic namque sacri nóminis
Tui zelátor próvocat
Vates Baal nequíssimos,
Victósque jure intérficit.

Illo precante víctimas
Absûmit ignis cælitus:
Hi perstrepentes ácritèr,

Sunt ómnibus ludibrió.

Tum Jezabêlis impiæ
Vitans furórem nóxium,
Sub junípero dórmiens
Adesse cernit Angelum.

Panem sibi qui próferens
Lymphámque, jussit pérgerè
Cibo replétum strénuè
Ad montis Horeb vérticem.

Hoc in cibo jejúnium
Tulit quadragenárium:
Hac vi dapes sunt præditæ,
Quas dextra Dei pórrigit.

Omnis tibi sit glória
Verbum, Pater, Paráclite,
Inseparáta Trínitas,
Quæ condidisti ómnia.

Amen.

ψ. Elías in túrbine tectus est.
℞. Et in Eliséo complétus est spíritus ejus.

AD BENEDICTVS.

Añã. Elías homo erat similis nobis passibilis: & oratione orávit, ut non plúeret super terram; & non pluit annos tres, & menses sex. Et rursùm orávit: & cælum dedit plúviam, & terra dedit fructum suum.

ORATIO.

Præsta quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui Beátum Eliam Prophêtam tuum igneo cur-

curru mirabiliter elevatum esse credimus: eodem interveniente ad caelestia sublevemur, & Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Si venerit in Quadrages. fit com. Fer. & in Vesp.

AD TERTIAM.

Añã. Factum est. *Capitulum.* Surrexit Elias, &c.

R. brev. Verbo Domini * Continuit caelum. Verbo. *ψ.* Et dejecit de caelo ignem ter. Continuit. Gloria Patri, &c. Verbo. *ψ.* Tu ungis Reges ad poenitentiam. *R.* Et Prophetas facis successores post te.

AD SEXTAM.

Añã. Tulit Elias.

CAPITULUM.

Eccles. 48.

Verbo Domini continuit caelum, & dejecit de caelo ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

R. brev. Tu ungis Reges * Ad poenitentiam. Tu. *ψ.* Et Prophetas facis successores post te. Ad. Gloria Patri &c. Tu ungis. *ψ.* Beati sunt, qui te viderunt. *R.* Et in amici-

tia tua decorati sunt.

AD NONAM.

Añã. Ascendit Elias.

CAPITULUM.

Eccles. 48.

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Domini Dei: Qui scriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Domini.

R. brev. Beati sunt, * Qui te viderunt. Beati. *ψ.* Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te. Gloria Patri, &c. Beati. *ψ.* Elias in turbine tectus est. *R.* Et in Eliséo completus est spiritus ejus.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Omnia ut in primis, praeter sequentia.

ψ. Beati sunt, qui te viderunt.

R. Et in amicitia tua decorati sunt.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Tulit Elias pallium suum, & percussit aquas Jordânis, quæ divisæ sunt in utramque partem, & transierunt ipse & Elisæus per siccum:

cum : & ascéndit per túrbimem in cælum.

Missa própria inveniétur in fine hujus Códicis.

FESTA MARTII.

DIE I.

Festum S. Angeli Custôdis dup. maj. in tota Diœcési.

AD VESPERAS.

Añã. Angelis suis, cum reliquis de Lãud.

Psalmus: Dixit Dóminus, cum reliquis de Domínica, & loco últimi, Psalm. Laudâte Dóminum omnes Gentes.

CAPITULUM.

Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcêdat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus.

HYMNVS.

Custódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus

Ne succumberet hóstibus.
Nam quòd corrúerit próditor
ángelus,
Concèssis méritò pulsus honóribus;
Ardens invidia, péllere nítitur

Quos cælo Deus ádvocat.
Huc custos ígitur pèrvigil ádvola,
Avértens pátriã de tibi créditã

Tàm morbos ánimí, quàm requiêscere

Quidquid non sinit íncolas.

Sanctæ sit Triadi laus pia júgiter,

Cujus perpétuo númine máchina

Triplex hæc régitur, cujus ín ómnia

Regnat glória sæcula.

Amen.

ψ. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

℞. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Omnes sunt administratórii Spíritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditâtem cápiunt salútis.

ORATIO.

Deus, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, & eorum semper protectione defendi, & æterna societate gaudere. Per Dominum.

In Quadragesima fit com. Færiæ in utrisque Vesperis & Laudibus.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Regem Angelorum Dominum, * Venite adoramus. *Psalm.* Venite exultemus. *Hymnus, ut in Vesperis.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Añã. Dominus Deus cæli & terræ ipse mittet Angelum suum coram te.

Psalmi in tribus Nocturnis, ut in die Apparitionis Sancti Michaëlis Archangeli, VIII. Máii in Breviario.

Añã. Deus meus misit Angelum suum, & conclûsit orationem, & non nocuerunt mihi.

Añã. Benè ambulêtis, & Dominus sit in itinere vestro, & Angelus ejus comitêtur vobiscum.

ψ. Stetit Angelus juxta aram templi.

℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

De libro Exodi.

Cap. 23. d.

LECTIO I.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem paravi. Observa eum, & audi vocem ejus, nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaveris, & est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, & feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affigam affigentes te. Præcedetque te Angelus meus.

℞. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis: * In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. ψ. Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei. In manibus.

Ex Zacharia Propheta.

Cap. i. b.

LECTIO II.

Factum est verbum Dómini ad Zachariam, filium Barachiae, filii Addo, Propheta, dicens: Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta, quae erant in profundo: & post eum equi rufi, varii, & albi. Et dixi: Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi, quid sint haec. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, & dixit: Isti sunt, quos misit Dóminus, ut perambularent terram. Et responderunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt: Perambulavimus terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit.

R. Respondit Angelus Dómini, & dixit: Dómine exercituum, * Usquequò tu non miseraberis Jerúsalem, & urbium Juda, quibus iratus es? **ψ.** Iste enim septuagésimus annus est. Usquequò.

LECTIO III.

Cap. 2.

Et levavi oculos meos, & vidi: & ecce vir, & in manu ejus funiculus mensorum. Et dixi: Quò tu vadis? Et dixit ad me: Ut metiar Jerúsalem, & videam, quanta sit latitudo ejus, & quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur, & Angelus alius egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: Absque muro habitabitur Jerúsalem pra multitudine hominum, & jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu, & in gloria ero in medio ejus.

R. In conspectu gentium nolite timere: Vos enim in cordibus vestris adoráte, & timete Dóminum: * Angelus enim ejus vobiscum est. **ψ.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. Glória Patri, &c. Angelus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Añã. Cùm essem vobiscum, per

per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate ei.

Añã. Tollens se Angelus Domini, qui præcedebat castra Israël, abiit post eos.

Añã. Immittet Angelus Domini in circuitu timéntium eum, & eripiet eos.

ψ. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Domini.

℞. De manu Angeli.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat, Serm. 12.

LECTIO IV.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignatio, & verè magna diléctio charitátis. Quis enim? Quibus? De quo? Quid mandávit? studiosè considerémus fratres: diligénter commendémus memoriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cuius sunt Angeli? cuius mandátis obtémperant? cuius obédiunt voluntati? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majéstas mandávit Angelis, & Angelis suis mandávit. Illis útique sublímbus,

tám beátis, quàm próximis sibi cohæréntibus, & verè domesticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi verò non sit homo putredo, & filius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

℞. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, & hinc eúntem, & ibi commorántem, & inde huc reverténtem. ψ. Et non permísit me Dóminus ancillam suam coinquinári. Quóniam.

LECTIO V.

Quántam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiònem, conférre fidúciam! reveréntiam pro præsentia, devotiònem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Cautè ámbula, ut videlicèt cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quóvis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas, illo præsentem, quod vidénte me, non audéres. An præsentem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? Quid si tangeres? Quid si olfáceres? Vide,
D quia

quia non solo visu rerum præsentia comprobetur.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría & sóciis ejus in fornâcem, & excússit flammam ignis de fornâce: * Et non tétigit eos omnínó ignis, neque contristâvit. ψ. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, & éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et non tétigit.

LECTIO VI.

In ipso itaque, fratres, affectuosè diligâmus Angelos ejus, tanquam futúros aliquândo coherédes nostros, interim verò actóres & tutóres à Patre pósitos, & præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus timeâmus? Nec superári, nec sedúci, minús autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt; quid trepidâmus? Tantùm sequâmur eos, adhæreâmus eis, & in protectiône Dei cæli commorémur. Quóties ergo gravíssima cernitur urgére tentátio, & tribulátio véhemens imminére; invoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne; in-

clâma eum, & dic: Dómine salva nos, perímus.

R. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus. * Et Angelus faciéi ejus salvâvit eos. ψ. In dilectiône sua, & indulgéntia sua ipse redêmit eos, & portâvit eos, & elevâvit eos cunctis diébus sæculi. Et Angelus. Glória Patri, &c. Et Angelus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Añã. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, & bellatórem, & Príncipem exercitûs regis Assyriórum.

Añã. Adorâte Dóminum omnes Angeli ejus, audívit, & lætâta est Sion.

Añã. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

ψ. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

R. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo.

Lectio S. Evangelii secundum
Matthæum.

Cap. 18.

LECTIO VII.

In illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia S. Juliáni Archiepiscopi Toletáni.

Ex lib. 13. Prognósticon,

Cap. 55.

Christum dixisse in Evangelio legimus: Videte ne contemnatis unum de pusillis istis. Dico enim vobis, quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est. Sicut ergo illi vident, ita & nos visuri sumus; sed necdum videmus. Propter quod ait Apóstolus: Videmus nunc per spéculum in ænigmate, tunc autem facie ad faciem. Præmium itaque nobis Fidei visio ista servatur, de qua & Joannes Apóstolus loquitur: Cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam videbimus eum, sicuti est. Fá-

cies autem Dei manifestatio ejus intelligenda est, non aliquid tale membrum, quale nos habemus in corpore, quod utique isto nomine nuncupamus. Similes ergo tunc Angelis erimus, quia sicut illi vident, ita nos Deum post resurrectionem videbimus.

R. Machabæus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: * Cum fletu & lacrymis rogabant Dóminum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israël. **ψ.** Cum pariter prompto animo procederent Jerosólymis, apparuit præcedens eos eques in veste cándida. Cum fletu.

Ejusdem S. Juliáni in Antichimenon,

Lib. 2. Resp. 9.

LECTIO VIII.

Quómodo Christus in Evangelio dicit, Angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei; cum Páulus è contra videatur dicere, Nonne omnes sunt administratorii Spiritus in ministérium missi, propter eos, qui hereditatem capiunt salutis? Si semper assistunt, quómodo extérius mit-

mitti dicuntur? Si Angeli Conditoris aspectum exeuntes amitterent, nec jacentes erigere, nec ignorantibus vera nuntiare potuissent. Et mittuntur ergo, & assistunt, quia & ad nos spirituâli præsentiâ foras exeunt; & tamen ibi se, unde recesserunt, per internam contemplationem servant.

R. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda, & interfecisti de castris Senacherib centum octoginta quinque millia: * Et nunc Dominator cælorum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brachii tui.

ψ. Ut metuant, qui cum blasphemâ veniunt adversus sanctum populum tuum. Et nunc. Gloria Patri, &c. Et nunc.

Si hoc festum venerit in Quradragésima, nona lectio legitur de Féria tunc occurrente; alio tempore legitur sequens.

Ejûsdem S. Juliâni in Prognosticon,

Lib. 1. cap. 10.

LECTIO IX.

Cùm imminente morte, animæ à corpore separantur, Angelos ibi adesse fatendum est, qui exeuntes à corporibus animas justorum suscipiant, & piorum receptaculis introducant. Unde cùm in Evangelio mentio divitis, & Lazari pauperis ageretur, sic scriptum est: Contigit mori inopem, & illum deferri ab Angelis in sinum Abrahamæ. Qua sententiâ verissimè confirmamur, quòd in separatiōne sanctarum animarum & egressu à corpore, Angelorum semper habeantur excubiæ.

Te Deum laudamus, &c.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añã. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim, & Sera-
phim,

phim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Añã. Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui est in cælis.

Añã. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, & eruit servos suos, qui crediderunt in eum.

Añã. Laudate Deum omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

CAPITULUM.

Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum, quem paravi. Observa eum, & audi vocem ejus.

HYMNVS.

Eterne Rector siderum,
Qui, quidquid est, potentiã
Magnã creasti; nec regis
Minore providentia:

Adesto supplicantium
Tibi reorum cœtui;
Lucisque sub crepusculum
Lucem novam da mentibus.

Tuusque nobis Angelus
Electus ad custodiam
Hic adsit, à contagio
Ut criminum nos protegat.

Nobis draconis æmulum
Versutias exterminet;

Ne rete fraudulentie
Incauta neccat pectora.

Metum repellat hostium
Nostris procul de finibus;
Pacem procuret civium,
Fugetque pestilentiam.

Deo Patri sit gloria,
Qui, quos redemit Filius,
Et Sanctus unxit Spiritus,
Per Angelos custodiat.

Amen.

ψ. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℞. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

AD BENEDICTVS.

Añã. Reversus est Angelus, qui loquebatur in me, & suscitavit me, quasi virum qui suscitatur à somno suo.

ORATIO.

Deus, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, & eorum semper protectione defendi, & æterna societate gaudere. Per Dominum.

In Quadragesima fit commemoratio Ferie.

AD TERTIAM.

Añã. Laudemus Dóminum.

Capítulum, Ecce ego.

R. brev. Stetit Angelus,
* Juxta aram templi. Stetit.
ψ. Habens thuríbulum áureum
in manu sua. Juxta. Glória
Patri, &c. Stetit.

ψ. Ascéndit fumus aróma-
tum in conspéctu Dómini.

R. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Añã. Angeli eórum.

CAPITULUM.

Exod. 23. d

Nec contemnendum putes:
quia non dimittet cum pec-
cáveris, & est nomen meum
in illo.

R. brev. Ascéndit fumus
arómatum * In conspéctu
Dómini. Ascéndit. ψ. De ma-
nu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri, &c. Ascéndit.

ψ. In conspéctu Angelô-
rum psallam tibi Deus meus.

R. Adorâbo ad templum
sanctum tuum, & confitêbor
nómini tuo.

AD NONAM.

Añã. Laudate Deum.

CAPITULUM.

Exod. 23. c.

Quòd si audieris vocem ejus,
& féceris ómnia quæ loquor,
inimicus ero inimicis tuis, &
affligam affligentes te. Præce-
détque te Angelus meus.

R. brev. In conspéctu
Angelórum, * Psallam ti-
bi Deus meus. In conspéctu,
ψ. Adorâbo ad templum san-
ctum tuum, & confitêbor nó-
mini tuo. Psallam tibi. Glória
Patri, &c. In conspéctu.

ψ. Adorâte Deum.

R. Omnes Angeli ejus.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Añã. Angelis suis, cum ré-
liquis de Láudib. Psalm. Dixit
Dóminus, cum réliquis de Do-
mínica, & loco últimi, dicitur
Psalm. Confitebor tibi Dómi-
ne in toto corde meo, * Quó-
niam audisti, de Vesperis in
Fer. vi. Capítulum, Hymnus,
& ψ. ut in primis Vesperis.

AD MAGNIFICAT, ANA.

Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in prælio, ut non pereamus in tremendo iudicio.

Oratio. Deus qui ineffabili, &c. ut supra.

Deinde fit commemoratio S. Rudesindi Ep. & Conf. & postea Feria, si occurrat.

Missa ut in Missali in die II. Octobris, omisso Alleluia, & V. post Graduale; cuius loco dicitur Tractus de Missa votiva Angelorum. Credo.

DIE II. MARTII.

Hodie fit de S. Rudesindo Episcopo & Confes. dup. in Hisp. (dies heri) tanquam dies propria, ut in próp. SS. Hisp. Si celebretur in Quadragesima, erunt lect. 1. Noct. Fidelis sermo de Communi. 9. lect. Homil. Feria, & commemor. in Laudib. Missa (in hac Evangelium ultimum Feria), & Vesperis.

DIE VIII. MARTII.

Festum Ss. Juliáni, & Serráni Pontificum, & Confessorum, dup. in tota Diocesi.

Omnia ut in communi Confes. Pontificis absque ulla mu-

tatione, præter hic expressa.

In secundis Vesperis S. Thomæ Aquinatis, à Capitulo fit de Ss. Juliáno & Serráno.

ORATIO.

Fiat Ecclésia tua, quæsumus Dómine Deus, sanctorum tuorum Confessorum, pariterque Pontificum Juliáni, & Serráni natalitiis devotior: & quos gaudet habuisse, sentiat adiutores. Per Dóminum.

Et fit com. S. Thomæ, & Fériæ, si occurrat.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de libro Ecclesiastici, Laudemus viros gloriosos, de communi Conf. Pontificis 2. loco.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Felice Archiepiscopo Toletano, qui ejus vitam conscripsit: & nonnullis Conciliis Toletanis, quibus præfuit Juliánus.

LECTIO IV.

Juliánus civis, & Archiepiscopus Toletanus, sanctitate, & doctrina floruit tempore Wambæ,

bæ , ac Ervigiî Regum : qui in prima infântia educâtus ad pietâtem, ubi ætâte aliquântulum procéssit, Eugénio tértio Archiepiscopo Toletáno erudiéndus à paréntibus tráditur. Cujus índole Eugénius delectâtus, in omni génere doctri-næ Juliânium diligénter exércuit. Itaque gradâtim ad Archiepiscopâtus Toletáni dignitâtem ascéndit. Quo in múnere strénum se , & vigilântem Dómini místrum præbuit. Ex assiduitâte orândi, atque effícâtia, Deo familiâris efféctus , ex ejus se consórtio haurîre dicêbat , si quid ipse utiliter in álios effúnderet. Exímia item in páuperes benignitâte excélluit: quos ceu parens quidam re ac consílio fovêbat. In componéndis ex æquo & bonolítibus, & controversiis divitum diriméndis , singulâri fuit prudéntia , ac dextertâte.

R. Invéni David servum meum , óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ψ. Nihil proficiet inimicus in eo , & filius iniquitâtis non nocêbit ei. Manus enim,

LECTIO V.

Divini cultus perstudiósus, sacrarúmque caremoniârum diligens ac tenax conservâtor , Ecclesiâsticum Officium, vitio témporum corrúptum, suæ integritâti restituit , ac novis precatiônibus ornâvit: de quo librum étiam scripsit, quem Toletánæ Ecclésiæ reliquit. Concíliis Toletánis nonnullis præfuit: in quibus, Leône secúndo, & Benedícto item secúndo Pontificibus máximis hortântibus , & Petrum notârium Regionârium sanctæ Románæ Ecclésiæ legâtum Apostólicum ea de causa in Hispâniâ mitténtibus, Concílii Constantinopolitáni tértii decretis magna veneratióne susceptis, Appollinâris, & Monothelitârum erróres públicè damnâti sunt. Ad quos explodéndos pénitens , & Cathólicam de duâbus in Christo natúris doctriânam vehementiùs stabiliéndam , Juliânus cum Concílio ómnibus númeris absolutam confessiônem édedit. In qua , rejécta pernitiósa hæreticórum caliditâte, húmitem Christi simplicitâtem éxplicans , ait: Neque enim quæ sunt divína, discutíenda sunt , sed credénda.

Non

Non enim se Deus discutere jubet, sed credere. Credamus igitur, non sensibus nostris, sed indubitatis Conciliorum priscorum dogmatibus jam præmissis.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliábitur ei. ψ. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO IV.

Sc̄ripsit Prognósticon librum, Juliánum Pomérium imitátus: múltaque ália, & solúta oratióne, & astricta númeris: quæ à Felíce Juliáni in Episcopátu successóre ejus in vita numerántur: quibus eruditióne suam posteritati commendávit. Postrémò beátus Juliánus sanctimónia, & sapiéntia florens, cùm Tolétánæ Ecclesiæ præfuisset annos decem, ex hujus mortalitátis ergástulo ad cælestem pátriam evocatus est octávo Idus Mártias, & in æde Sanctæ Leocádiæ sepúltus. Sed in Hispániæ vastatióne in Ecclesiam sancti Salvatôris Oveténsis translátus est, ubi simul cum corpore beáti Ser-ráni Episcopi & Confessôris magna cum devotióne cólitur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctрина ejus repléta est. * Ipse intercêdat pro peccátis ómnium populórum. ψ. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cælestia regna. Ipse intercêdat. Glória Patri &c. Ipse intercêdat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Homilia S. Gregórii Papæ in Evangelium Homo pégrè proficiscens. Si celebrétur in Quadragesima, erit 9. lect. Hom. Fériæ occurréntis.

Missa Státuit de communi cum Oratióne Officii, Credo. Orát. Postcom. in pluráli. Com. Fériæ si occurrat, & Evangelium últimum.

Festo S. Joánnis de Deo Conf. assignáta est in perpétuum dies XI. hujus.

DIE XI. MARTII.

Hodie fit de S. Joánnis de Deo Conf. dup. tanquam dies própria, ut in Breviár. die VIII. huj. vel in próp. Ss. Hispániæ.

DIE XIII. MARTII.

Festum Ss. Reliquiárum Oveténsium, dup. I. clas. in tota Diocési.

E

Si

Si occurrat in Dominica prima Quadragesimæ, vel in Dominica Passiõnis, transfertur in diem xvi. hujus. Si verò in Dominica 2. vel 3. aut 4. Quadrages. tunc fit de eo cum comm. Dominicæ.

AD VESPERAS.

Añã. Cõrpora sanctõrum. cum reliquis de Laudib. Psalm. Dixit Dõminus, cum aliis de Dominica, & loco ùltimi, Psalm. Laudate Dõminum omnes Gentes.

CAPITULUM.

Sap. 3.

Iustõrum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori; illi autem sunt in pace.

HYMNVS.

Placare, Christe, sèrvulis, Quibus Patris cleméntiam Tuæ ad Tribûnal grátia Patrõna Virgo póstulat.

Et vos beâta, per novem Distincta gyros, Agmina, Antiqua cum præséntibus, Futûra damna péllite.

Apóstoli cum Vátibus Apud sevêrum Júdicem

Véris reõrum flétibus, Expõscite indulgéntiam.

Vos purpuráti Mártyres, Vos candidati præmio Confessiõnis, exules Vocâte nos in pátriam.

Chorêa casta Vírginum, Et quos erêmus incolas Transmísit astris, Cælitum Locâte nos in sèdibus,

Auférte gentem pérfidam Credéntium de finibus; Ut unus omnes únicum Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit glória, Natõque Patris único, Sancto simul Paráclito, In sempitérna sæcula.

Amen.

Ps. Lætámini in Dõmino, & exultate justí.

Rx. Et gloriámini omnes recti corde.

AD MAGNIFICAT AÑA.

Istõrum est enim regnum Cælõrum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sânguine Agni.

ORATIO.

Propitiare, quæsumus Dõmine, nobis fámulis tuis, per horum Sanctõrum tuõrum, (quorum reliquiæ in hac con-

tinentur Ecclésia) mérita gloriôsa : ut eorum pia intercessiône ab omnibus semper muniamur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Fév. Nihil de S. Gregório P. & C.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Regem regum Dóminum veníte adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. *Psalm.* Veníte, exultémus, &c. *Hymnus*, Placáre, Christe, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Añã. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die, ac nocte.

PSALM. I.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die, ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluat; * & ómnia quæcúmque faciet prosperabúntur.

Non sic impii non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent impii in judicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * & iter impiórum períbit. Glória Patri, &c.

Añã. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die, ac nocte.

Añã. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, & exaudívit eos clamántes ad se.

PSALM. 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatiône dilatásti mihi.

Miserêre mei, * & exaudi oratióem meam.

* Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitôte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exaudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, & nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus

vestris compungimini.

Sacrificâte sacrificium iustitiæ, & sperâte in Dómino: * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signâtum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicátí sunt.

In pace in idípsum, * dormiam, & requiescam.

Quóniam tu Dómine singularitèr in spe * constituísti me.

Añã. Mirificâvit Dóminus Sanctos suos, & exaudívit eos clamântes ad se.

Añã. Admirâbile est nomen tuum Dómine, quia glória, & honôre coronásti Sanctos tuos, & constituísti eos super ópera mánuum tuârum.

PSALM. 8.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirâbile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam elevâta est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultórem.

Quóniam vidêbo cælos tuos

ópera digitórum tuórum: * lunam, & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulò minus ab Angelis, glória, & honôre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuârum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérſas, insuper & pécora campi:

Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirâbile est nomen tuum in univérſa terra!

Añã. Admirâbile est nomen tuum Dómine, quia glória, & honôre coronásti Sanctos tuos, & constituísti eos super ópera mánuum tuârum.

Ps. Lætâmini in Dómino, & exultâte iusti.

R. Et gloriâmini omnes recti corde.

De Epístola Beáti Pauli Apóstoli ad Românos.

LECTIO. 1.

Cap. 8. c.

Iratres: Debitóres sumus non

non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis Filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater.) Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, & heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi; si tamen compatiatur, ut & conglorificemur. Existimo enim, quod non sunt condignae passionis hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat.

R. Venit Simon Petrus, & introivit in Christi Domini monumentum: * Et vidit linteamina posita, & sudarium, quod fuit super caput ejus. ψ. Non erat sudarium cum linteaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum. Et vidit.

LECTIO II.

Scimus autem quoniam dili-

gentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos praescivit, & praedestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem praedestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & justificavit: quos autem justificavit, illos & glorificavit. Quid ergo dicemus ad haec? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus, qui justificat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est, immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Nesciens mater Virgo virum, peperit sine dolore * Salvatorem saeculorum, ipsum Regem Angelorum, sola virgo lactabat ubere de caelo pleno. ψ. Domus pudici pectoris templum repente fit Dei: intacta nesciens virum, verbo concipit filium. Salvatorem.

LECTIO III.

Quis ergo nos separabit à charitâte Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim: quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitâte Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro.

R. In conspectu Angelorum psallam tibi, * Et adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine. *ψ.* Super misericordia tua, & veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et adorabo. Glória Patri, &c. Et adorabo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Añã. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, & re-

quiescent in monte sancto tuo.

PSALM. 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Añã. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, & requiescent in monte sancto tuo.

Añã. Hæc est generatio quærentium Dominum, quærentium faciem Dei Jacob.

PSALM. 23.

Dómini est terra, & plenitudo ejus, * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Dómino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus Virtutum ipse est Rex glóriæ.

Añna. Hæc est generatio

quærentium Dóminum, quærentium faciem Dei Jacob.

Añna. Lætâmini in Dómino & exultate justi, & gloriâmini omnes recti corde.

PSALM. 31.

Beati, quorum remissæ sunt iniquitates: * & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dóminus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die, ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci; * & injustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Dómino: * & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore oportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: * exultatio mea erue me à circumdantibus me.

In

Intelléctum tibi dabo , & instruam te in via hac , qua gradiêris : * firmâbo super te ôculos meos.

Nolîte fieri sicut equus , & mulus , * quibus non est intelléctus.

In camo , & fræno maxillas eorum constringe , * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatôris , * sperântem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætâmini in Dómino , & exsultâte justi , * & gloriâmini omnes recti corde.

Añã. Lætâmini in Dómino , & exsultâte justi , & gloriâmini omnes recti corde.

ψ. Exsúltent justi in conspéctu Dei.

℞. Et delecténtur in lætítia.

Ex Breviário antiquo Oveténsi.

LECTIO IV.

Anno ab Incarnatiône Dómini nostri Jesu Christi milésimo septuagésimo quinto, Ildephónso Ferdinándi Regis magni filio in Hispânia regnante , & apud Oveténsensem sancti Salvatôris Episcopâlem sedem (cui Tiriânus præerat Episcopus) quadragesimâle jejûnium cum sorôre sua Urraca , & Episcopis inibi degén-

tibus celebrânte , novum quid ac mirâbile cöntigit. Síquidem in ejúsdem sancti Salvatôris templo erat arca quædam de lignis imputribilibus ab Apostolôrum discipulis constrúcta , ac Dei magnâlibus reférta , & Jerosólymis per Africam , & novam Cartháginem Hispalim , & ab Hispali Tolétum , & à Toléto in Asturias , & in prædictum templum sancti Salvatôris Oveténsense delâta. Mediante jam quadragésima , tertio idus Mártii , féria sexta circa horam tertiam Missârum solémnia Episcopi cum Presbyteris & Clero celebrântes , in canticis spirituâlibus , & divinis láudibus , & magna pópuli devotiône cum Rege ad locum , ubi arca erat recóndita , pervenérunt. Quam levi motu cum reveréntia & timôre aperiéntes , capséllas quamplúrimas áureas , argénteas , & ebúrneas inibi reclúsas invenérunt. Quas summa cum reveréntia aperiéntes , thesauros cæléstes , Sanctôrum scilicet Relíquias propriis rótulis superscriptas conspexérunt.

* ℞. Præcúrsor Dómini venit , de quo ipse testâtur : * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. ψ. Hic est

est Prophêta, & plusquam Prophêta, de quo Salvator ait: Nullus major.

LECTIO V.

Visum est in arca Sudarium, quod Joannes refert in Evangêlio positum super caput Dómini Jesu, quando jacuit in sepúlcro, & magna pars síndonis, qua sanctum corpus involútum ibi fuit, & de vera Cruce ipsius: spinæ quinque de his, quæ reverendissimo eius cápiti fuérunt affixæ, quibus póstea aliæ tres accessérunt: de túnica ejúsdem Dómini nostri, & de ejus sepúlcro. De pannis, quibus, dum nascerêtur, involútus jacuit in præsepio. De pane Coenæ Dómini. De Manna, quo Deus in Desérto pópulum suum pavit. Crux argénteá cum effigie ebúrnea ejúsdem Dómini nostri crucifixi à Nicodémo ejus discipulo sculpta, cujus crucis pedi est affixum fragmentum Crucis Domínicæ. Magnum fragmentum cutis sancti Bartholomæi Apóstoli, qua fuit excoriátus. Pállium, quod in Ecclesia Toletána (dum illic Præsulem ágeret Ildephónsus) beáta Virgo eum induit. De lacte ejúsdem Virginitis Mariæ,

& de ejus capillis & véslibus, & monilibus áureis. Unum ex trigínta denáriis, quos propter tradiçãoem Dómini Judas accêpit. Invenérunt étiam ampúllam parvam cum cruóre Dómini, à látere cujúsdam imáginis Christi fusso; síquidem Judæi própria obstinátí perfídia prædíctam imáginem ligno affixérunt, & lancea ejus latus perfodérunt, à quo sanguis & aqua exívit.

R. Isti sunt, qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclesiám ságuine suo, * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti sunt. V. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

LECTIO VI.

Ferat insuper in eadem arca de pállio Elíæ Prophætæ: de fronte & capillis beáti Joánis Baptístæ: de capillis, quibus beáta María Magdaléna extérsit pedes Dómini: de óssibus sanctórum Innocéntium, & de óssibus trium puerórum, scilicèt Ananíæ, Azariæ, & Misaélis: de lápide, quo clausum est sepúlcrum Dómini, Segmentum virgæ, qua Moyses mare Rubrum filiis Israél divísit. Vestiméntum beáti Tyr-

Tyrſi Mártyris: áltera ex má-
nibus ſancti Stéphaní Proto-
mártyris: Sandálium dextrum
beáti Petri Apóſtoli, & á-
nulus de caténis ejus: bursæ
ſanctórum Petri, & Andréæ
Apoſtolórum. Relíquiæ duó-
decim Apoſtolórum, & de
óſſibus Prophetárum, & ſan-
ctórum Lauréntii, Sebaſtiáni,
Cosmæ, & Damiáni, Stéphaní
Papæ & Mártyris, Martíni
Epíſcopi, & Euláliæ Barcino-
nénsis. Quàm plúrimæ étiam
relíquiæ ſanctórum Prophetá-
rum, Mártyrum, Confessó-
rum, atque Vírginum, qua-
rum númerum ipſe Deus ſcit.
Extra prædíctam arcam habê-
tur unum fólium arúndinis
quam mílites poſuérunt in
manu Dómini, quando ei
pro ludíbrío impoſuérunt co-
rónam ſpíneam: Crux áu-
rea gemmis vel lapidibus
conſpérſa, & Angelórum mi-
níſterío fabricáta. Una ex ſex
hydriis, in quibus Dómi-
nus Jeſus aquam in vinum
convértit in Cana Galilææ.
Córpora ſanctórum Márty-
rum Eulógii, & Lucretiæ, &
ſanctæ Euláliæ Emeriténsis
vírginis & Mártyris, & ſan-
cti Pelágii Mártyris, & ſan-
cti Vincéntii Mártyris, at-
que Abbátis monaſtérii ſancti
Cláudii Legionénsis: & cor-

pus ſancti Juliáni Pontíficis
Toletáni, & ſancti Serráni
Epíſcopi: & relíquiæ ſanctæ
Liberátæ Vírginis & Márty-
ris, ſancti Petri Regaláti, &
ſanctórum Mártyrum Grati,
& Luciáni. Est étiam ibi crux
lígnea lámínis áureis tecta, &
pretióſis lapídibus conſpérſa,
qua pro vexíllo infans Pelá-
gius in præliis, quæ advérſus
Saracénos gerêbat, est uſus,
cùm eos ab his fínibus profligá-
ret, & Hispániam ab eó-
rum ſubjectióne liberáret: un-
de nomen crux Víctóriæ ac-
cêpit. Hæc ſunt præſidia,
quibus miſéricors Deus Ec-
cléſiam Oveténſem armávit
in univerſáli vaſtatióne His-
pániæ à Saracénis, veluti ar-
cem ſuæ Fidei & Religiónis.
Quorum ſanctórum précibus
& méritis ſic fidéles decertá-
runt, ut univérſam Hispá-
niam, jam in últimis agén-
tem, inſtauráverint, & odô-
re ſuaviſſimo Jeſu Chriſti
Dómini perfúderint. Gutér-
rius verò ejúſdem civitátis
Oveténsis Epíſcopus státuit,
ut prædíctæ Reliquiárum in-
ventiόνis feſtus dies ánnua
celebritáte in ſua Oveténsi
Dioecéſi ſolémniter à Chriſti
fidélibus celebrarêtur.

R. Sancti mei, qui in
carne pòſiti certâmen habuís-
tis,

tis, * Mercêdem labôris ego reddam vobis. *ψ.* Venîte benedícti Patris mei, percípíte regnum. Mercêdem labôris. Glória Patri. Mercêdem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Añã. Timête Dóminum omnes sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, & aures ejus ad preces eórum.

PSALM. 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificâte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & ex ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómi-

ni in circúitu timéntium eum: * & erípuit eos.

Gustâte, & vidête quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo. Timête Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timôrem Dómini docêbo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidêre bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vúltus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatióes ju-

storum: * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * & qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Añã. Timete Dominum omnes Sancti ejus, quoniam nihil deest timentibus eum; ecce oculi Domini super justos, & aures ejus ad preces eorum.

Añã. Domine, spes Sanctorum, & turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum, & habitabunt in tabernaculo tuo in secula.

PSALM. 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: * protegar in

velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, & generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam, & veritatem ejus quis requireret?

Sic Psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Añã. Domine, spes Sanctorum, & turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum, & habitabunt in tabernaculo tuo in secula.

Añã. Qui diligitis Dominum, laetamini in Domino, & confitemini memoriae sanctitatis ejus.

PSALM. 96.

Dominus regnavit, exsultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia & iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus
orbi terræ: * vidit, & com-
mota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt
à facie Domini: * à facie
Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli ju-
sticiam ejus: * & viderunt
omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculptilia: * & qui
gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes An-
geli ejus: * audivit, & lætata
est Sion.

Et exultaverunt filiaæ Ju-
dæ, * propter judicia tua Do-
mine.

Quoniam tu Dominus al-
tissimus super omnem terram:
* nimis exaltatus es super
omnes deos.

Qui diligitis Dominum,
odite malum: * custodit Do-
minus animas sanctorum suo-
rum, de manu peccatoris li-
berabit eos.

Lux orta est justo, * &
rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domi-
no: * & confitemini memò-
riæ sanctificationis ejus.

Añã. Qui diligitis Domi-
num, lætamini in Domino,
& confitemini memòriæ san-
ctitatis ejus.

Ps. Justi autem in perpé-
tuum vivent.

R. Et apud Dominum est
merces eorum.

Lectio S. Evangelii secundum
Matthæum.

Cap. 5.

LECTIO VII.

In illo tempore: Videns Je-
sus turbas, ascendit in mon-
tem, & cum sedisset, acces-
serunt ad eum discipuli ejus.
Et reliqua.

Homilia S. Augustini Epis-
copi.

*Libro I. de Serm. Dñi. in
monte sub initium.*

Si quæritur, quid significet
mons, benè intelligitur signi-
ficare majora præcepta justiti-
æ, quia minora erant, quæ
Judæis data sunt. Unus ta-
men Deus per sanctos Pro-
phetas, & famulos suos se-
cundum ordinatissimam di-
stributionem temporum, de-
dit minora præcepta populo,
quem adhuc timore alligari
oportebat; & per Filium
suum majora populo, quem
caritate jam liberari convé-
nerat. Cum autem minora
minoribus, majora majoribus
dantur, ab eo dantur, qui

lus novit congruentem suis temporibus generi humano exhibere medicinam.

R. Sint lumbi vestri præcincti ; & lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ψ. Vigilate itaque, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.

LECTIO VIII.

Nec mirum est, quòd dantur præcepta majòra propter regnum cælòrum, & minòra data sunt propter regnum terrenum, ab eòdem uno Deo, qui fecit cælum & terram. De hac ergo justitia, quæ major est per Prophètam dicitur: Justitia tua sicut montes Dei. Et hoc benè significat, quòd ab uno magistro, solo docendis tantis rebus idòneo, docetur in monte. Sedens autem docet, quod pertinet ad dignitatem magisterii. Et accedunt ad eum discipuli ejus, ut audiendis illius verbis, hi essent etiam corpore viciniòres, qui præceptis adimplendis etiam animo propinquabant. Et aperiens os suum docèbat eos, dicens. Ista circumlocutio, qua scribitur: Et ape-

riens os suum: fortassis ipsa morà commendat aliquanto longiorem futurum esse sermonem. Nisi fortè non vacet, quòd tunc eum dictum est aperuisse os suum, quòd ipse in lege veteri aperire soleret ora Prophetarum.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ψ. Prudentes Virgines aptate vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce.

Lectio nona de Homilia Ferie occurrentis, vel de Dominica, si occurrat, ut supra dicitur.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Aña. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt, & vivent nomina eorum in æternum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Aña. Congregate Domino sanctos ejus, qui ordinarunt testamentum ejus super sacrificia.

Aña. Redemisti nos Domine Deus in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione: & fecisti nos Deo nostro regnum.

Aña. Benedicite Dominum omnes sancti ejus, agite dies læ-

lætitiæ , & confitèmini illi.

Añã. Hymnus ómnibus
sanctis ejus fíliis Israël , pó-
pulo appropinquánti sibi, gló-
ria hæc est ómnibus sanctis
ejus.

CAPITULUM.

Sap. 3.

Iustórum ánimæ in manu
Dei sunt, & non tanget illos
torméntum mortis. Visi sunt
óculis insipientium mori; il-
li autem sunt in pace.

HYMNUS.

Salûtis æternæ Dator
Jesu redemptis súbveni:
Virgo parens cleméntiæ
Dona salûtem sérvulis.

Vos Angelórum míllia,
Patrúmque coetus, ágmina
Canôra Vatum: vos reis
Precámini indulgéntiam.

Baptista Christi prævius,
Summíque cæli Cláviger,
Cum ceteris Apóstolis
Nexus resólvant críminum.

Cohors triúmphans Már-
tyrum,
Almus Sacerdótum Chorus,
Et virginális Cástitas
Nostros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síde-
rum
Regnátis aula Príncipes,

Favête votis súpplicum,
Qui dona cæli flágitant.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Parácleto
In sæculórum sæcula.

Amen.

Y. Exsultábunt sancti in
glória.

R. Lætábúntur in cubíli-
bus suis.

AD BENEDICTUS.

Añã. Te gloriósus Apосто-
lórum chorus, te Prophe-
tárum laudábilis númerus, te
Mártýrum candidátus láudat
exércitus, te omnes Sancti
& elécti voce confiténtur uná-
nimes, beáta Trínitas, unus
Deus.

ORATIO.

Propitiâre, quæsumus Dó-
mine, nobis fámulis tuis per
horum sanctórum tuórum
(quorum reliquiæ in hac con-
tinéntur Ecclesia) mérita glo-
riôsa; ut eórum pia interces-
sióne ab ómnibus semper mu-
niámur advérsis. Per Dómi-
num.

*Deinde fit commemoratio
Feriæ, vel Dominicæ, si occúr-
rat, ut supra dictum est.*

AD TERTIAM.

Añã. Congregate. Capitulum. Justorum, &c. ut in Láudib.

R. brev. Lætámini in Dómino, * Et exsultate justí. Lætámini. *ψ.* Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultate. Glória Prtri. Lætámini.

ψ. Exsultent justí in conspéctu Dei.

R. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM.

Añã. Redemísti nos.

CAPITULUM.

Sap. 10.

Réddidit Deus mercêdem labôrum sanctôrum suôrum, & dedúxit illos in via mirábili, & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellârum nocte.

R. brev. Exsultent justí * In conspéctu Dei. *ψ.* Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsultent.

ψ. Justí autem in perpétuum vivent.

R. Et apud Dóminum est merces eôrum.

AD NONAM.

Añã. Hymnus ómnibus.

CAPITULUM.

Sap. 3.

Fulgébunt justí, & tanquam scintillæ in arundinêto discúrent. Judicábunt nátiónes, & dominabúntur pópulis, & regnâbit Dóminus illôrum in perpétuum.

R. brev. Justí autem, * In perpétuum vivent. Justí. *ψ.* Et apud Dóminum est merces eôrum. In perpétuum. Glória Patri. Justí.

ψ. Exsultábunt sanctí in glória.

R. Lætábúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Añã. De Láudibus. Psalm. Dixit Dóminus, cum réliquis de Domínica, & Joco últimi, Psalm. Crédidi. Capitulum, & Hymnus, ut in 1. Vesperis.

ψ. Exsultábunt sanctí in glória.

R. Lætábúntur in cubílibus suis.

AD MAGNIFICAT, ANA.

O quàm gloriôsum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis, sequuntur Agnum quocúmque ierit!

Deinde fit commemoratio de Sancta Florentina Virgine, & de Feria. De Sancto Leandro Episcopo, & Confessore, fit in die xv. hujus, tanquam dies próp. Missa própria, ut in fine hujus códicis.

DIE XV. MARTII.

Hódie fit de Sancto Leandro Episcopo Hispalénsi, & Confessore dup. in Hispânia, dies XIII. hujus, ut in própriis SS. Hispânia; si celebrêtur in Quadragesima, fiat commemoratio Fériæ cum nona Lectiône.

DIE XVIII. MARTII.

In Festo Sancti Gabriêlis Archàngeli dup. majus, in Hispânia, & Diocési. Omnia prout in fine Breviárii Románi inter festa particulária, vel in SS. Hispânia.

Festo S. Braúlii Episcopi, & Confessoris, assignâta est dies xx. hujus in perpétuum.

DIE XX. MARTII.

Fit de S. Braúlio Episcopo Cesaraugustáno, & Confessore dup. in Hispânia, dies XVIII. hujus. Officium ut in própriis SS. Hispânia.

FESTA MAII.

DIE IV.

Festum Coronæ Dómini nostri Jesu Christi dup. maj. in tota Diocési.

De festo S. Mónica Viduæ, fit in die xi. hujus tanquam dies própria, assignâta in perpétuum.

Ad Vesperas ómnia dicuntur de festo Inventiônis S. Crucis ut in Breviário; commemoratio Coronæ Dómini.

Aña. Gaude felix mater Ecclésia, adsunt tibi nova solémnia Coronæ Domínicæ, quæ cápiti Christi pro salúte nostra fuit impósita. Allelúja.

ψ. Tuam Corônâ adorâmus Dómine, Allelúja.

R. Tuum gloriôsum recólimus triúmphum, Allelúja.

ORATIO.

Præsta, quæsumus omnípo-

G tens

tens Deus, ut qui in memó-
riam Passiõnis Dómini no-
stri Jesu Christi, Corónam
ejus spineam venerámur in
terris: ab ipso glória & ho-
nóre mereámur in cælis coro-
nári. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTIN. INVITATORIUM.

Christum Regem pro no-
bis spinis coronátum. * Ve-
nîte adorémus, Allelúja.
Psalm. Veníte, exultémus.

HYMNVS.

Eterno Regi glóriæ
Devóta laudum cántica
Fidéles solvant hódie
Pro Coróna Dominica.

Corónant Regem ómnium
Coróna contuméliæ:
Cujus nobis oppróbrium
Corónam confert glóriæ.

De spinárum acúleis
Christi Coróna pléctitur,
Qua ministris tartáreis
Mundi potéstas tóllitur.

Coróna Christi Cápitis
Sacro perfúsa sáanguine
Pœnis solútis débitis,
Reos purgat à crímine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium:
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,

Et Fílio, qui à mórtuís
Surréxit, ac Parácleto
In sempitérna sæcula.

Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Añã. Míletes plecténtes
Corónam de spinis posuérunt
super caput Jesu: & arúndi-
nem in déxtera ejus, Alle-
lúja.

*Psalmi in tribus Noctúr-
nis, ut in festo próximè præ-
cedénti in Breviário, Inventiõ-
nis Sanctæ Crucis, & in quó-
libet dicúntur sub una Añã.*

ÿ. Plecténtes míletes Co-
rónam spineam, Allelúja.

℞. Posuérunt super caput
Dómini, Allelúja.

De Isaia Prophéta.

Cap. 53. art. 1.

LECTIO I.

Quis credidit auditui no-
stro? Et bráchium Dómini cui
revelátum est? Et ascéndet si-
cut virgúltum coram eo, &
sicut radix de terra sitiénti.
Non est spécies ei, neque de-
cor: & vídimus eum, & non
erat aspéctus, & desiderávi-
mus eum: despéctum & novís-
simum virôrum, virum dolô-
rum,

rum, & sciéntem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus, & despéctus; unde nec reputávimus eum. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit; & nos putávimus eum, quasi leprósum, & percússum à Deo, & humiliátum.

R. Ecce vidimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, & pro nobis dolet. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus, Allelúja, Allelúja. *ψ*. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre.

LECTIO II.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. Omnes quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, & non apéruit os suum: Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondén-

te se obmutéscet, & non apériet os suum. De angústia, & de judicio sublátus est: generatióem ejus quis enarrábit? Quia abscísus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

R. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolándum, & nesciêbam: consilium fecérunt inimíci mei advérsus me dicéntes: * Veníte: mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, Allelúja. *ψ*. Omnes inimíci mei advérsus me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsus me dicéntes. Veníte: mittámus.

LECTIO III.

Et dabit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua, eo quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidêbit semen longævum, & volúntas Dómini in manu ejus dirigêtur. Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidêbit, & saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos: & iniquitátes eórum ipse

portavit. Ideò dispertiam ei plurimos, & fortium dividet spolia, pro eo quòd tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est. Et ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

R. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & cum malè tractarètur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem. * Ut vivificaret populum suum, Allelúja, Allelúja. ψ. Tradidit in mortem animam suam: & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret. Glória Patri. Ut vivificaret.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Añã. Milites adducunt Jesum in prætórium, & induunt eum púrpura, & imponunt ei plectentes spineam Corónam. Allelúja.

ψ. Exiit Jesus portans spineam Corónam, Allelúja.

R. Et purpúreum vestiméntum, Allelúja.

De sermone S. Bernárdi de Passiõne Dómini.

LECTIO IV.

Atténde ánima mea, quis est iste, qui ingreditur habens imáginem quasi Regis; & nihilóminus servi despectíssimi confusiõne replétus, coronátus incêdit. Sed ipsa étiam ejus coróna cruciátus est illi: & mille punctúris speciõsum ejus caput vulnerat. Regáli púrpura induitur; sed potiùs in ea despícutur, quàm honorátur. Sceptrum in manu gestat; sed eo ipso caput ejus reveréndum feritur. Adórant coram eo pòsitis in terra gé-nibus, & Regem clamant; & continuò sputis amábiles ejus genas subliniunt. Maxíllam palmis, & amábile collum inhonorant.

R. Circumdedérunt me viri mendáces, sine causa flagéllis cæcidérunt me. * Sed tu Dómine defénsor víndica me, Allelúja. ψ. Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. Sed tu.

LECTIO V.

Est nunc Dómine, Redémptor meus, te ut verum Deum adô-

adôro in te confido : in te spero : ad tuæ Passiônis gloriôsa insignia (in quibus salutem meam operatus es) totum me inclino. Tuæ victoriôsæ Crucis vexillum in nomine tuo , Christe , adôro. Tuum spineum Diadéma, tuos rubentes sanguineos clavos , tuo sacro lâteri immersam lanceam , tua vûnera, tuum sanguinem, tuam mortem, tuam sepulturam, tuam gloriôsam & victoriôsam resurrectionem, & glorificationem, Christe, supplex odôro, & glorifico. Odor enim vitæ spirat mihi in omnibus his, horum vivifico odôre spiritum meum, Dômine, à peccati morte resuscita.

R. Oppróbrium factus sum nimis inimicis meis: viderunt me, & moverunt capita sua. * Adjuva me Dômine, Deus meus, Allelúja. V. Locuti sunt adversum me lingua dolosa, ex sermónibus ódii circumdederunt me. Adjuva me.

LECTIO VI.

Ut autem aliqua similitudo capitis nostri in me appareat, detur obsecro menti meæ, & salutâris poenitentia compunctio, & aliénæ miséria compássio, & stimu-

lus cæli æmulans quod rectum est coram te : ut ad te convertat in ærumna mea, dum triplex configitur spina. Libet ut spongiam per arundinem ori meo porrigas, & aceti amaritudinem ori meo adhibeas. Libet ut per scripturas tuas rationi meæ conferas gustare, & videre, quoniam florens hic mundus tanquam sponsa inanis est, & omnis concupiscentia ejus aceto amarior.

R. Synagoga populorum circumdederunt me, & non reddidi retribuētibus mihi mala. * Consumetur, Dômine, nequitia peccatorum, & diriges justum. Allelúja, Allelúja. V. Júdica me, Dômine, secundum justitiam meam, & secundum innocentiam meam, super me. Consumetur. Glória Patri. Consumetur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Añã. Tuam Corônã adoramus, Dômine, tuum gloriôsũ recólimus triúmphũ: miserere nobis, qui passus es pro nobis. Allelúja.

V. Circumdedit me populus iste. Allelúja.

R. Spinis peccatorum suorum. Allelúja.

Lectio S. Evangelii secundum
Joannem.

Cap. 19.

LECTIO VII.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit: Et milites plectentes Coronam de spinis imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. August. Episcopi.

Tractata 116.

Cum Judæi clamassent, non Jesum sibi à Pilato dimitti velle per Pascha, sed Barabam latronem; non Salvatorem, sed interfectorem; non datorem vitæ, sed ademptorem: tunc apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit. Hoc Pilatus non ob aliud fecisse credendus est, nisi ut ejus injuriis Judæi satiati, sufficere sibi existimarent, & usque ad ejus mortem savire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem Pilatus cohortem suam etiam permisit facere, quæ sequuntur, aut fortassis & jussit, quamvis hoc Evangelista tacuerit: dixit enim quid deinde fecerint milites, Pilatum tamen id jussisse non di-

xit. Et milites, inquit, plectentes Coronam de spinis imposuerunt capiti ejus, & veste purpurea circumdederunt eum, & veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Judæorum: & dabant ei alapas.

R. Tota die contristatus ingrediēbar, Dōmine: quoniam anima mea complēta est illusionibus. * Et vim faciebant, qui quærebant animam meam. Allelūja, Allelūja. ψ. Amici mei, & proximi mei adversum me appropinquaverunt, & steterunt, & qui juxta me erant, de longē steterunt. Et vim faciebant.

LECTIO VIII.

Sic implebantur, quæ de se prædixerat Christus: Sic Martyres informabantur ad omnia, quæ persecutori libuisset facere perferenda: Sic paulisper occultata tremenda potentia, commendabatur prius imitanda patientia: Sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum, non atrocitate pugnandi, sed patiendi humilitate vincēbat: Sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, ut mirabili pulularet in gloria. Exiit iterum Pilatus foras, & dicit eis:

Ecce

Ecce adduco eum foras, ut cognoscatis, quia in eo nullam causam invenio. Exiit ergo Jesus portans spineam Coronam, & purpureum vestimentum, & dicit eis Pilatus: Ecce homo.

R. Milites placentes Coronam de spinis imposuerunt capiti Domini, & veste purpurea circumdederunt eum, * Et veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Judæorum. Allelúja, Allelúja. *ψ.* Exiit ergo Jesus portans Coronam spineam, & purpureum vestimentum. Et veniebant ad eum. Glória Patri. Et veniebant ad eum.

LECTIO IX.

Hic apparet non ignorante Pilato, hæc à militibus facta, sive jusserit ea, sive permiserit; illa scilicet causa, quam suprâ diximus, ut hæc ejus ludibria inimici libentissimè biberent, & ulterius sanguinem non sitirent. Egréditur ad eos Jesus portans spineam Coronam, & purpureum vestimentum, non clarus império, sed plenus opprobrio, & dicit eis: Ecce Homo. Si Regi invidetis; jam parcite, quia dejectum videtis. Flagellatus est, spinis coronatus, ludibriosa

veste indutus est, amaris conviciis illusus est, álapis cæsus est. Fervet ignominia, frigescat invidia; sed non frigescit, inardescit potius, & increscit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añã. Adest dies lætitiæ, quo Diadema spineum commendatur memoriæ, Christi roseo cruore perfusum. Allelúja.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Laudibus Dominica.

Añã. Posuisti Domine, super caput Christi Coronam spineam, ejus pretioso sanguine decoratam. Allelúja.

Añã. Corona spinea super caput ejus, expressa signo sanctitatis, gloriæ, & honoris. Allelúja.

Añã. Summum Regem gloriæ, spinis coronatum irridet plebs perfida, morti condemnatum. Allelúja.

Añã. Pungens spina vulnerat Christum, mortem patientem, & à morte liberat populum credentem. Allelúja.

CAPITULUM.

Cantic. 3.

Egredimini filiæ Sion, & videte Regem Salomônem in Diadémate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius.

HYMNUS.

Lauda fidêlis cõncio
Spinæ trophæum inclytum:
Per quam perit perditio,
Vitæque datur mérium.

Nos à punctûris liberat
Æterni Patris Fílius,
Dum Spinis pungi tólerat
Spinârum culpæ néscius.

Cùm Spinârum aculeum
Christus pro nobis pértulit,
Per Diadéma spineum
Vitæ coronam cõntulit.

Plaudat turba fidélium
Quòd per spinæ ludibrium
Purgat Creâtor ómnium
Spinéti nostri vítium.

Ut sis perénne méntibus
Paschâle Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renâtos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Parácleto
In sempitérna sæcula. Amen.

ψ. Tuam Corônâ ad-
orâmus Dómine. Allelúja.

R. Tuum gloriósum recó-
limus triúmphum. Allelúja.

AD BENEDICTUS.

Añã. Exiit ergo Jesus fo-
ras portans Corônâ spí-
neam, & purpúream vesti-
mémentum. Allelúja.

ORATIO.

Præsta quæsumus omnípo-
tens Deus, ut qui in me-
móriam Passiõnis Dómini
nostri Jesu Christi, Corônâ
ejus spineam venerâmur in
terris; ab ipso glória & ho-
nôre mereâmur in cælis co-
ronári. Per eúndem Dómi-
num nostrum.

AD TERTIAM.

Añã. Posuisti Dómine. *Ca-
pitulum,* Egredimini, *ut su-
pra in Láudibus.*

R. *Brev.* Tuam Corônâ
adorâmus Dómine, * Alle-
lúja, Allelúja. Tuam Corô-
nâ. ψ. Tuum gloriósum re-
cólimus triúmphum. Allelú-
ja, Allelúja. Glória Patri.
Tuam Corônâ.

ψ. Plecténtes Corônâ
spineam, Allelúja.

R. Posuerunt super caput
Dómini, Allelúja.

Ad

AD SEXTAM.

Añã. Corôna spinea.

CAPITULUM.

Isaïæ 53.

Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit: & nos putávimus eum quasi leprósum, & percússum à Deo, & humiliátum.

R. *Brev.* Plecténtes Corônam spineam. * Allelúja, Allelúja. Plecténtes. *ψ.* Posué-runt super caput Dómini. Allelúja, Allelúja. Glória Patri. Plecténtes.

ψ. Exívit Jesus portans spineam Corônam, Allelúja.

R. Et purpúreum vestiméntum, Allelúja.

AD NONAM.

Añã. Pungens spina.

CAPITULUM.

Isaïæ 53.

Ipsè autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum & livóre ejus sanáti sumus.

R. *Brev.* Exívit Jesus portans spineam Corônam * Allelúja, Allelúja. Exívit. *ψ.* Et purpúreum vestiméntum. Allelúja. Glória Patri. Exívit Jesus.

ψ. Circúmdedit me pópu-lus iste, Allelúja.

R. Spinis peccatórum suórum, Allelúja.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Añã. Adest dies, cum réliquis de Láudibus. *Psalm.* Dixit Dóminus, cum áliis de Dóminica, & loco últimi *Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes. *Capítulum.* Egredimini, ut supra in Láudibus. *Hymnus,* Ætérno Regi glóriæ, ut in *Matutíno.*

ψ. Exívit Jesus portans spineam Corônam, Allelúja.

R. Et purpúreum vestiméntum, Allelúja.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Verè languóres nostros ipse tulit, & spinas peccatórum nostrórum ipse portávit: vulnerátus est enim propter iniquitátes nostras, & attrítus est propter scélera nostra. Allelúja. *Orátio,* Præsta quæsumus, ut supra.

Deinde fit commemorátio S.

H

Au-

Augustini Episcopi, & Confessoris. *Añã. propria. De Festo S. Pii V. Papæ, & Confessoris fit in die 14. hujus ei assignata.*

Missa sicut inveniêtur in fine hujus cõdicis.

Quando hoc festum transfertur post tempus Paschale, omittitur Allelúja in Añis, R. R. V. V. &c. Et in Matutino dicentur in tribus Nocturnis sequentes Antiphona.

IN PRIMO NOCTURNO.

Añã. Maledicta terra in opere suo : spinas & tribulos germinabit tibi.

Añã. Pro frumento ortus est mihi tribulus, & pro hordeo spina.

Añã. Milites plectentes Coronam de spinis posuerunt super caput Jesu, & arundinem in dextera ejus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Añã. Milites adducunt Jesum in prætorium, & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spineam Coronam.

Añã. Exuentes eum, clamidem coccineam circumdederunt ei.

Añã. Et genuflexo ante

eum, illudébant eum, dicentes : Ave Rex Judæorum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Añã. Tuam Coronam adoramus Dõmine, tuum gloriosum recõlimus triumphum : miserere nobis, qui passus es pro nobis.

Añã. Eris Corona gloriæ in manu Dõmini, & Diadema regni in manu Dei tui.

Añã. O Coronæ miranda dignitas ! Tu spes lapsis, firmitas infirmis : tu restauras coronas perditas, Allelúja.

DIE XI. MAII.

Fit de S. Mónica Vidua dup. (dies 4. hujus) tamquam propria, ut in Breviario ; etiam in Dominica, dummodo non sit privilegiata. Si transferatur post Pascha, omittitur Allelúja in Añis &c. & in Missa dicetur post Epistolam, Graduâle, cum Allelúja, & V. sequenti de Missa Cognovi Dõmine, de cñi. non Virginum.

In Vesperis fiet commemoratio S. Dominici Calceatensis Confessoris, cujus Officium celebratur in die sequenti. Et festo SS. Nerei &c. Martyrum assignata est dies 8. Junii.

In

In die 13. Maii fit de S. Secúndo Episcop. & M. dup. in Hispán. ut in próp. SS. Hispánia. Festo S. Petri Regaláti Conf. assignáta est dies 9. Júnii.

In die 14. Máii fit de S. Pio V. Papa, & Conf. dup. dies Sancti hujus, ut in Breviário: 9. lect. (ex duâbus) & com. S. Bonifáccii M. in Láudibus & Missa, étiam in primis Vésperis.

In secúndis Vésperis, Capitul. S. Isidóri Agricolæ Conf. com. S. Pii.

DIE XV. MAII.

Festum S. Isidóri Agricolæ Conf. dup. cum Octáva ad libitum, ómnia ut in Breviário in própriis SS. Hispánia. In Vésperis Capitul. S. Joánis Nepomucéni M. com. S. Isidóri. In Missa non dicitur Credo.

Festis concéssis pro hac die, assignáti sunt dies híc expressi in hunc modum: S. Indalétti Ep. & Mártiris dies 21. huj. dup. in Hisp: S. Torquáti Ep. & M. dies 28. étiam dup. in Hispán: S. Euphrásii Ep. & M. dies 29. Máii dup. similiter in Hisp. Festo S. Ubáldi Ep. & Conf. sem. quod cadit in die 16. hujus, assignáta est dies 15. Júnii.

DIE XXII MAII.

Octáva S. Isidóri Agricolæ Conf. dup. Si occúrrat in Dominica, fiet de ea, & omittitur Octáva, quia cum hæc sit ad libitum, non habet locum in Dominica, & ideo in die antecedenti nihil fiet de Octáva in Vésperis.

Omnia ut in die, præter sequéntia. In primo Noctúrno Lectiões de Scriptúra occurrénte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. ómnium SS

LECTIO IV.

Quia Sancti Isidóri Agricolæ festívam hódie, dilectissimi, omníque dignissimam devotíone memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de ejus felicitáte, in qua beáta jam réquie perfrúitur, sermônem fácere caritati vestræ. Erit enim præstante Dómino, triplex sermónis utilitas, quátenus ágnita, vel ex parte áliqua, felici retributiõe Sanctórum, abundantióri deinceps sollicitúdine

ipsorum inhærere vestigiis, ac ferventiôri desiderio ad eorum suspirâre consôrtium, propensiôre quoque devotiône eorûndem nos commendâre patrociniis studeâmus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus.

LECTIO V.

Fidélis quippe sermo, & omni acceptione dignus: ut quos solémni veneratiône prosequimur, étiam simili conversatiône sequâmur: quos beatíssimos prædicâmus, ad eorum beatitudinem tota aviditate currâmus; quorum delectâmur præconiis, sublevemur eorum patrociniis. Nec sane parum fructuôsa invenitur memôria festiva Sanctôrum, languorem, teporem, errorémque depellens, cum eorum intercessiône juvêtur infirmitas nostra, consideratiône beatitudinis excitêtur negligéntia nostra, ignorántia quoque nostra ipsorum erudiâtur exémplo.

R. Amâvit eum Dóminus.

LECTIO VI.

Post multa.

Sic enim de præsentí Sanctôrum réquie habemus in Psalmo scriptum: Convertere anima mea in réquiem tuam, quia Dóminus benefêcit tibi: benè inquam fecit: audi, quàm benè: Quia eripuit animam meam de morte, ôculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu; id est à peccato omni, & à peccati poena, à timôre quoque, & à periculo recidéndi pénitus liberâvit. Hoc est suavíssimum animæ stratum, quod nullis jam lavet, aut riget lácrymis, quando abstérget Deus omnem láchrymam ab ôculis ejus. Hoc cubîle, in quo jam non compúngitur, nec convertitur in ærumna sua, dum configitur spina. Exiit enim de terra illa, quæ spinas ei & trébulos germinâbat.

R. Iste homo perfêcit omnia.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum
Joannem.

Cap. 15. a

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Ego sum
vitis vera, & Pater meus agrí-
cola est. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Enarratione in Psalm. 51.

Si qui igitur per fidem cor-
porati Dei manere in natura
assumpti à Deo corporis me-
rebuntur, hi emundantur in
fructus æternos ex se afferen-
dos: quia necesse est ut na-
turam veræ vitis propago in-
tra vitem manens teneat. At
verò qui incredulus nati in
corpore Dei fuerit, vel etsi
credens maneat, fructibus ta-
men fidei suæ careat; eradi-
cabitur, aut ob infidelitatem,
aut ob inutilitatem fructuum
negatorum.

R. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO VIII.

Natus enim ex Virgine Dei
Filius, non tum primum Dei
Filius est cum filius hominis;
sed in Filio Dei, & filius ho-
minis; & ut filius hominis
esset Dei Filius, naturam in
se universæ carnis assumpsit:
per quam effectus vera vitis
genus in se universæ propa-
ginis tenet. Si quæ ergo pro-
pago infidelis, aut infructuosa
est, eradicandam ipsa se
præbet, per naturam quidem
manens, sed per infidelitatem,
aut inutilitatem evellitur.

R. Sint lumbi vestri præ-
cincti.

LECTIO IX.

Qui enim non manebit in
Christo, regni Christi incolæ
non erit. Non erit autem, non
quod sibi non patuerit inco-
latus (universis enim patet,
ut consortes sint corporis Dei,
quia Verbum caro factum est,
& habitavit in nobis, natu-
ram scilicet in se totius hu-
mani generis assumens) sed
unusquisque pro merito, &
evellendum se de tabernacu-
lo, & eradicandum de terra
viventium præbet: non pro-

hi

híbitus unquam inesse, qui per naturæ assumptiõnem incola fit recéptus; sed eradicâtur ob infidelitâtis crimen, naturæ consórtio indignus existens.

Te Deum laudâmus. *Vesp.* Sancti Jacóbi Apóstoli, commemorátio *Octáva.*

DIE XXX. MAII.

Festum S. Ferdinándi Regis Hispániæ Confessóris dup. 1. classis *cum Octáva.* *Lectiones primi Noctúrni:* Justus si morte, de *commúni Conf. non Pontíf. primo loco; reliqua ut in fine Breviárii Románi inter festa particulária, vel in própr. Hispán. Nihil de S. Felíce Pap. & M.*

FESTA JUNII.

DIE XI. JUNII.

Octáva S. Ferdinándi Conf. dup. *in Hisp. ut in locis citâtis in die.* De Festo S. Norbérti Episcopi, & Conf. fit in die 7. sequéti, tanquam *própria.*

DIE VIII. JUNII.

Fit de SS. Néreo &c. Martyribus sem. *dies in Breviá-*

rio 12. Máii. Omnia ut ibi notántur, tam pro tẽmpore Pascháli, quam extra.

DIE IX. JUNII.

De S. Petro Regalâto Conf. sem. *dies in Hispánia 13. Máii, ut in própriis SS. Hispán. notátur: nona léctio (ex duâbus) & commemorátio SS. Primi &c. Mm. In Láudibus, & (etiam in primis Vesperis) Missa.*

DIE XV. JUNII.

De S. Ubáldo Ep. & Conf. sem. *ut in Breviário: nona léctio (ex duâbus) & commemorátio SS. Viti &c. Mm. in primis Vesperis, Láudibus, & Missa.*

DIE XVI. JUNII.

De Festo Beátæ Mariæ Virginis de Guadalúpe Mexicánæ, sive Regni novæ Hispániæ dup. majus, de quo fit *hódie in Diocési ex assignatiõne facta ab Ordinário.*

Omnia ut in festo ad Nives die 5. Augústi prater própria.

AD MAGNIFICAT.

Aña. Elégi, & sanctificávi locum istum, ut sit ibi no-

nomen meum, & permáneant
óculi mei, & cor meum ibi
cunctis diébus.

ORATIO.

Deus, qui sub Beatíssimæ
Vírginis Mariæ singulári pa-
trocinio constitútos perpétuis
beneficiis nos cumulári vo-
luísti: præsta supplicibus tuis,
ut cujus hódie commemora-
tióne lætámur in terris, ejus
conspéctu perfruámur in cæ-
lis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio
S. Ubaldi Ep. & Conf.

AD MATUTINUM LECTIONES.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Cáp. 24.

LECTIO I.

Ego ex ore Altíssimi prodi-
vi, primogénita ante omnem
creatúram: Ego feci in cælis
ut orirétur lumen indeficiens,
& sicut nébula texi omnem
terram: Ego in altíssimis habi-
távi, & thronus meus in co-
lúmna nobis. Gyrum cæli cir-
cúivi sola, & profúndum
abyssi penetrávi: In flúctibus
maris ambulávi, & in omni

terra steti, & in omni pópu-
lo, & in omni gente primá-
tum hábui, & ómnium excel-
léntium & humílium corda
virtúte calcávi: & in ómni-
bus his réquiem quæsivi, &
in hereditáte Dómini morá-
bor. Tunc præcêpit, & dixit
mihi Créator ómnium; &
qui creávit me, requiêvit in
tabernáculo meo, & dixit
mihi: In Jacob inhábita, &
in Israël hereditáre, & in
eléctis meis mitte radices.

R. Vidi speciósam sicut
colúmbam, ascendéntem dé-
super rivos aquârum: cujus
inæstimábilis odor erat nimis
in vestiméntis ejus. * Et si-
cut dies verni circúmdabant
eam flores rosârum, & lília
convállium. **ψ.** Quæ est ista,
quæ ascéndit per désertum si-
cut vírgula fumi, ex aromá-
tibus myrrhæ, & thuris? Et
sicut dies verni.

LECTIO II.

Ab inítio, & ante sæcula
creáta sum, & usque ad fu-
túrum sæculum non désinam,
& in habitatióne sancta co-
ram ipso ministrávi. Et sic in
Sion firmáta sum, & in ci-
vitáte sanctificáta similiter
requiévi, & in Jerúsalem po-
téstas mea. Et radicávi in pó-
pu-

pulo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cyprissus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: & quasi storax, & galbanus, & unguis, & gutta, & quasi Libanus non incensus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mistum odor meus.

R. Quae est ista, quae ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol? * Terribilis, ut castrorum acies ordinata? ψ. Filia Sion tota formosa, & suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis.

LECTIO III.

Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei

fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctae spei. In me gratia omnis viae & veritatis: in me omnis spes vitae & virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis implerini. Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & favum. Memoria mea in generationes saeculorum. Qui edunt me, adhuc esurient, & qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur, & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.

R. Quae est ista, quae processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viduerunt eam filiae Sion, & beatam dixerunt, & reginae laudaverunt eam. ψ. Et sicut dies verni circumdabunt eam flores rosarum, & lilia convallium. Viduerunt. Gloria Patri. Viduerunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

De verbis Apocalypsis cáp. 12.

LECTIO IV.

Idélis planè, & præpotens mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus. Nec ipsa múlíer benedícta in muliéríbus vidébitur otiósa: inveniétur équidè m locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem istum, nec alter nobis utilior quàm Mariá. Quid ad Mariám accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austêrum in ea, nihil terríbile. Quòd (si ut verè sunt) plena ómnia pietátis & grátia, plena mansuetúdinis & misericórdia, quæ ad eam pèrtinent, invéneris: age grátias ei, qui talem tibi mediátricem benigníssimâ misericórdiâ provídít. Omnibus ómnia facta est, ómnibus misericórdiâ sinum áperit, ut de plenítudine ejus accípiant univèrsi: Captívus redemptiõnem, æger curatiõnem, tristis consolatiõnem, peccátor véniam, justus grátiam, Ángelus lætítiam, déniquè tota Trínitas glóriam.

R. Signum magnum appáruit in cælo, Múlíer amícta sole, & luna sub pédibus ejus. * Et in cápíte ejus coróna duódecim stellárum. **ψ.** Fundaménta ejus in móntibus sanctis, díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob. Et in cápíte.

LECTIO V.

Nimírùm ea est, quæ velut álterum solem induit sibi. Quemádmódum enim ille super bonos & malos indiférentè órítur: sic ipsa quoque prætérita non díscutit mérita; sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet: ómniùm déniquè necessitátes amplíssimo quodam miseráture afféctu. Nam & deféctus ómnis sub ea, & quidquid fragilitátis seu corruptiõnis est, excellentíssima quadam sublimitáte præ ceteris ómnibus excédit & supergréditur creatúris, ut méritò sub ejus pédibus luna esse dicátur. Amplectámur Mariæ vestigia, fratres mei, & devotíssima supplicatiõne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dímittámus, donec benedíxerit nobis. Virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Nihil itaque

que mirum, si sub tali obumbraculo talis etiam à muliere sustineatur amictus. Mulier amicta sole. Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! quam proxima, imò, quam intima fieri meruisti! Quam tantam invenisti gratiam apud Deum! In te manet, & tu in eo; & vestis eum, & vestiris ab eo: vestis eum substantia carnis, & vestiris ab eo gloria suæ majestatis.

R. Quæ est ista, quæ progréditur, quasi aurora consurgens: * Pulchra ut luna, electa ut sol? ψ. Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis. Pulchra ut luna.

LECTIO. VI.

In capite (inquit) ejus corona stellarum duodecim. Dignum planè stellis coronari caput, quod & ipsis longè clariùs micans, ornet eas potiùs quàm ornètur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nòminet, quibus Mariæ regium diadema compactum est? Supra hominem est corò-

næ hujus rationem expònere, indicàre compositionem. In ea ferè specie anno millésimo, quingentésimo trigésimo primo, mirabiliter picta Deiparæ Imàgo Mèxici apparuisse fertur, quæ inibi loci prope urbem, ubi pio Neóphyto ædem sibi sacram prodigio dicitur designasse, magnifico excepta templo ingenti colitur populòrum, ac miraculòrum frequentia. Quam propterea uti præsentissimum adversus públicas, privatásque calamitates præsidium, Archiepiscopus Mexicànus, ut reliquì etiam illàrum partium Antistites, omnium Ordinum consensione, in primariam adlègit novæ Hispániæ Patrònâ, riteque electam Benedictus décimus quartus auctoritate Apostolica declaravit, atque Officium proprium, & Missam sub titulo Beatæ Virginis Mariæ Guadalupénsis recitari concessit.

R. Elégi, & sanctificavi locum istum: * Ut sit ibi nomen meum, & permàneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. ψ. Non fecit talitèr omni nationi, & judicia sua non manifestavit eis. Ut sit ibi. Glòria Patri. Ut sit ibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum
Lucam.

Cap. 1.

In illo tempore: Exurgens
María abiit in montana cum
festinatione in civitatem Ju-
da. Et intravit in domum Za-
chariæ, & salutavit Elisabeth.
Et reliqua.

LECTIO VII.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

De verbis Apocalypsis, cap. 12.
circa finem.

Mirabatur Elisabeth persona
venientis, dicens: Unde
hoc mihi, ut veniat Mater
Domini mei ad me? Commen-
dabat & vocem salutantis, ad-
jiciens: Ut facta est vox sa-
lutationis tuæ in auribus meis,
exultavit in gaudio infans in
utero meo. Et beatificabat fi-
dem credentis: Beata, in-
quiens, quæ credidisti. Ma-
gna quidem præconia; sed &
devota humilitas nihil sibi
passa retinere, in eum magis
universa refudit, cujus in se
beneficia laudabantur.

R. Felix nanque es, sacra
Virgo María, & omni laude

dignissima: * Quia ex te or-
tus est sol justitiæ Christus
Deus noster. ψ. Ora pro pó-
pulo, interveni pro clero, in-
tercede pro devoto femineo
sexu: sentiant omnes tuum ju-
vamen, quicumque celebrant
tuam sanctam Festivitatem.
Quia ex te.

LECTIO VIII.

Inquit, magnificas Ma-
trem Domini; sed magnificat
ánima mea Dominum. In vo-
ce mea filium perhibes exsul-
tasse in gaudio; sed exultavit
spíritus meus in Deo salutari
meo: & ipse quoque tam-
quam amicus sponsi gaudet
ad vocem sponsi. Beátam esse
dicens, quæ credidi; sed cre-
dulitatis, & beatitudinis cau-
sa respectus est supernæ pie-
tatis, ut ex hoc magis beátam
me dicant omnes generatió-
nes: quia ancillam humilem
& exiguam respexit Deus. Ve-
rúntamen nunquid putamus,
fratres, Elisabeth sanctam in
eo, quod per spíritum útique
loquebatur, errasse? Absit.
Beata planè quam respexit
Deus, & beata quæ credidit.
Hic enim magnus divinæ re-
spectiõnis exstitit fructus.

R. Beátam me dicent omnes
generatiões: * Quia fecit

mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. *ψ.* Et misericórdia ejus à progénie in progénies tíméntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia.

LECTIO IX.

Ineffábilí síquidém artificio Spíritus supervéniens tantæ humilitáti, magnanimitas tanta in secretárió virgineí cordis accéssit, ut quòd vidélicet nec humilitas tanta mínuit magnanimitátem, nec magnanimitas tanta humilitátem. Sed cum in sua æstimatione tam húmilis esset, nihilóminùs & in promissiónis credulitate magnánimis, ut quæ nihil áliud quàm éxiguam sese reputábat ancíllam, ad inscrutábile Sacraméntum nullátenus se dubitáret eléctam, & veram Dei & hóminis Genitrícem créderet mox futúram. Jam te, Mater misericórdiæ, per ipsum sinceríssimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus luna, mediátrícem sibi apud solem justítiæ constitútam devótis supplicatió-nibus interpéllat: ut in lúmine tuo vídeat lumen, & solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam verè amávit præ-

ómnibus, & ornávit stola glóriæ induens, & corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo.

Te Deum Laudámus.

AD BENEDICTUS, ANA.

Non fecit táliter omni nátióni, & judícia sua non manifestávit eis.

Cánticum Benedictus. Orátio ut supra.

In secúndis Vésperis ómnia ut in primis, excépta Aña. ad Magnificat, quæ est:

Leva in circúitu óculos tuos, & vide: Omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: filii tui de longè vénient, & fíliæ tuæ de látere surgent.

Deinde fit com. S. Joánnis Francísci de Regis Conf. quia sequens dies est ei assignáta in perpétuum. In Hispánia sem. Missa própria, ut in fine.

DIE XXVI. JUNII.

Festum Sancti Pelágii Mártiris duplex.

Omnia dicúntur de commúni uníus Mártiris præter sequéntia.

ORATIO.

Ixtétur Ecclésia tua Deus, beáti Pelágii Mártiris tui con-

confisa suffrágiiis: atque ejus precibus gloriósis, & devôta permáneat, & secûra consistat. Per Dóminum.

Et fit commemorátio Infraoctáva S. Joánnis Bapt.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Scriptúra occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Breviário antiquo Oveténsi.

LECTIO IV.

In Hispânia, Civitâte Córdoba Sanctus Pelágius martyrium duríssimum sústulit: nam cum exercitus pérfidi Regis Abderraméni Gallæciam expugnásset, inter ceteros captivos Christiános, quos ibi cepérunt, étiam Hermógium Episcopum vinctum Córdoba adduxérunt. Qui cum cárceris squalóres, atque angústias ferre non posset, nepótem Pelágium pro se óbsidem dedit, sperans citiùs illum fore redemptûrum.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. *ψ.*

Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

LECTIO V.

Cum autem Pelágius speciósæ esset formæ, & ab impudico Rege concupisceretur, & neque ejus foeditáti consentire, nec Christum abnegáre vellet: Rex irâ succénsus, jussit illum forcípibus férreis è terra in altum sæpiùs elevári, & dimítti, donec aut spíritum emíteret, aut Christum negáret. Quem cum constantem, & lætum in torméntis conspíceret: membrátim scindi, & in flumen córporis frustra prójici mandávit.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine; * Et voluntáte labiôrum ejus non fraudásti eum. *ψ.* Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lapide pretióso. Et voluntáte.

LECTIO VI.

Christiáni verò nocte corpus beáti Pelágii mártiris rapiéntes honoríficè sepeliérunt, anno Dómini octingentésimo quinquagésimo. Transácto verò áliquo tēpore,

re, corpus beati Pelágii mártiris à Velascône Legionénsi Episcopo Legionem est translátum. Témpore verò Beremúndi Regis, Asturicenses & Legionenses cives præsen-
sérunt Saracénos, quos habébant hostes, vel ad capiéndas, vel ad destruéndas prædictas civitates, esse ventúros; cum óssibus Regum, qui ibi erant sepúlti, corpus beati Pelágii Ovétum transtulérunt, ubi à cunctis fidélibus magná veneratióne cólitur.

R. Stola jucunditátis ín-
duit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. *ψ.* Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aquá sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam pulchritúdinis. Glória Patri. Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio S. Evangélii secúndum Joánnem.

Cáp. 12. d.

¶ In illo tempore: Dixit Jesus Discípulis suis: Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

LECTIO VII.

Homiliá S. Agustíni Episcopi.

Tractátu 51. in Joánnem, sub médium.

¶ Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum, & multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam verò exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia: Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo. Qui amat ánimam suam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis. *ψ.* Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

LECTIO VIII.

¶ Hoc autem, quod postériùs di-

dixi, magis habere videtur evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergo quod supra dictum est, qui amat (subintelligitur in hoc mundo) ipse utique perdet: qui autem odit (utique in hoc mundo) in vitam æternam ipse custodit eam. Magna & mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor, ut pereat, odium, ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti; si bene oderis, tunc amasti. Felices, qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. * Qui minas iudicium non timuit, nec terrænæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cælestia regna pervenit. ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

LECTIO IX.

Sed vide, ne tibi subrepat, ut teipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam ma-

ligni, atque perversi homines, & in se ipsis crudelióres, & sceleratióres homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit; imò etiam diabolo præcipitium suggerenti, respondit, Redi retrò Sátana: scriptum est: Non tentabis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificaturus erat Deum: Cùm esses júnior, cingebas te, & ambulabas, quò volébas; cùm autem senúeris, alter te cinget, & feret, quò tu non vis. Ubi satis expressit, non à seipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum Laudamus.

In Láudibus fit com. Infra octáva S. Joánnis Bapt. In secúndis Vesperis à Capitulo fit de SS. Joánnes, & Paulo martyribus, de quibus ágitur in die sequenti tanquam dies própria. Missa lætabitur de Cñi. cum oratióne, & Evang. ut supra. Cred.

FESTA JULII.

DIE VIII. JULII.

Festum S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ Viduæ duplex

2. classis cum octáva, in Hispánia. Omnia ut in Breviário, cum secúndis Vésperis; si die sequéti fit de áliquo Sancto transláto, commemorátio ejus; sin autem, in die IX. & in XI. fit de Infraoctáva.

DIE XV. JULII.

Dies octáva S. Elísabeth Víduæ duplex in Hispánia. Offícium ut in die præter Lectiões, quæ in primo Noctúrno sunt de Scriptúra occurrénte; in secúndo & tértio própria.

Festum S. Camilli de Lellis Conf. dup. fixum est in perpétuum in die XXI. hujus: Et festum S. Henríci Imperatôris Conf. in die XXIV. ejúsdem.

Festum S. Vincéntii à Paulo Conf. duplex, quod cadit in die XIX. hujus, fixum est in die XXVI. Augústi, tanquam própria.

FESTA AUGUSTI.

DIE VI.

In Festo Transfiguratiõnis Dómini nostri Jesu Christi, Tituláris Ecclésiæ Ovetén-sis duplex 1. classis in tota Diocési, & in Matríce cum Octáva; necnon in Ecclésiis & locis Diocésis ex consuetúdine.

Omnia ut in Breviário in corpore, præter sequéntia.

In primis Vésperis nulla fit commemorátio, nisi vénerit in Dominica, quia tunc fiet de ea.

LECTIO IX.

Ex Homilia 57. S. Joánnis Chrysóstomi.

Post dies sex assúmsit Jesus Petrum, Joánnem, & Jacôbum; álius autem Evange- lista post octo ait; nec ulla certè dissonántia est. Nam alter, tam illam diem, qua Christus locútus est, quàm qua in montem addúxit; alter intermédiás solùm commemorávit. Tu verò Matthæi philosophiam consídera, qui non celávit nómina eórum, qui præpósiti fúerant: quod & Joáannes sæpiùs facit, cùm exímias Petri laudes veríssi- mè, ac diligentíssimè descrí- bat. Nullum enim in hoc Apostolôrum consórtio livor, aut inânis glória locum habébat.

Te Deum Laudâmus.

In Láudibus non fit com- memorátio de SS. Xysto &c. martyribus.

DIE XI. AUGUSTI.

Hac die fit de Sancto Petro Apóstolo ad Víncula, duplex majus, (dies in Breviário I. hujus) sed hæc est ei assignata in perpétuum.

Omnia ut in corpore Breviárii in dicta die prima, præter sequéntia. Nona lectio SS. Tibúrtii, & Susannæ Mártirum: Commemoratio S. Pauli Apóstoli, Octavárum Transfiguratiónis, & S. Lauréntii, & SS. Tibúrtii, &c. in Láudibus, & Missa.

DIE XIII. AUGUSTI.

Octáva Transfiguratiónis Dómini nostri Jesu Christi. Duplex.

Omnia ut in die Festo, præter sequéntia.

In primis Vesperis fit com. S. Claræ Vírginis, Infraoctáv. S. Lauréntii, & SS. Hipólyti, &c. Martyr.

Ad Matutinum in primo Noctúrno, Lectiões de Scriptúra occurrénte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Oratióne S. Cyríli Episcopi.

De Festo Transfiguratiónis.

LECTIO IV.

V Enit Dóminus Jesus in glória Dei Patris, & non in ea, quæ est in nobis humilitate, & abjectiõe. Quómodo ergo fecit miraculi spectatõres eos, qui promissum accéperant? Ascéndit in montem, habens ex eis tres eléctos. Deinde transmútatur in quemdam excelléntem, & divinum splendõrem: ádeò, ut ejus vestis viderétur resplendescere instar lúminis. Déinde Móyses & Eliás, Jesum circumstantes, de ejus decéssu inter se loquebantur, quem erat adimpleturus in Jerúsalem, hoc est, ejus quæ est cum carne æconomíæ mysterium, & salutárem passiõnem, quæ, inquam, futúra erat in cruce.

R. Inebriáti sunt ab ubertate domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos. **Y.** Quóniam apud te est fons vitæ, & in lúmine tuo vidé-
bimus lumen. Et torrénte voluptátis.

LECTIO V.

Verum enim est, quod lex Moýsis, & sermo sanctórum Prophetárum Christi prius ostendérunt mystérium: illa quidem in figúris & umbris ipsum propè modum describens in tábula; hi autèm multifáriam, multísque modis prædicéntes, quod suo tèm-pore vidébitur in nostra forma, & quod pro salúte & vita ómnium non recusávit pati mortem in ligno. Quod autèm Moýses & Elías áderant, & simul loquebántur, id fiébat hoc consílio, ut ostenderétur, legem & Prophétas esse velut satéllites Dómini nostri Jesu Christi, ut qui ab ipsis fúerat osténsus Dóminus per ea quæ significá-runt, quæ erant inter se conveniéntia. Non enim díssident à lege ea quæ dicuntur per Prophétas: & hoc est, ut árbítror, quod inter se colloquebántur Moýses sanctíssimus, & Prophetárum óptimus. Is autèm erat Elías.

R. Præcéptor, bonum est nos híc esse. * Faciámus híc tria tabernácula: tibi unum, Moýsi unum, & Eliæ unum, **Y.** Non enim sciébat, quid diceret. Faciámus.

LECTIO VI.

Potest autèm illud quoque considerári. Quóniam ex turbis álii quidem dicébant, eum esse Eliam: álii Jeremíam: álii verò unum ex Prophétis: dicit eórum Princeps, ut vel ex hoc vídeant, quid intersit inter Dóminum, & servum. Post hanc ália quoque potest duci considerátio. Quóniam enim assíduè accusábant, quod legem transgrederétur, & existimábant eum esse blasphemum, ut qui sibi vendicáret eam, quæ ei non conveniêbat, nempe glóriam Patris, & dicébant: Hic homo non est ex Deo, quóniam sábbatum non servat. Et rursus: De bono ópere non lapidámus te, sed de blasphemía, & quod, homo cum sis, facis te ipsum Deum: ut ostenderétur, útraque crímina profécta esse ex invidéntia, & eum neutri eórum esse affínem: & neque id, quod à se fit, esse legis transgressiônem, nec vendicatiônem glóriæ non sibi conveniéntis, quod dicat se esse æquálem Patri, eos qui in utrôque eórum clari fúerant, producit in médium.

R. Si ministrátio mortis litteris deformáta in lapídis
bus

bus; fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israël in faciém Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuatúr: * Multo magis ministratio spíritus, quæ manet, erit in glória. ψ. Ampliôris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliôrem honôrem habet domo, qui fabricávit eam. Multo magis ministratio. Glória Patri. Multo magis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 17.

LECTIO VII.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 57. in Matthæum.

Nam quóniam dixit: Si quis vult post me venire, to-

llat crucem suam, & sequatur me: hac de causa eos, qui cénties pro Dei præceptôrum custódia, & pópuli qui sibi créditos fúerat, mortem suscepissent, in médium producit: Quorum utérque, cum ánimam perdíderit, invénit eam: utérque sanè magna libertate advérsus tyránnos locúti sunt: alter advérsus Ægyptium, alter advérsus Achab, & quod magnum est, pro ingrátis homínibus, & inobediéntibus, à quibus in atrócia perícula compúlsi sunt: qui etsi privati, & absque potestáte fúerant, propositum tamen habúerint, ab idolôrum cultu pópulum eripere: quorum alter tardus lingua, & voce ténuis, alter étiam áliquo modo rustitior; & utérque sæculárium divitiárum apprimè contéptor.

R. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secundum grátiam suam, quæ manifestata est nunc, * Per illuminatiónem Salvatôris nostri Jesu Christi. ψ. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiόnem. Per illuminatiόnem.

LECTIO VIII.

Ad hæc omnia, suæ quoque glóriæ Apóstolos admonébat, cum assistere fecisset, non ut ad similitudinem solum, sed ut ad majorem certando statum conscenderent. Quare quando dixerunt: Dicâmus ignem de cælo descendere, & Eliæ, qui hoc fecit, meminérunt: Nescitis, répondit, cujus spíritus estis: ad paciéntiam eos, & malorum tolerántiam per doni præstántiam exercébat. Non putet autem aliquis, Eliam nos tamquam imperfectum vilipéndere; perfectum enim illum omninò, tæmporum tamen suorum consideratióne arbitrâmur fecisse. Nam cum puerilior tunc, ut ita dicam, mens hóminum fúerit, non tam exquisita egébat doctrína.

R. Deus qui fecit de tenebris lumen splendescere, illúxit in córdibus nostris: * Ad illuminatiónen sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Jesu Christi. †. Exórtum est in tenebris lumen rectis corde, misericors, & miserátor, & justus. Ad illuminatiónen.

Glória Patri. Ad illuminatiónen.

Nona lectio de Sanctis Martyribus Hippolyto, & Cassiano, ut in Breviario.

In Laudibus fit commemoratio Infraoctavae S. Laurentii, & SS. Hippolyti, &c.

DIE XXVI. AUGUSTI.

Fit de S. Vincéntio à Paulo Conf. dupl. ut in Breviario, dies XIX. Julii; 9. lectio, & com. S. Zephyrini Pap. & Martyris in Laudibus, & Missa.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE VII.

In Festo Translatiõnis S. Eulaliæ Emeritensis V. & M. Patrónæ totius Dioecesis.

Duplex in tota illa, & in Matríce & Civitate cum Octava.

AD VESPERAS.

Añã. Beata Eulalia, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de communi Virginum.

CAPITULUM.

2. ad Cor. 10. d.

Fratres, qui gloriatur, in Domino gloriatur; non enim qui se ipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

HYMNVS.

Virginis laudes canimus pudicæ,
Mille quæ sertis redimta frontem
Duplices palmas meruit referre
Sanguine partas.

Tecta festina egréditur paterna;
Nec timet noctem, pavet aut tenebras;
Prævia sed luce aperit rubeta
Cælicus ordo.

Intrat & passu Emeritam veloci:
Iudicis durum stetit ad tribunal,
Arguens cæcas venerare gentes
Númina vana.

Dulcibus verbis, studiisque tentat
Prætor emollire animum puellæ,
Offerat saltem pia thura Divis,
Cæsari placens.

Illa fallaces renuit loquelas;
Nulla promissa alliciunt, iniquis
Pernegat sensus: velut alta rupes
Fluctibus obstat.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus,
Spiritus semper, Deus unus omni
Tæmporis ævo. Amen.

V. Spécie tua, & pulchritudine tua.

R. Inténde, prospère procède, & regna.

AD MAGNIFICAT. ANA.

Beata Eulalia úngulis férreis usque ad ossa dilaniata, læto ore notas númeroans, dicēbat: Nunc, Christe Jesu, in meo corpore his notis fórtius inscriberis. Deléctat me hos ápices légere, qui tua trophæa, noménque tuum sánguinis púrpurâ scripta loquúntur.

ORATIO.

Omnípotens sempitérne Deus, qui regiõnem nostram Beatae Eulaliae Vírginis & Mártiris tuæ pretioso corpore illustrári providísti: concède propítius, ut qui ejus Translatiõnem celebrámus in terris, ipsius sacrae Vírginis consórtium mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit com. S. Lauréntii Episcopi, & Conf.

AD MATUTINUM INVITATORIUM.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.
Psalm. Veníte, exultémus.

HYMNUS.

Infremit Prætor, rabiêque frendet,
Vérbera inténtat, móveant puéllam
Cuncta frustra; fórtior & resistit
Ipsa tyránno.

Ungulæ carnes lániant cruéntæ;
Virgo sed plagas númeroans hiúlcas
Gaudet, & Christi célebrat triúmphos
Voce sonóra.

Præstat inscriptos ápices notâre
Púrpurâ tinctos, quibus exarântur
Nóminis magni alma tui trophæa
Máxime Christe.

Inquit: At Prætor fúriis prehénsus
Bálneat fervénte óleo mamíllas:

Calce, tum rivis fervidis aquarum
Corpus adurit.

Attamen calce, ex liquidove plumbo
Nulla nec parva Eulalam favilla
Lædit, experta omnia temperata
Virgo decora.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus,
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

IN PRIMO NOCTURNO, ANA.

Beata Eulalia Deo timorata, mente, & corpore casta, ac Religione pudica, docebatur à Donato Presbytero.

PSALM. 8.

Domine, Dominus noster,
* quam admirabile est nomen
tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * Aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, gloria & honore

coronasti eum, * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves, & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulans semitas maris.

Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Glória Patri, &c.

Ana. Beata Eulalia Deo timorata, mente, & corpore casta, ac Religione pudica docebatur à Donato Presbytero.

Ana. Ab infantia rudimentis Christi confiteri docebatur.

PSALM. 18.

Cæli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies

Dies diēi erúctat verbum,
* & nox nocti índicat sciē-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eôrum.

In omnem terram exívit
sonus eôrum, * & in fines
orbis terræ verba eôrum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum, & ipse tanquam
sponsus procédens de thála-
mo suo.

Exsultávit ut gigas ad cur-
réndam viam, * à summo
cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui
se abscóndat à calôre ejus.

Lex Dómini immaculâta
convértens ánimas: * testi-
mónium Dómini fidèle, sa-
piéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcép-
tum Dómini lícidum, illúmi-
nans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæcu-
li: * judícia Dómini vera, jus-
tificâta in semetípse.

Desiderabilia super aú-
rum & lápidem pretiôsum
multum: * & dulciôra super
mel & favum.

Etenim servus tuus cus-
tôdit ea: * in custodiéndis
illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit?
Ab ocúltis meis munda me:
* & ab aliénis parce servo
tuo.

Si mei non fúerint domi-
nâti, tunc immaculâtus ero:
* & emundâbor à delictô
máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * & medi-
tatio cordis mei in conspéctu
tuo semper.

Dómine adjûtor meus, *
& redémptor meus.

Añã. Ab infántia rudimén-
tis Christi confitéri docebâtur.

Añã. Annos adolescéntiæ
pænè ingrèssa, fidem, quam
sancta devotiône concéperat,
ánimo fortiôre servâbat.

PSALM. 23.

Dómini est terra, & pleni-
túdo ejus: * orbis terrârum,
& univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundâvit eum, * & super flú-
mina præparâvit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens mânibus, &
mundo corde, * qui non ac-
cêpit in vano ánimam suam,
nec jurâvit in dolo próximo
suo.

Hic accípiet benedictiô-
nem

nem à Dómino, * & misericordiam à Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciẽm Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis, & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Añã. Annos adolescẽntiæ pænè ingrèssa, fidem, quam sancta devotiõne concéperat, ánimo fortiõre servábat.

ψ. Spécie tua, & pulchritudine tua.

℞. Inténde, prósperè procède, & regna.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cáp. 7. c.

LECTIO I.

De Virgínibus præceptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam miseri-

cordiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse própter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiõnem. Solútus es ab uxõre? noli quærere uxõrem. Si autẽm accéperis uxõrem, non peccásti. Et si núpserit virgo non peccávit. Tribulatiõnem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tanquam non habéntes sint: & qui flent, tanquam non flentes: & qui gaudent, tanquam non gaudentes: & qui emunt, tanquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tanquam non utántur; præterit enim figúra hujus mundi.

℞. Diem festum sacrátæ Virgínis Euláliæ celebrẽmus: quálitèr passa sit ad memoriã revocẽmus: tértio decimo ætátis anno mortem superándo, vitam invénit. * Quia solum vitæ diléxit auctõrem. ψ. Infántia quidem computabátur in annis; sed erat senéctus mentis imménsa. Quia solum,

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est. Et mulier innupta & virgo cogitat, quæ Domini sunt: ut sit sancta corpore, & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico; non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi.

R. Ab ipsa infántia Christi fidem edócta, non solùm exactè ritus Christiános servábat, verùm dari sibi occasiõnem expetêbat, qua per martyrium ad cælum posset evolâre. * Quia fidem, quam sancta devotiõne concéperat, ánimo fortiõre servábat. **ψ.** Hæc est Virgo sapiens, & una de número prudentum. Quia fidem.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta, & ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, & hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit. Igitur & qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit; & qui non jungit, melius facit. Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberata est; cui vult nubat: tantum in Domino. Beatorum autem erit, si sic permanserit, secundum meum consilium: puto autem, quod & ego spiritum Dei habeam.

R. Euláliam patérna cura ob metum persecutiõnis in villa tenêbat absconditam, thoro dicatam, & variis crepundiis, ut custodiam deliniret, oblatis, quæ omnia repulerat. * Quia Christo sponso suo se totam devoverat. **ψ.** Hæc est, quæ nescivit thorum in delicto, habebit fructum in respectiõne animarum sanctarum. Quia Christo. Gló-

Glória Patri. Quia Christo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Añã. Virgo magnánima nocte consúrgens, læta progrédiens, ardénti desidério ad martyrium properábat.

PSALM. 34.

Fructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velócitèr scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffûsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, & pulchritúdine tua, * inténde, próspere procède, & regna.

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabílitèr dextera tua.

Sagíttæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiõnis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptérea

unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cássia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filia regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamiéta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exsultatiõne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatiõne, & generatiõnem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * & in sæculum sæculi.

Añã. Virgo magnanima nocte consurgens, læta progrediens, ardenti desiderio ad martyrium properabat.

Añã. Noctẽ viam secuta virgo, lucem habuit pro duce, & diem meruit.

PSALM. 45.

Deus noster refugium, & virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra, * & transferentur montes in cornu maris.

Sonuerunt, & turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.

Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Noctẽ viam secuta virgo, lucem habuit pro duce, & diem meruit.

Añã. Convirginali suæ Juliæ comitanti dixit: Notum sit tibi domina soror, quia etsi novissima vado, prior partiar.

PSALM. 46.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt, * convenerunt in unum.

Ipsi

Ipsi vidētes sic admirāti sunt, conturbāti sunt, commóti sunt: * tremor apprehēdit eos.

Ibi dolóres ut parturiētis, * in spírítu vehemēti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitatē Dómini virtútum, in civitatē Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exsúltent filiaē Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectimini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Añã. Convirgináli suæ Júliæ comitánti dixit: Notum sit tibi dómína soror, quia etsi novíssima vado, prior pátiar.

ψ. Adjuvâbit eam Deus vultu suo.

℞. Deus in médio ejus non commovébitur.

LECTIO IV.

Cum beata Eulália, Eméri-tæ, anno Christi trecentésimo tertio, quarto Idus Decémbris in persecutióne Diocletiani & Maximiani, sub ipsórum in Lusitania Præ-tóre Calphurniano, gloriosissimum subiisset martyrium: ejus exánime corpus piâ Christianórum curâ clam ablátum, sepulturæque tráditum, ádeò miraculórum splendóre (divino providente Sponso) coruscáre coepit, ut & fidélibus concívibus tutámen sæpíssimè præbúerit, & invadéntibus hóstibus, non semel terrórem intúlerit. Inde, vernánte jam apud Lusitaniæ pópulos cathólica religióne, sacri cruóris irrigatióne foecundáta: ita hujus sacrae Virginis & Mártyris grata memória inváluit, ut in ejúsdem cultum célebre templum eréxerint incolæ: ubi ipsíus reliquias sertis corónis, & váriis flóribus decorábant, suúmque patrocínium précius & oratióibus impetrábant.

R. Audiens Eulália sævitiam tyranni, & Christianorum cruciatus, latibula perrosa, noctu septa, claustraque fugax aperit, & iter ingreditur per inuia, & vepribus oblita loca; * Angélico tamen comitata choro, & luce cælitus demissa. *ψ.* Hæc est virgo sapiens, quam Dóminus vigilantem invênit: lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis. Angélico tamen.

LECTIO V.

¶ Antea autem à primis temporibus penes templum illud vigescêbat religio, ejusque célébritas adeò augebâtur in dies, ut ex omnibus Christianorum regionibus, ad colendas in eo beatae Eulaliae reliquias peregrinorum multitudo conflueret. Unde ipsius memoriæ, & honori plurima per totam Hispaniam templa, quæ hucusquè permanent, fuerunt constructa. Secuta postea totius ferè Hispaniæ per Saracenorum inundationem misera devastatiõne, Silo invictorum Asturum Rex, fideli congregato exercitu, excursiõnem usque in Lusitaniam fecit, Emeritâque urbe expugnata, sepulchrum

beatae Eulaliae reseravit, ejusque corpus sacrum, suæ victoriæ trophæum, in Asturias asportavit, & in Ecclesia sancti Joannis Apóstoli, in territorio Pravénsi, ab ipso ædificata, pio cultu reposuit. Aliquot autem decursis annis, Rex Alphonsus secundus, cognomento Castus, Ecclesia Cathedrali Ovétensi erecta, in ejus Camera, asservandis innumeris sacris reliquiis destinata, beatae Eulaliae lipsana decentiùs collocavit.

R. Beata Eulalia lætissimè, & constantèr festinabat ad martyrium, * quasi ad epulas invitata: & agonem suum Dómino precibus commendabat. *ψ.* Nobilibus orta natalibus, ab ignobili gaudens trahebatur ad martyrium. Quasi ad epulas.

LECTIO VI.

¶ Ribus exindè fermè transactis sæculis, Pelagus Ovétensis Antistes beatae Eulaliae corpus magno totius populi concursu, & lætitia, in argentea, pulchrâque urna ab Alphonso Castellæ, & Legionis Rege Sexto oblata recõditum, fidelium veneratiõni exposuit; ejusdemque sacrae Virginis, & Martyris officium ex Gallia Narbonénsi, ubi jandiu

diù celebrabâtur, descriptum peculiâribus Antíphonis, & Responsóriis ornâtum, in totâ suâ Dioecési recitari decrevit. Unde evênit, ut Asturum populôrum devótio beâtam Euláliam, út speciâlem præcipuâmq; sibi Patrônâ colúerit; donec anno Christi millésimo sexcentésimo trigésimo nono, auctoritatè Apostólica fuit confirmâtum, quod tali pia affectiône fúerat institútum. Solemnitâtem verò Translatiônis hújusce sacræ Víriginis à multis tempóribus votivè tantùm celebrâri sólitam, à Cleménte Nono, Pontífice Máximo sub ritu dúplici quotânnis, séptimo Idus Septémbris, totâ Oveténsi Dioecési, piis incolârum præcibus fuit impetrâtum.

R. Ad passiônem ducta Eulália tyrânno dixit: Quid perséqueris Christiános, & níteris in vanum pérdere Vírginem Dei? * Dóminus me docet in veritâte sua: ideò non sedúces adolescéntiam meam. *Ÿ.* Ego annôrum sum trédecim; putas ne ætâtem meam tuo posse terrôre turbâri? Dóminus me docet. Glória Patri. Dóminus me.

IN TERTIO NOCTURNO.

Añã. Dóminus docet me in veritâte sua: ideò non sedúces adolescéntiam meam.

PSALM. 95.

Cantâte Dómino canticum novum: * cantâte Dómino omnis terra.

Cantâte Dómino, & benedicite nómini ejus: * anuntiâte de die in diem salutâre ejus.

Anuntiâte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctitas & magnificéntia in sanctificatiône ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honôrem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adorâte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovcâtur à fácie ejus uni-

univérſa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnâvit.

Etenim corréxit orbem terræ , qui non commovébitur : * judicâbit pópulos in æquitâte.

Læténtur cæli , & exsúltet terra , commoveâtur mare , & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi , & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvârum à fácie Dómini , quia venit : * quóniam venit judicâre terram.

Judicâbit orbem terræ in æquitâte , * & pópulos in veritâte sua.

Añã. Dóminus docet me in veritâte sua : ideò non sedúces adolescéntiam meam.

Añã. Terrénæ vitæ blandiméntis non deléctor ; áltèram beâtam spero vitam.

PSALM. 96.

Dóminus regnâvit , exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes , & caligo in circuitu ejus : * justítia & judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcêdet , * & inflamâbit in circuitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus or-

bi terræ : * vidit , & commôta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adorâte eum omnes Angeli ejus : * audivit , & lætâta est Sion.

Et exsultavérunt filix Juxdæ , * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus super omnem terram : * nimis exaltâtus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum odíte malum : * custôdit Dóminus ánimas sanctôrum suorum , de manu peccatôris liberâbit eos.

Lux orta est justo , * & rectis corde lætítia.

Lætâmini justí in Dómino : * & confitémini memóriæ sanctificatiônis ejus.

Añã. Terrénæ vitæ blandiméntis non deléctor : áltèram beâtam spero vitam.

Añã. Hábeo sponsum divitem , immortâlem , qui te , tuósque perdet.

PSALM. 97.

Cantate Dómino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israél.

Viderunt omnes términi terræ, * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte & exsultáte & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce Psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus: orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicávit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Añna. Hábeo spónsum dívitem, immortálem, qui te, tuósque perdet.

ψ. Elégit eam Deus, & praelégit eam.

R. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio S. Evangélii secúndum Matthæum.

Cáp. 25.

LECTIO VII.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem Virgínibus, quæ accipientes lámpades suas exierunt óbviám sponso, & sponsæ. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 12. in Evang.

Sepe vos, fratres charíssimi, admóneo, prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre; sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dicere, ut & bona quæ ágitis, cum mágna cautéla teneátis: ne per hoc, quod à vobis rectum géritur, fávior aut grátia humana requirátur: ne appetítus laudis subrépat, & quod foris osténditur, intùs à mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem Virgines, & omnes dicuntur Virgines, & tamen

M

in-

intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam dum de virginitate sua gloriam foris expectant, in vasis suis oleum habere noluerunt.

R. Diversis tormentorum generibus macerata, pendens in equuleo super his omnibus gloriabatur Eulalia, commemorans se ipsam in quibus se ab infanzia præparaverat. * Omnibus se audientibus exhortans dicebat. V. Credi oportet unum, & verum Deum Patrem cælestem, & Jesum Christum Filium ejus Omnipotentem cum Spiritu Sancto adorandum, qui est benedictus in sæcula. Omnibus.

LECTIO VIII.

Sed prius querendum nobis est, quid sit regnum cælorum, aut cur decem Virginitibus comparatur: quæ etiam Virgines prudentes, & fatuæ dicantur. Dum enim cælorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginitibus, cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro eloquio regnum cælorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius

hominis Angelos suos, & colligent de regno ejus omnia scândala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

R. Ardentibus facibus, lampadibusque ejus latera adurentibus, earum flammam in caput, & faciem involitantem ore aperto hausit virgo. * Ex quo prodiens columba candidissima, spectantibus cunctis in cælum evolavit. V. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, & veni. Ex quo. Gloria Patri. Ex quo.

LECTIO IX.

In quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinaris denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginitibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis, & reprobi cum electis admisti sunt, rectè similis virginitibus prudentibus & fatuis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, & spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant,

rant, & toto desiderio ad supernam patriam anhelant: æterna præmia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam contegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus, &c.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añã. Beata Eulalia fide plena; spe intrépida, caritate flagrans ad martyrium spontè festinabat. *Psalm.* Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añã. Crudelibus lacerata verbèribus, fortióri animo

Prætòris sævitiam, & Cæsaris vanam religionem increpabat.

Añã. Tanquam aurum in fornace probata, laudes Domino decantans, incolumis exivit à flammis.

Añã. Benedico te Pater Domini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum, nec verbera, nec ignis, nec calx, nec plumbum nocuere corpori meo.

Añã. Qua Spiritus Sanctus specie apparere non dedignatur, Eulaliæ spiritus ad cælestem patriam evolavit.

CAPITULUM.

1. Cor. 10. d.

Fratres, qui gloriatur, in Domino gloriatur: non enim qui se ipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

Lampades postremò Virgini ligatæ

Applicat, quæ ignem caput occupantem

Transfert in pectus, hianteque ore

Hausit apërto.

Spiritus formam recipit columbæ,

Quæ volans cælum pénétrat coruscum

Contremittit líctor fugiens, relicto

Corpore solo.

Membra tan sævè lacerata nuda

Contegit cælum nive decidente:

Donat hæc pura Attálicos amíctus

Artubus almis.

Virgo, quæ es firma Eméritæ colúmna,

Astures fortes fóveas benígna :

Qui tibi semper réferant Patrónæ

Omnia fausta.

Audias quod nos férimus lubéntèr

Súpplices votum : récipe & secúnda

Témpora indúlge, ut tibi personémus

Cármina sancta.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriúsque Virtus

Spiritus semper, Deus unus omni

Témporis ævo. Amen.

ψ. Diffûsa est grátia in lábiis tuís.

℞. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD BENEDICTUS.

Añã. Beata Eulália, dum
lampádibus ardéntibus ure-
rétur, Prætóri dixit: Assum
est jam corpus meum, jube
sale conspérge, ne cælésti
spónso insipidum præpares
holocáustum.

ORATIO.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui regiõnem nostram
Beatæ Euláliæ, Vírginis &
mártiris tuæ pretiõso cõrpo-
re illustrári providisti: con-
cède propítius, ut qui ejus
Translatiõnem celebrámus in
terris, ipsíus sacræ vírginis

consórtium mereámur in cæ-
lis. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Añã. Crudélibus lacerâta.
Capítulum Fratres: Qui glo-
riâtur, *ut supra.*

℞. *brev.* Spécie tua, *
& pulchritúdine tua. Spécie
tua.

ψ. Inténde, próserè pro-
cède, & regna. Et pulchritú-
dine. Glória Patri. Spécie
tua.

ψ. Adjuvâbit eam Deus
vultu suo.

℞. Deus in médio ejus non
commovébitur.

AD SEXTAM.

Añã. Tanquam aurum.

CAPITULUM.

2. Cor. 11.

Amulor enim vos Dei æmulatione. Despõndi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

R. brev. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

ψ. Deus in medio ejus non commovabitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit eam.

ψ. Elêgit eam Deus, & præelêgit eam.

R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Añã. Qua Spiritus Sanctus.

CAPITULUM.

Eccles. 51. 6.

Domine Deus meus, exaltasti super terram habitatiõnem meam, & pro morte defluente deprecata sum. Invoçavi Dõminum Patrem Dõmini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiõnis meæ,

& in tẽmpore superbõrum sine adjutorio.

R. brev. Elêgit eam Deus, * & præelêgit eam. Elêgit.

ψ. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelêgit. Glória Patri. Elêgit.

Diffusa est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Vespera de Nativitate B. M. V. cum comm. S. Eulália, ut sequitur.

Añã. Ad conspèctum columbæ prodeuntis ab ore beate Eulália pavidí fúgiunt líctores, relicto corpúsculo nudo, quod nix è cælo súbitò demissa, vice lintéoli candidissimi opéruit.

ψ. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui regiõnem, *ut supra.*

DIE XII. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Vincéntii Abbatís Mártyris, duplex in totâ Diocési.

Omnia de communi unius mártýris præter sequentia.

ORA-

ORATIO.

Praesta quæsumus, Omnipotens Deus, ut intercedente beato Vincéntio mártire tuo, & à cunctis adversitatibus liberemur in corpore, & à pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dóminum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános: Fratres, debitores sumus, ut in communi plurimorum Mártirum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Breviário antiquo Oveténsi.

LECTIO IV.

Ispániam, sive id soli metallorumque ubertas, seu domesticæ seditiões, seu cæli tempéries effecerit, exteræ nationes, & pleræque bárbaræ sapissimè occuparunt. Nam & Carthaginenses, & Románi, & Gothi, & Mahometáni, & Wándali, & Aláni illam nonnunquam possederunt. Inter quos Suévi, Germániæ populi in illam irrumpentes, Galláicos, ac vicinos illis po-

pulos in ditiõnem suam redegerunt. Suévi igitur Ariána hæresi infécti váriis dolis, variõque cruciatuum genere súbditos sibi pópulos in suam hæresim pertráhere conabantur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductóribus tutávit illum. * Et dedit illi claritatem ætérnam. **Y.** Descenditque cum illo in fóveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

LECTIO V.

Quorum Rex Riciliánus Vincéntium Abbátem Cœnóbii Sanctórum mártirum Cláudii, Lupértii, & Victóricii, in subúrbio Legiõnis urbis, sub divi Benedícti régula, virum orthodóxæ fidei observantíssimum ad se in Concílium, quòd congregáverat, venire jussit: quem gravíssima objurgatiõe increpávit, quòd in Ariánum dogma non consentíret. Cui Vincéntius respóndit, sibi præstare mori, quàm cathólicam fidem desérere, quam Nicæna Synodus sua auctóritate probasset.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et volun-

luntate labiôrum ejus non fraudasti eum. *ψ.* Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

Quo audito, ira accensus Ricilianus, spoliatum Vincencium in Concilii medio crudeliter flagellari jussit, quousque sanguis in terram deflueret. Deinde tenebroso in carcere servari precipit, & suo annulo fores carceris obsignari. Sed divinitus ab Angelo, multa luce carcerem illustrante, pristinae integritati Vincencius restitutus, laudes Deo decantabat. Productus itaque postridie Vincencius in Concilium alta voce, coram omnibus Concilio adstantibus, fidei Nicænae Symbolum (quo Ariana hæresis damnatur) confessus est, & omni timore deposito, verbis Athanasii usus, æqualitatem Personarum confitens, asservit in sancta Trinitate nihil prius, aut posterius, nihil majus, aut minus esse; sed totas tres personas Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum coæternas sibi invicem esse, & coæquales. Propter quod morti

addicitur. Passus est autem quinto Idus Martii anno Domini sexcentesimo trigésimo. Post multum verò temporis ejus corpus Ovêtum est translatum: ubi magna cum veneratione colitur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *ψ.* Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 12. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis. Nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

LECTIO VII.

Ex tractatu 51. in Joannem.

Cum ergo causæ articulus venerit, ut hæc conditio pro-

po-

ponatur: aut faciendum esse contra Dei præceptum, aut ex hac vita emigrandum. Quorum duorum homo, si cogatur alterum eligere, comminante mortem persecutore, ibi eligat, Deo dilecto, emori, quam Deo offenso, vivere: ibi oderit in hoc mundo animam suam, ut in vitam æternam custodiat eam. Siquis mihi ministrat, me sequatur. Quid est me sequatur, nisi me imitetur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apostolus Petrus, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia ejus.

R. Corôna aurea super caput ejus: * expressa signo sanctitatis, glória honoris, & opus fortitudinis. ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus corônâ de lapide pretioso. Expressa signo.

LECTIO VIII.

Ecce, quod dictum est: Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quo fructu? qua mercede? quo præmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic & minister meus erit. Gratis ametur, ut operis quo ministratur illi, pretium sit esse cum illo: ubi enim bene erit sine illo? aut quando malè esse pó-

terit cum illo? Audi evidentiùs. Et si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Quo honore, nisi ut sit cum filio ejus? Quod enim superius ait, ubi ego sum, illic & minister meus erit, hoc intelligitur exposuisse, cum dicit: Honorificabit eum Pater meus. Nam quem majorem honorem accipere poterit adoptatus, quam ut sit, ubi est unicus, non æqualis factus divinitati, sed consociatus æternitati?

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrænæ dignitatis glóriam quæsivit, sed ad cælestia regna pervenit. ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

LECTIO IX.

Quid sit ministrare Christo, cui operi merces tanta proponitur, hoc potius debemus inquirere. Si enim hoc putaverimus esse Christo ministrare, ea quæ sunt corpori necessaria, præparare, aut cœnanti cibum coquere, vel apponere, vel poculum dare, po-

potúmque miscère : fecerunt hoc illi , qui potuerunt eum in corpore habere præsentem , sicut Martha , & María , quando & Lázarus unus erat ex discumbéntibus ; sed eo modo Christo étiam Judas pérditus ministrávit. Nam & loculos ipse habébat : & quamvis ex eis , quæ mittebantur , sceleratissime furarétur , per illum tamen étiam necessária parabántur.

Te Deum Laudámus , &c.

In Láudibus fit commemoratio Octávæ Nativitátis B. M. V. & in civitate étiam S. Euláliæ : eòdem modo in vésperis.

Si hoc festum vénerit in Dominica , transfértur in primam diem non impedítam ; quia tunc debet fieri de dulcíssimo Nómine B. M. V. quod festum est duplex majus , ut notátur in Breviário in corpore.

DOMINICA III. SEPTEMBRIS.

Si non cadit infra octávam Nativitátis B. M. V. fit de festo septem Dolòrum ejúsdem B. M. V. duplex majus , ut in Breviário in propriis SS. Hispánia , étiam occurrénte álio festo , quod non sit superiòris ritus. Si autem est intra dictam Octávam Nativitátis , transfértur in primam diem non impedítam.

FESTA OCTOBRIS.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

Festum Exaltatiónis S. Crucis , duplex 1. classis , cum Octávâ in tota Diocési ; & in Civitate Octávâ Translatiόνis S. Euláliæ dup.

Omnia ut in Breviário in corpore. In 1. vésperis nulla fit com. nisi in civitate , in qua fit de S. Eulália , quæ est ut in 1. Vésperis Festi Translatiόνis , & étiam in Láudibus , Missa , & 2. Vésperis.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

Festum S. Matthæi Apóstoli & Evangelistæ dup. 2. clas. item dies octávâ S. Crucis duplex.

Omnia de S. Matthæo , ut in Breviário cum com. S. Crucis in utrisque Vésperis , Láudibus , & Missa.

In secúndis Vésp. fit com. insupèr S. Joséphi à Cupertino Conf. (de quo fiet in die sequénte tanquam própria , cujus dies est in Breviário in xviii. hujus , sicut in illo notátur) & SS. Maurítii , & sociòrum Mártyrum , & de his com. (cum 9. lectiône) in Láudibus die xxii. & Missa.

FESTA OCTOBRIS.

DIE II.

Hac die non fit de SS. Angelis Custódibus in hac Diocési, quia jam factum fuit de ipsis in die 1. Mártii.

Fit autem de S. Wencesláo Rege M. huic festo assignáta tanquam própria, cujus festum est in Breviário in corpore in die xxviii. Septémbris, & amótum est ab illa propter festum B. Simónis à Roxas Conf. de quo tunc fit duplex.

Die xi. fit de S. Ludovíco Bertrándo Conf. duplex in Hispánia, dies in Breviário in própriis SS. Hispán. in x. antecedenti.

DIE XIII. OCTOBRIS.

In festo Dedicatiónis Basilicæ Oveténsis S. Salvatóris. Duplex. i. classis in tota Diocési, & in Matríce, Civitáte, necnon & ubicúmque in Diocési non habétur Dedicatio própria, & insupèr ubi fúerit consuetúdo, cum Octáva.

Omnia ut in Breviário in commúni Dedicatiónis præter sequéntia.

In primis Vésperis nulla fit commemorátio, nisi vénerit in Domínica.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Roderíco Ximénio, Archiepiscopo Toletano.

LECTIO IV.

Cùm propter Gothórum Regum culpam, & Hispáni pópuli peccáta, Saracenórum gens totam ferè Hispániam subjugásset, & nulla in eis civitas relicta esset, quæ Episcopálem cáthedram habèret Rex Fróila, fugáti & ab Astúribus longè propulsáti Mauris, ædificáta Oveto urbe, Ecclesiám ibi cóndidit Cathedrâlem, quam ex diruta Luco, urbe magnífica (ubi priùs cóndita fúerat) in hanc à se cónditam civitâtem trântulit. Sed quod Fróila incêpit, Alphónsus cognométo Castus, filius ejus, débito & glorióso fine terminâvit.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. V. Qui regis Israél inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta pópuli.

LECTIO V.

Hic Alphonsus, cum multis virtutibus emineret, palatia regia pulchro & forti opere construxit Ovetti, & Ecclesiam ibi Cathedrali a patre Froila inchoatam, ita & aedificiis ampliavit, & redditibus ditavit, & concessis privilegiis honestavit, ut Conditoris hujus Ecclesiae nomen usque ad haec tempora merito obtineat: fundata est enim in honorem sancti Salvatoris, & in ea Catholicus Rex bis sena Apostolorum duodecim altaria, sena ex utraque parte elevavit, Ecclesiamque sanctae Mariae, & sancti Thyrsi ex lapidibus, & columnis marmoreis, argento, & auro cum palatio regali adornavit; & Gothorum gloriam tam in Ecclesiis, quam in palatiis, ut olim Tolleti fulserat, prout potuit, reparavit.

R. O quam metuendus est locus iste! * Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta caeli. **ψ.** Haec est domus Domini firmiter aedificata, benè fundata est supra firmam petram. Verè non est.

LECTIO VI.

Et ut reparato templo per Esdram & Nehemiam laetabantur juvenes, qui prioris templi gloriam ignorabant, & flebant senes, qui prioris templi magnificentiam recolabant: sic aedificato hoc templo, qui gloriam viderant antiquorum per Hispaniam templorum, perfundebantur lacrymis & moerore; juvenes autem praeteritae gloriae inscii, Regis Alphonsi magnalia, cum laudibus extollabant. Quin & Rex pius, constructo templo, Sanctarum Reliquiarum arcam ex Monte Sacro in hanc Ecclesiam cum jubilo deduxit, & in altari sancti Michaelis collocavit. Cujus visendae causa, ex universis orbis partibus devoti concurrunt populi Christiani, laudantes Dei beneficia, quae Dominus Jesus Christus ibidem suis fidelibus impertitur.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum: fundens oleum desuper, votum vovit Domino. * Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. **ψ.** Cumque evigilasset Jacob de somno ait: Verè locus. Gloria Patri. Verè locus iste.

In Missa Credo, & per Octavam.

In Vesperis com. S. Calisti Pap. & M.

DIE XVI. OCTOBRIS.

Fit de Infraoctava Dedicatiōnis Ecclesiæ, sem. ut in iv. die.

Omnia ut in Breviario in cñi. Dedicatiōnis in iv. die.

Ubi non ágitur de hoc Festo cum Octava, fiet hodie de S. Eduardo Rege Conf. sem. tanquam dies própria, quæ est in Breviario XIII. hujus.

DIE XX. OCTOBRIS.

De die Octava Dedicatiōnis Basilicæ Oveténsis S. Salvatōris, duplex.

Omnia ut in Breviario in cñi. Dedicatiōnis, & in die Octava.

Ubi non celebrátur Octava, fiet hodie de S. Joanne Kántio Conf. sem. ut in Breviario pro Sanctis de novo concessis.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Matríce, Civitáte &c. fit de S. Eduardo Rege Conf. tanquam dies própria ei assignáta, quia in die xvi. solum habet locum ubi non fit de Dedi-

catiōne cum Octava. Com. (cum 9. lectiōne ex duabus) S. Hilariōnis Abb. Conf. SS. Ursulæ, & sociarum Virginum, & Mm. in Láudib. & Missa, étiam in i. Vesp.

Ubi factum est de S. Eduardo in die xvi, hodie fiet de S. Sem. translato, cui cōmpetat secundum ordinem translationis.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

De SS. Servando, & Germano Fratribus Martyribus dup. in Hispania, étiam in Dominica, quia est tanquam dies própria. in Breviario in propriis SS. Hispan. est in die xxiii. 9. lect. & com. S. Evaristi Pap. & M. in primis Vesp. Láud. & Miss.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

De S. Fructo Conf. dup. in Hispan. étiam in Dominica. In Breviario in propriis SS. Hisp. est in die xxv. 9. lect. Hom. Vigil. SS. Simōnis & Judæ Apostol. Com. in Láud. & Missa, cum último Evangelio.

DIE XXX. OCTOBRIS.

In Matríce &c. fit de S. Joanne Kántio Conf. dies in Brev. xx. hujus.

FESTA NOVEMBRIS.

In die 11. in qua fit com. omnium fidelium Defunctorum, possunt dici tres Missæ ex indulto Apostolico pro Hisp. quarum prima est propria hujus diei, secunda, ut in Aniversario Defunctor. præter Orat. tertia ut in Missis quotidianis cum unica Orat. In tribus dicitur sequentia. Nemo potest accipere stipendium etiam sponte oblatum, nisi pro una, sub poena Suspensionis reservata Sedi Apostolica.

Quando dies secunda est Dominica, & fit de dicta Dominica, in fer. 2. in qua recitatur de SS. Innumerabilibus Martyribus Cæsaraugustanis in Hisp. dup. tunc, quamvis Officium est de dictis Sanctis, Missæ sunt de Requiem.

DIE IX. NOVEMBRIS.

In festo Dedicatiónis Basilicæ S. Salvatoris, fuerunt addita sextæ lectióni ex dispositiõne, & decreto SSmi. Domini Benedicti XIII. felicis recordatiõnis Papæ, verba sequentia, quæ in Breviariis anterioris impressiõnis non inveniuntur, nec in codicibus SS. de novo concessorum, & ideo po-

nuntur hic, ne illis careant.

Eamdem Ecclesiam incendiis, vastationibus, terræ insuper motibus disjectam, eversamque, sedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam, Benedictus Decimus Tertius Pontifex Maximus, Ordinis Prædicatorum, die vigesima octava Aprilis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti ritu solémni consecravit, ejusque celebritatis memoriã hac die recolendam statuit.

In Dominica penultima post Pentecost. illa scilicet, quæ occurrat in die XIII. hujus, vel in sequentibus usque ad XIX. inclusivè, & non antea, neque postea, celebratur in hac Diocesi Festum Patrocinii B.M.V. dup. majus, etiam occupata cum alio festo, dummodò non sit altiõris ritus.

Omnia ut in Breviario in propriis SS. Hispaniæ, com. Dominicæ in utrisque Vesperis, Laudibus (cum 9. lect.) & Missa. in hac Credo, Præf. B. M. V. Et te in Festivitate, &c. Evangél. ult. Dom. Conceditur Indulgentia Plenaria illis, qui interfuerint Missæ Conventuali, & ibi rogaverint pro pace, & concordia Principum Christianorum.

Si

Si in aliqua Ecclesia, aut loco occurrat in dicta Dominica Festum altioris ritus, tunc transfertur Festum Patrocinii in Dominicam sequentem, quæ est última post Pentecosten, juxta assignationem factam in hac Diocesi, pro hoc Festo. Et festum occurrens transfertur in aliam proximè non impeditam in utroque casu.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

Fit de S. Gregório Taumathurgo Ep. & Conf. sem. dies xvii. hujus in Breviario, sed hodierna est illi tanquam propria in perpetuum.

Omnia ut in Breviario in corpore.

FESTA DECEMBRIS.

DIE VIII.

Festum Purissimæ & Immaculatæ Conceptionis B. M. V. Hispaniæ, & Indiârûm Patrônæ, dup. i. clas. cum Octáva.

Omnia ut in Breviario, & cum officio novo in Hispania.

Si venerit in Dominica 2. Adventus, fit de dicto Festo cum com. Dominice in utrisque Vesperis, (cum 9. lectione) Laudibus, & Missa. Sin au-

tem, fiet com. Ferie tam in i. Vesperis, sine alia commemor. quàm in secundis, Laudibus, & Missa.

DIE X. DECEMBRIS.

In Festo S. Eulaliæ Emeritensis, Virginis, & Martyris, Patrônæ Diocesis, duplex i. classis, cum Octáva in tota Diocesi.

Omnia ut in die Translationis ipsius, quæ est in 7. Septembris, præter sequentia.

ORATIO.

Omnipotens sempitærne Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: da nobis in festivitæte Sanctæ Virginis, & Martyris tuæ Eulaliæ congrua devotione gaudere: ut & potentiam tuam in ejus passione laudemus, & promissum nobis percipiâmus auxilium. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Ferie tantum, aut de Dominica, si concurrat.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Eulália, Vírgo Libérii nóbilis Emeriténsis civis fília, à Presbytero Donáto fidem Christi edócta, patérna cura ob metum persecutiónis sub Maximiáno Imperatóre in loco, qui dicebátur Porcejána, & paréntis possésio erat, in finibus Provinciæ Béticæ, prope Eméritam milliário trigésimo custodiebátur cum Felíce Confessóre, & Júlia Vírgine, aliisque Deum timéntibus. Adeò síquidém ejus viri boni præcéptis Eulália sitiénter adhæsit, ut non Christiános solum exáctè ritus serváret, verùm dari sibi occasiònem expéteret, qua per martyrium posset ad cælum evolâre. Audiens autem, Daciánus multos Christianórum tormentis afficere ob Christi nomen, egréssa domo nocte pédibus per ínvia pergens, unà cum Júlia sibi convirgináli, (quæ étiam eódem die martyrium passa est) in civitâtem devénit.

R. Audiens Eulália sævítiam tyránni, & Christianórum cruciátus, latíbula perósa noctu septa, cláustra que fu-

gax áperit, & iter ingréditur per ínvia, & vépribus oblíta loca, * Angélico tamen comitâta choro, & luce cælitùs demíssa. *ψ.* Hæc est Vírgo sapiens, quam Dóminus vigílantem invénit: lucérna pédibus meis verbum tuum, & lumen sémitis meis. Angélico.

LECTIO V.

Civitâtem autem ingrèssa, ad tribûnal Calphurniáni, quem Legátum in urbe Emérita Daciánus reliquerat accédens, increpâre cœpit illius sævítiam, & insániam: quòd Deum verum coléntes suplicis vexâret, & dæmonum simulácula cólere fáceret. Quam Præses áudiens, primùm verbis demulcêre aggréditur, ne in ténera ætâte (tértium dècimum enim annum agêbat) vitam pèrdere vellet. Adhortabátur étiam, ut diis incénsus adolêret. Quod beâta Vírgo rénuens, fústibus cæditur, & úngulis ab utrôque latere, usque ad ossa dilaniâtur. In quo tormento Virgo læto ore notas númerans, in hæc verba prorûpit: Scriberis ecce mihi Dómine: quàm juvat hos ápices légere, qui tua Christe, trophæa notant, noménque tuum elíciti sânguinis pur-

púrpura loquítur.

R. Beáta Eulália lætissimè, & constanter festinabat ad martyrium: * Quasi ad épulas invitata: & agónem suum Dómino précibus commendabat. ψ. Nobilibus natalibus ab ignóbili gaudens trahebatur ad martyrium. Quasi ad épulas.

LECTIO. VI.

Ad hæc insaniens Præses jussit eam collo tenus in vivam calcem immérgi, aqua super infúsa, ipsámque Virginem liquefacto plumbo perfúndi. Verùm cum nec ardor ille Eulaliæ noceret, novissimè in equúleo exténditur ardentibus fácibus, lampadibusque látera ejus aduruntur, quarum flammam in caput, & faciem involitantem Virgo apérto ore hausit. Unde progrediens colúmba candidíssima, in cælum, spectántibus cunctis, evolávit quarto Idus Decémbris. Licetóribus autem fugiéntibus, sancto corpore in equúleo relícto, magna nivis cópia descéndit, quæ forum, corpúsque virgíneum vice líntei cándidi tegébat. Inde clam à Christiánis ablátum sepultúre traditum est, ut in Hispaniárum devastatióne à

Saracénis in Ovet énssem Ecclésiám translátum est: ubi magna cum veneratióne cólitur. Eámque Urbánus Octávus Póntifex Máximus in Patrónam perpétuam dicti Episcopátus Oveténsis concéssit anno Incarnatiónis Dómini millesimo sexcentésimo trigésimo nono.

R. Ad passiónem ducta Eulália tyránno dixit: Quid perséqueris Christiános, & níteris in vanum pérdere Virginem Dei? * Dóminus me docet in veritáte sua: ídeò non sedúces adolescéntiam meam. ψ. Ego annórum sum trédecim, putásne ætátem meam tuo posse terróre turbári? Dóminus. Glória Patri. Dóminus me docet.

In Láudibus fit com. Fér. sed non de Octáva Conceptiônis, nec de S. Melchiáde Pap. & M.

In secúndis Vésperis ómnia ut in primis, præter sequéntia.

ψ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD MAGNIFICAT.

Añá. Ad conspéctum colúmbæ prodeúntis ab ore beátæ Eulaliæ pávidi fúgiunt licetóres

res, relicto corpúsculo nudo, quod nix è cælo súbito demissa, vice lintéoli candidíssimi oppérui.

ORATIO.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma, &c. ut *suprà*.

Deinde fit com. S. Dámasi Papæ, & Conf. & Fériæ.

Missa. Loquêbar de commúni Virg. & Mm. cum oratione officii. Credo, Præf. B. M. V. com. Fér.

DIE XII. DECEMBRIS.

Hódie fit de Festo Translatiônis Almæ Domus Beátæ Mariæ Virginis, dup. majus in Hispânia: dies x. hujus, ut in Breviário in própriis SS.

Hispán. Nihil de Conceptione, com. S. Euláliæ, & Fériæ in Láudibus & Missa. Credo; Præf. B. M. V. Et te in festivitáte.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Si non occúrrat áliquod Festum dup. translátum, fit de Infraoctáva Conceptionis B. M. V. sem. ut in VII. die.

DIE XV. DECEMBRIS.

Octáva Conceptionis B. M. V. dup. ut in Breviário in próp. SS. Hisp. vel in corpore. Com. S. Euláliæ, & Fériæ. Post secundas Vesperas hujus diéi terminátur Octáva S. Euláliæ, & nihil ámplius fit de ea: & sic quævis ália Octáva.

Homilia dicenda in Matutinis in festis unius Martyris non Pontificis, quando in eis dicitur Missa: In virtute tua.

Lectio S. Evangelii secundum
Matthæum.

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi
Presbyteri.

Libro I. in Matth. cap. 10.

LECTIO VII.

Suprà dixerat: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; & quod in aure auditis, predicâte super tecta: nunc infert, quid post prædicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquæque domus & infidèles & credentes habuit, & propterea bellum missum est bonum, ut rumperetur pax mala. Tale quid in Génesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, & turrim

extruere festinabant, per quam cæli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

R. Corôna aurea.

LECTIO VIII.

Veni enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus. Qui ante præmiserat: Non veni pacem mittere, sed gladium, & dividere homines adversus patrem & matrem, nurum & socrum; ne quis pietatem religioni anteféret, subjêcit dicens: Qui amat patrem aut matrem plusquam me. Et in Cântico legimus canticorum: Ordinavit in me caritatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: ama post Deum patrem, ama matrem, ama filios.

R. Hic est verè Martyr.

LECTIO IX.

Ordo pulcherrimus: ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subijcit religioni. Aurum supra tulerat, æs de zona excusserat: dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumtus, unde victus necessa-

ria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum. Qui recipit, inquit, vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum, qui me misit: ut in suscipiendis Apóstolis unusquisque credentium, se suscepisse arbitrétur.

Te Deum laudamus, &c.

MISSA PROPRIA

IN FESTO

SANCTI ELIÆ PROPHETÆ.

INTROITUS.

Die
xxvii.
Februá-
rii.

Zelo zelátus sum pro
Dómino Deo exercí-
tuum, dixit Eliás ad Dó-
minum, quia dereliqué-
runt pactum tuum filii
Israël, Altária tua destru-
xérunt, Prophétas tuos
occidérunt gládio: dere-
lictus sum ego solus, &
quærunt ánimam meam,
ut áuferant eam.

Psalm. Exaltábo te
Dómine, quóniam susce-
pisti me: nec delectásti
inimícos meos super me.
ψ. Glória Patri, &c.
Zelo zelátus, &c.

Glória in excélsis
Deo.

ORATIO.

Pæsta, quæsumus,
omnípotens Deus, ut qui
Beátum Eliám Prophê-
tam tuum ígneo curru
mirabilitèr elevátum
esse crédimus, eòdem
interveniente ad cælé-

stia sublevémur, & San-
ctòrum tuòrum consór-
tio gaudeámus. Per Dó-
minum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Surréxit Eliás Prophê-
ta, quasi ignis, & ver-
bum illius, quasi fácula
ardêbat. Qui indúxit
in pópulos famem, &
irritántes illum inví-
dia sua pauci facti sunt:
non enim póterant susti-
nêre præcépta Dómini.
Verbo Dómini continuit
cælum; & dejêcit de cæ-
lo ignem ter; sic ampli-
ficátus est Eliás in mira-
bilibus suis: & quis po-
test similitèr sic gloriári
tibi? Qui sustulísti mór-
tuum ab ínferis de sor-
te mortis in verbo Dó-
mini Dei. Qui dejecísti
Reges ad perníciam, &
confregísti fácilè potén-
tiam ipsòrum, & glorió-
sos de lecto suo. Qui au-
dis

dis in Sina iudicium, & in Horeb iudicia defensionis. Qui ungis Reges ad poenitentiam, & Prophetas facis successores post te. Qui receptus es in turbine ignis, in curru equorum igneorum: qui scriptus es in iudiciis temporum lenire iracundiam Domini, conciliare cor patris ad filium, & restituere Tribus Israël.

Graduale. Factum est, cum levare vellet Dominus Eliam per turbine in caelum, ibant Elias, & Elisæus de Gálgalis.

4. Reg. 2. Cumque incedentes sermocinarerentur, ecce currus igneus & equi ignei diviserunt utrumque; & ascendit Elias per turbine in caelum. Allelúia, allelúia.

Mach. 2. Elias cum zelat zelum legis, receptus est in caelum. Allelúia.

Sequéntia S. Evangélii secundum Matthæum.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Iacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum

seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol: vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Móyses, & Eliás cum eo loquentes. Respondens autem Petrus dixit ad Jesum: Domine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernacula, tibi unum, Móysi unum, & Eliæ unum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valdè. Et accessit Jesus, & tetigit eos, dixitque eis: Surgite, & nolite timere. Levantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Jesum. Et descendentes illis de monte, præcepit eis Jesus dicens: Nemi ni dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat. Credo.

Offertorium. Elias homo erat similis nobis passí-

sibilis, & oratione oravit, ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex; & rursùm oravit, & cælum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.

SECRET A.

Offerimus tibi, Dómine, hóstiam laudis in honórem Sancti Eliæ Prophætæ tui, & sicut tu holocáusto suo adfuisti, ita sacrificium nostrum suscipere dignêris, ut per illum ad ætérnam mereámur pervenire lætítiam. Per Dóminum.

Commúnio. Ecce mittam vobis Eliam Prophétam, antequàm véniat dies Dómini magnus, & horribilis, & convérteret cor patrum ad filios, & cor filiôrum ad patres eórum.

POSTCOMMUNIO.

Deus, qui per Sanctum Angelum tuum beáto Eliæ Prophætæ tuo cibum, & potum tribuisti: ipso interveniênte concêde, ut quæ de cælesti mensa percépimus, sincéris méntibus illibâta servêmus. Per Dóminum nostrum.

Approbâta à Sacr. Rit.

Congregatiône pro Regno Bósnia die XXVI. Augústi M.DCC.LII. & die 1. Augústi M.DCC.LXVII. à Sanctíssimo Dño. nostro Clemente Papa XIII. concessa omnibus peculiáriter peténtibus, ad instantiam P. Magistri Joséphi Albérti Ximénez, Procuratôris Generalis totius Ordinis Fr. Carmelitârum Antiquæ Regulâris Observántiæ, ut constat ex Decrétis ejúsd. Sacr. Rit. Congregatiônis.

IN FESTO SS. RELIQUIARUM OVETENSIVM.

INTROITUS.

Die
xiii.
Martii.

Graudeâmus omnes in Dómino, diem festum celebrântes sub honôre Sanctôrum istôrum: de quorum solemnitate gaudent Angeli, & collaudant Filium Dei.

Psalm. Exultate justi in Dómino: rectos decet collaudatio. *ψ.* Glória Patri.

ORATIO.

Propitiâre, quæsumus Dómine, nobis famulis tuis per horum Sanctôrum tuôrum, (quorum Reliquiæ in hac continentur Ecclesia), mérita gloriôsa, ut eôrum pia intercessiône ab ómnibus semper muniâmur advérsis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio férie Quadragesimæ, vel Dominicæ II. III. aut IV.

ejúsdem, si occúrrit in quálibet eârum.

Lectio Epístolæ Beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Fratres: exhibeâmus nosmetipsos, sicut Dei ministros, in tribulationibus, in necessitatibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei. Per arma justitiæ à dextris, & à sinistris. Per glóriam, & ignobilitatem: per infamiam, & bonam famam: ut seductôres, & veraces: sicut qui ignóti, & cógniti: quasi moriéntes, & ecce vivimus: ut castigati, & non mortificá-

cāti: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia possidentes.

Graduale. Timete Dominum omnes Sancti eius: quoniam nihil deest timentibus eum. Inquirentes autem Dominum non deficient omnino bono.

Tractus. Qui seminant in lacrymis, in gaudio metent.

ψ. Eunt ibant, & flebant, mittentes semina sua.

ψ. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos.

Sequentia S. Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem; & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, & aperiens os suum docebat eos, dicens: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum. Beati mites, quoniam ipsi

possidebunt terram. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum cælorum. Beati estis, cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. *Credo.*

Offertorium. Iustorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum malitiæ: visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.

SECRETUM.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiõnis offerimus: quæ & pro cunctõrum istõrum tibi grata sint honõre justõrum, & nobis salutária, te miserante, reddántur. Per Dóminum nostrum.

De Féria, vel Dominica, ut suprâ ália Secrêta.

Præfatio de Quadragesima, vel de Passiõne, si occurreret, vel fiat de hoc festo post Dominicam Passiõnis.

Commúnio. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici: quóniam filii Dei vocabúntur. Beáti qui persecutiõnem patiúntur propter justítiam:

quóniam ipsõrum est Regnum Cælõrum.

POSTCOMMUNIO.

Da quæsumus, Dómine, fidélibus pópulis, ómnium istõrum Sanctõrum semper veneratiõne lætári, & eõrum perpétua supplicatiõne muniri. Per Dóminum nostrum.

De Féria, vel Dominica, ut suprâ ália Postcommúnio.

Evangélium últimum Ferie, vel Dominicæ II. III. IV. Quadragesimæ: si in áliqua occurrat eãrum.

Si hoc festum occurrat in Dominica prima Quadragesimæ, vel Passiõnis, transfértur in prõximum sequéntem diem.

MISSA

CORONÆ DOMINI.

Die iv.
Máii.*In Festo Coronæ Dó-
mini nostri Jesu Christi.*

INTROITUS.

Humiliâvit semet-
ipsum Dóminus Jesus
Christus usque ad mor-
tem, mortem autem Cru-
cis: propter quod & Deus
exaltâvit illum, & donâ-
vit illi nomen, quod est
super omne nomen, alle-
lúja, allelúja.

Psalm. Misericórdias
Dómini in ætérnum can-
tâbo: in generatióem,
& generatióem. *ψ.* Gló-
ria Patri.

ORATIO.

Præsta, quæsumus
Omnípotens Deus, ut
qui in memóriam Passiô-
nis Dómini nostri Jesu
Christi, Coronam ejus
spíneam venerâmur in
terris: ab ipso glória &
honôre coronâri mereâ-
mur in cælis. Per eúm-
dem Dóminum nostrum.

Léctio Zachariæ Pro-
phétæ.

Hæc dicit Dóminus:
Effúndam super domum
David, & super habita-
tóres Jerúsalem spíritum
grátia, & precum: &
aspicient ad me, quem
confixérunt: & plangent
eum planctu, quasi super
unigénitum: & dolébunt
super eum, ut doléri so-
let in morte primogéni-
ti. In die illa magnus erit
planctu in Jerúsalem,
& dicétur: Quid sunt
plagæ istæ in médio má-
nuum tuârum? Et dicet:
His plagâtus sum in do-
mo eórum, qui diligé-
bant me. Frámea suscitâ-
re super pastórem meum,
& super virum cohæren-
tem mihi, dicit Dómi-
nus exercítuum: pércu-
te pastórem, & disper-
géntur oves, ait Dómi-
nus Omnípotens.

Allelúja, allelúja.
ψ. Ave Rex noster: tu
solus nostros es miserâ-
tus

tus errôres: Patri obédiens, ductus es ad crucifigendum, ut agnus mansuétus ad occisiônem. Allelúja. *ψ.* Tibi glória, hosánna: tibi triúmphus, & victória: tibi summæ laudis, & honôris corôna, allelúja.

Extra tempus Paschâle dicitur:

Graduâle. Improperium expectâvit cor meum, & misériam: & sustinui, qui simul mecum contristarêtur, & non fuit: consolântem me quæsivî, & non invénî. *ψ.* Dedérunt in escam meam fel, & in siti mea potavérunt me acéto. Allelúja, allelúja. *ψ.* Ave Rex noster: tu solus nostros es miserâtus errôres. Patri obédiens ductus es ad crucifigendum, ut agnus mansuétus ad occisiônem, allelúja.

Post Saptuagésimam, omisso allelúja, & ψ. sequenti, dicitur

Tractus. Verè languôres nostros ipse tulit, & dolôres nostros ipse portâvit.

ψ. Et nos putâvimus eum quasi leprôsum, & percússum à Deo, & humiliâtum. *ψ.* Ipse autem

vulnerâtus est propter iniquitâtes nostras, attritus est propter scélera nostra. *ψ.* Disciplína pacis nostræ super eum: & livôre ejus sanâti sumus.

Sequéntia S. Evangélii secúndum Joánnem.

In illo tēpore: Apprehéndit Pilâtus Jesum, & flagellâvit: & mîlites plecténtes corônâ de spínis imposuérunt cápiti ejus: & veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, & dicebant: Ave Rex Judæorum; & dabant ei âlapas. Exívit iterum Pilâtus forâs, & dicit eis: Ecce addûco eum vobis forâs, ut cognoscâtis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corônâ spíneam, & purpúreum vestiméntum) Et dicit eis: Ecce homo. *Dicitur Credo.*

Offertórium. Insurrexérunt in me víri iníqui: absque misericórdia quæsiérunt me interfícere: & non pepercerunt in faciém meam spúere: lanceis suis vul-

neraverunt me, & concussa sunt omnia ossa mea, allelúia.

SECRET A.

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium intercedente unigéniti Fílii tui passióne, vivíficet nos semper, & múniat. Qui tecum vivit, & regnat.

Prefatio de Cruce.

Commúnio. Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea, allelúia.

POSTCOMMUNIO.

Dómine Jesu Christe, Fílii Dei vivi, qui hora sexta: pro redemptióne mundi Crucis patíbulum ascendísti, & sánguinem tuum pretiósus in remissionem peccatórum nostrórum fudísti: te humíliter deprecámur, ut post óbitum nostrum paradísi jánuas nos gaudentèr introíre concédas. Qui vivis & regnas,

MISSA
IN FESTO
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
SUB TITULO
DE GUADALUPE.

Die
xvi.
Junii.

INTROITUS.

Sedu-
lius. **S**alve sancta parens,
enixa puérpera Regem:
qui cælum, terrámque
regit in sæcula sæculô-
rum.

Psalm.
44. *Psalm.* Eructâvit cor
meum verbum bonum:
dico ego ópera mea Re-
gi. *Ps.* Glória Patri.

ORATIO.

Deus, qui sub beatís-
simæ Virginitis Mariæ sin-
gulári patrocínio consti-
tutos perpétuis benefí-
ciis nos cumulári voluí-
sti: præsta supplicibus
tuis, ut cujus hódie
commemoratione lætâ-
mur in terris, ejus con-
spéctu perfruámur in cæ-
lis. Per Dóminum.

Lectio libri Sapiéntiæ.

Ego quasi vitis fructi-
ficavi suavitatem odôris:
flores mei, fructus honô-
ris, & honestâti: Ego
mater pulchræ dilectiô-
nis, & timôris, & agni-
tiônis, & sanctæ spei.
In me grátia omnis viæ,
& veritâti, in me omnis
spes vitæ, & virtûtis.
Transíte ad me omnes
qui concupiscitis me, &
à generatiônibus meis
implémini: Spíritus enim
meus super mel dulcis,
& heréditas mea super
mel, & favum: Memó-
ria mea in generatiónes
sæculôrum. Qui edunt
me, adhuc esúrient; &
qui bibunt me, adhuc sí-
tient. Qui audit me, non
confundêtur: & qui ope-
rântur in me, non peccá-
bunt. Qui elúcidant me,

Eccl.
24. c.

vitam æternam habebunt.

Cant.
6. c.

Graduale. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol? *ψ.* Quasi arcus refulgens inter nébulas glóriæ, & quasi flos rosarum in diébus vernis.

Eccl.
50.

Cant.
2. c.

Allelúja, allelúja. *ψ.* Flores apparuerunt in terra nostra, témpus putatiónis advénit. Allelúja.

Eccl.
24. c.

Sequéntia S. Evangélii secundùm Lucam.

Lucæ.
1. d.

In illo témpore: Exsurgens Mariá, abiit in montána cum fesinatióne in civitátem Juda: Et intrávit in domum Zachariæ, & salutávit Elísabeth. Et factum est, ut audívit salutatióne Mariæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus: & repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, & exclamávit voce magna, & dixit: Benedícta tu inter mulieres, & benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut

facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi à Dómino. Et ait Mariá. Magnificat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Credo.

Offertórium. Elégi, & sanctificávi locum istum, ut sit ibi nomen meum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

SECRET A.

Iua, Dómine, propitiatióne, & beátæ Mariæ semper Vírginis intercessiône, ad perpétuam, atque præsentem hæc oblátio nobis proficiat prosperitátem, & pacem. Per Dóminum.

Prefácio. Et te in Festivité.

Commúnio. Non fecit talitèr omni natióni: & iudícia sua non manifestávit eis.

Psalm.
147.

Post-

POSTCOMMUNIO.

Sumtis, Dómine, salúti nostræ subsidiis: da quæsumus, beátæ Mariæ

semper Vírginis patrocíniis nos ubique prótegi, in cuius veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum.

Suffrágia, seu commemoratiónes Sanctórum, quæ dicuntur in hac Diocési Oveténsi ad Vésperas, & ad Laudes in dièbus non duplicibus, nec Infraoetávas, ab Oetáva Epiphaniæ exclusivè, usque ad primas Vésperas Domínice Passiõnis etiã exclusivè: Et à Domínica SSmæ. Trinitâtis, usque ad primas Vésperas Domínice primæ Advéntus, simílitèr exclusivè.

Commemorátio de Cruce, dicénda in Officio feriáli tantùm.

Ad Vésperas & Laudes, Aña. Per signum Crucis de inimicis nostris líbera nos Deus noster.

ψ. Omnis terra adóret te, & psallat tibi.

℞. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

O R E M U S.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum Sanctæ Crucis redímere dignátus es.

D E S A N C T O S A L V A T O R E.

Ad Vésperas, Aña. Christus Jesus spléndor Patrís, & figura substántiæ ejus, portans ómnia Verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, in monte excélso gloriósus apparére dignátus est.

ψ. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini.

℞. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Laudes, Aña. Et ecce vox de nube dicens: Híc est Filius meus diléctus, in quo mihi complácuí, ipsum audíte, Allelúia.

ψ. Coróna áurea super caput ejus.

℞. Expréssa signo sanctitâtis, glóriæ, & honóris.

O R E M U S.

Deus, qui Fidei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne Patrum testimónio roborásti, & adoptiõem filiõrum

rum perfectam voce delapsa in nube lucida, mirabiliter præsignasti: concède propitius, ut ipsius Regis gloriæ nos coheredes efficias, & ejusdem gloriæ tribuas esse consortes.

DE SANCTA MARIA.

Ad Vesperas, & Laudes, Añã. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, réfove flébiles, ora pro pópulo interveni pro Clero, intercède pro devoto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvâmen, quicúmque celebrant tuam sanctam commemoratiônem.

ψ. Ora pro nobis Sancta Dei génitrix.

℞. Ut digni efficiâmur promissionibus Christi.

OREMUS.

Concède nos famulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudere, & gloriósa Beátæ Mariæ semper Vírginis intercessiône à præsentí liberári tristítia, & ætérna pèrfui lætítia.

Ab Ocláva Epiphaniæ usque ad Purificatiônem dicitur:

ψ. Post partum Virgo inviolâta permansisti.

℞. Dei génitrix intercède pro nobis.

OREMUS.

Deus, qui salútis ætérnæ Beátæ Mariæ Vírginitáte fœcúnda humano géneri præmia præstitisti: tribue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiâmus, per quam merúimus auctôrem vitæ suscipere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Añã. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctór Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

ψ. Constitues eos Príncipes super omnem terram.

℞. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, Añã. Gloriósi Príncipes terræ, quómodo in vi-

ta sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separátí.

ψ. In omnem terram exívit sonus eórum.

℞. Et in fines Orbis terræ verba eórum.

O R E M U S.

Deus, cujus dextera Beátum Petrum ambulántem in flúctibus ne mergerétur eréxit, & Coapóstolum ejus Paulum tertio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concède, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

DE SANCTO JACOBO.

Ad Vesperas, Añã. O Beátum Apóstolum, qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolórum Dómini cálicem bibere méruit! O gloriósum Hispániæ regnum tali pignore, ac Patróno munítum, per quem fecit illi magna, qui potens est. Allelúia.

ψ. Anuntiavérunt ópera Dei.

℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Laudes, Añã. Visitávit nos per sanctum suum Apóstolum, & fecit salútem de inimicis nostris Dóminus Deus noster. ψ. Anuntiavérunt &c.

O R E M U S

Esto Dómine plebi tuæ sanctificátor, & custos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui muníta præsídiis, & conversatióne tibi pláceat, & secúra mente desérviat.

DE SANCTA EULALIA PATRONA.

Ad Vesperas, Añã. Ad conspéctum colúmbæ prodeúntis ab ore beátæ Euláliæ pávidi fúgiunt líctóres, relícto corpúsculo nudo, quod nix è cælo súbitò demíssa vice lintéoli candidíssimi opéruit.

ψ. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Laudes, Añã. Beata Eulalia dùm lampádibus ardéntibus urerêtur, Prætóri dixit: Assum est jam corpus meum, iube sale conspérge; ne cælésti Sponso insípídum præpares holocáustum. *ÿ.* Diffusa est grátia, &c.

O R E M U S.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: da nobis in commemoratióne Sanctæ Virginis & mártiris tuæ Eulaliæ cóngrua devotióne gaudére; ut & poténtiam tuam in ejus passióne laudêmus, & promissum nobis percipiâmus auxiliúm.

De Titulári Ecclesiæ, vel Cappéllæ fiet commemoratió consuêta, ante vel post prædictas commemoratiónes, pro dignitatè illius, & último loco sequéns.

D E P A C E.

Ad Vésperas & Laudes, Añã. Da pacem Dómine in diêbus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

ÿ. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundántia in túrribus tuis.

O R E M U S.

Deus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublata formídine, témpora sint tua protectiÓne traquilla. Per Dóminum nostrum, &c.

Hora recitandi extra Chorum Matutinum cum Laudibus pro die sequenti, quando Sol est propinquior ad occasum, quam ad meridiem, & pro dignoscenda hora, qua possit hoc fieri, prœdiit tabella impressa Romæ in Breviario novissimè Typis dato, ex commissione S. R. C. reviso, Privilegiòque summi Pontificis approbato, quæ pro Hispânia ad horas horologii nostri accomodata, sic se habet.

A die 1. Januárii usque ad 20. ejúsdem, potest recitari Matutinum hora 2. cum dimidia.

A 21. Januárii usque ad 24. Februárii, hora 2. cum 3. quadr.

A 25. Februárii usque ad 17. Mártii, hora 3.

A 18. Mártii usque ad 3. Aprílis, hora 3. cum quadrante.

A 4. Aprílis usque ad 20. ejúsdem, hora 3. cum dimidia.

A 21. Aprílis usque ad 31. Máii, hora 3. cum 3. quadrant.

A 1. Júnii usque ad 31. Júlii, hora 4.

A 1. Augústi usque ad 20. ejúsdem, hora 3. cum 3. quadr.

A 21. Augústi usque ad 6. Septémbris, hora 3. cum dimidia.

A 7. Septémbris usque ad 23. ejúsdem, hora 3. cum 1. quadr.

A 24. Septémbris usque ad 19. Octóbris, hora 3.

A 20. Octóbris usque ad 17. Novémbris, hora 2. cum 3. quadrant.

A 18. Novémbris usque ad 14. Decémbris, hora 2. cum dimidia.

A 15. Decémbris usque ad 31. ejúsdem, hora 2. cum 1. quadr.

Tabella, in qua notantur horæ in quibus incipit Auróra, in cujus principio inchoari potest Missa privata, vel paulò ante, dummodo possit finire postquam Auróra incépta sit.

A die 23. Januárii usque ad 8. Februárii incipit Auróra hora 5. cum dimidia.

A 9. Februárii usque ad 21. ejúsdem, hora 5. cum 1. quadr.

A 22. Februárii usque ad 5. Mártii, hora 5.

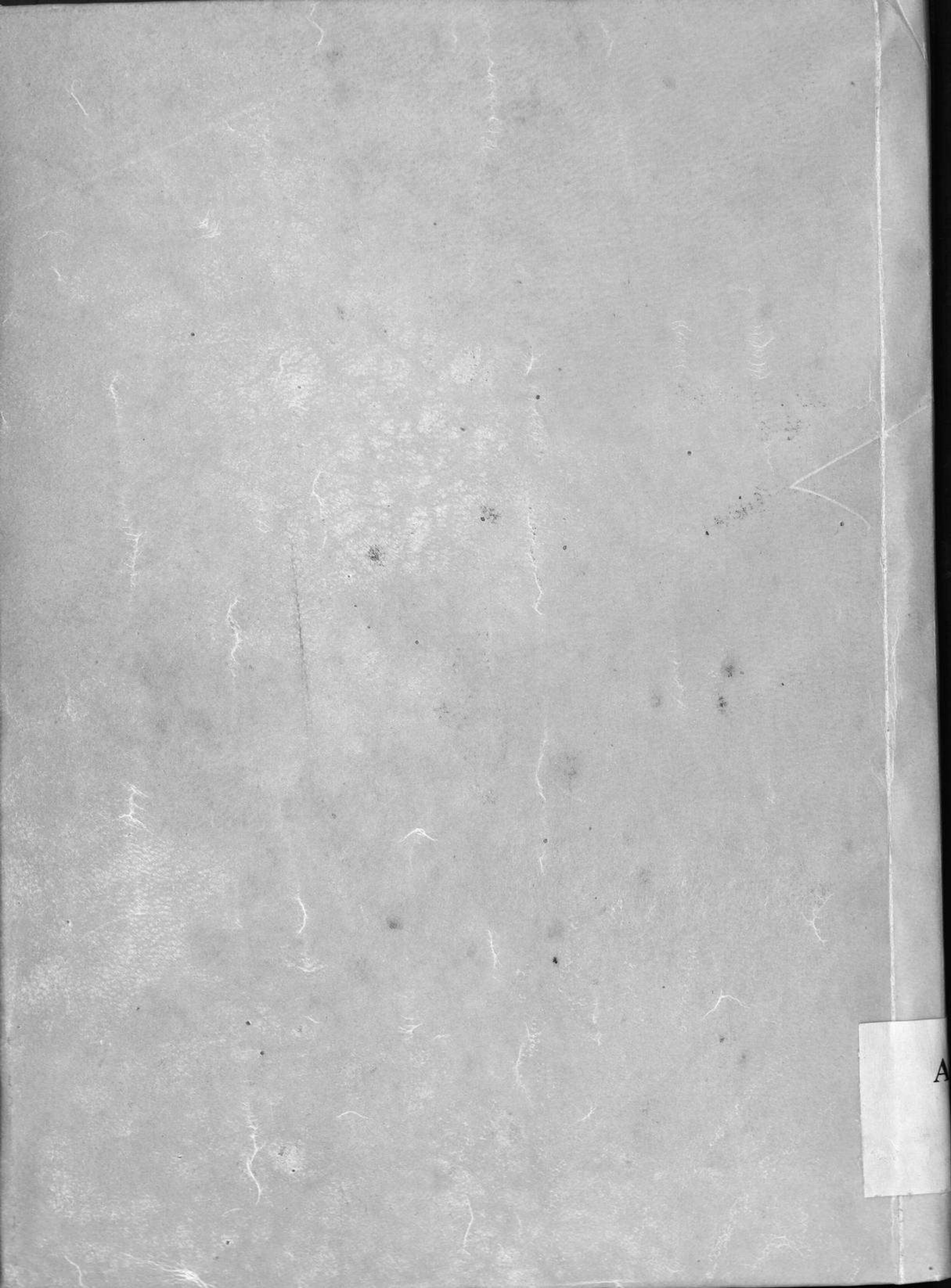
A 6. Mártii usque ad 17. ejúsdem, hora 4. cum 3. quadr.

A 18. Mártii usque ad 27. ejúsdem, hora 4. cum dimidia.

A 28. Mártii usque ad 6. Aprílis, hora 4. cum quadrante.

- A 7. Aprílis usque ad 15. ejúsdem, hora 4.
 A 16. Aprílis usque ad 26. hora 3. cum 3. quadránt.
 A 27. Aprílis usque ad 5. Máii, hora 3. cum dimídia.
 A 6. Máii usque ad 15. hora 3. cum quadránte.
 A 16. Máii usque ad 27. ejúsdem, hora 3.
 A 28. Máii usque ad 7. Júnii, hora 2. cum 3. quadránt.
 A 8. Júnii usque ad 16. hora 2. cum dimídia.
 A 17. Júnii usque ad 28. hora 2. cum 3. quadránt.
 A 29. Júnii usque ad 7. Júlii, hora 3.
 A 8. Júlii usque ad 16. Agústi, hora 3. cum quadránt.
 A 17. Augústi usque ad 27. hora 3. cum dimídia.
 A 28. Augústi usque ad 9. Septémbris, hora 3. cum 3. qua.
 dránt.
 A 9. Septémbris usque ad 15. ejúsdem, hora 4.
 A 16. Septémbris usque ad 26. hora 4. cum quadránte.
 A 27. Septémbris usque ad 8. Octóbris, hora 4. cum dimídia.
 A 9. Octóbris usque ad 20. hora 4. cum trib. quadránt.
 A 21. Octóbris usque ad 2. Novémbris, hora 5.
 A 3. Novémbris usque ad 20. hora 5. cum quadránte.
 A 21. Novémbris usque ad 22. Decémbris, hora 5. cum
 dimídia.
 A 23. Decémbris usque ad 22. Januárii, hora 5. cum tribus
 quadrántibus.

ast. R

42